

تشیبلی

شپیلی

(تاجی سهری عارفان)

عہلی نانہوازادہ

ہدوئیئر - ۲۰۱۲

● شیبلی (تاجی سهری عارفان)

● نامادهکردن: عملی نانهوازاده

● نهخشهسازی ناوهوه: ریډار جمعفر

● بهرگ: هۆگر سدیق

● نرخ: (۳۰۰۰) دینار

● چاپی یهکهه: ۲۰۱۲

● تیراژ: ۱۰۰۰ دانه

● چاپخانه: چاپخانهی هیثی (ههولیر)

● له بهرپوههبرایهتی گشتیی کتیبخانهکان ژمارهی سپاردنی (۶۱۳) سالی (۲۰۱۲) ی پی دراوه.

زنجیرهی کتیب (۶۵۳)

ههموو مافیکي بو دانهر پارێزراره

مالپه: www.mukiryani.com

ئیمهیل: info@mukiryani.com

پیرست

۷	پیشه کی
۱۵	سہری سہقہ تیی
۲۹	سہری سہقہ تی دہ کتیبہ کانی دیکہ دا
۳۵	جونہ یلی بہغدا یی
۶۷	جونہ یل دہ کتیبہ کانی دیکہ دا
۸۱	تہ بووٹوسینی نووری
۹۷	نووری دہ کتیبہ کانی دیکہ دا
۱۰۵	تہ بوو بہ کری شیبلی
۱۴۵	شیبلی دہ کتیبہ کانی دیکہ دا
۱۷۱	ئیبنی عہتا
۱۸۱	حہ للاج
۱۹۹	حہ للاج دہ کتیبہ کانی دیکہ دا

پيشه کی

شيبلی ناویکی ئاشنای دونیای تهسهووف و عیرفان و پیخوری گهلیک داستان و نهزم و هونراوهی عارفانهیه.

جونهید دهلی " هر قهومهی تاجیکی هیه و شیبلی تاجی ئەو قهومهیه." منیش شیبلیم وهک تاجیک ههلبژارد و به تهما بووم که ئەو کاره بهس بو ئەو تهرخان بکه، بهلام ده رهوتی کار دا بوم دهرکهوت که شیبلی تیکهلاوی (سهرهتای سهدهی سیهه می کوچی) سهردهمیکی پر له سوئی و عارفه که شیبلی دهگهله هندیکیان په یوهندی نزیک و دوستانهی هه بووه وهک هللاج و نووری و ئیبنی عهتا و ههروهتر خهیری نهسساج وهک یهکهمین پیر که له سهر دهستی توبهی کردووه و له دوایش جونهید که ماموستایه تی وه عوده گرتووه که بی باسی ئەو کهسانه کارهکه ناتهواو ده بوو. هر له بهر ئەوه پینج گهوهری دیکه شم ههلبژارد بو رازاندنه وهی ئەو تاجه.

سهیری سهقه تی وهک پیر و ماموستای جونهید و نووری.

جونهید وهک ماموستای شیبلی و هللاج

نووری وهک دوستی نزیکی شیبلی

هللاج وهک دوستی نزیکی شیبلی

ئیبنی عهتا وهک دوستی نزیکی شیبلی

شیوهی ئەم کارهش - وهک کتیبه که ی بایه زیدی بهستامی - سهرچاوهی سهرهکی کتیبی تهزکه ره ی ئهولیا ی فه ریده دینی عهتتاره و ماباقی که وهک پهراویز و پاشکو هاتوون کومه لیک کتیبین که سهرچاوه کانیا ن دهست نیشان کراوه.

شیبلی ده کتیبی ته زکهره ی ئه ولایا دا ناوی به ئه بووبه کری شیبلی هاتوو ه
به لام ده کتیبه کانی دیکه دا وهها هاتوو: ابوبکر دلف بن جحدر الشبلی
(ترجمه رساله قشیرییه) جعفر بن یونس، دلف بن جعفر، دلف بن جحدر
(نفحات الانس) و به خه لکی به غدایان داناوه که هه شتا و ههوت سال ژیاوه
و له به غدا مردوووه و هه ره له ویش نیژراوه.

له باسه کان و داستانه کان دهرده که وئ که شیبلیش ههروه که بوودا و
ئیبراهیمی ئه دهه م سه ره تا میر و دهسته لاتدار بووه و به مهیلی خوی پشتی
له دونیا و دهسته لات کردوووه و پرووی ده ته ریفهت ناوه و ههروه کی بو
خوی دهلی " من ئه گه ره خزمه تی سولتاتم نه کردبا، نه مده توانی خزمه تی
مه شایخ بکه م و ئه گه ره خزمه تی مه شایخ نه کردبا نه مده توانی خزمه تی خودا
بکه م". شیبلی دوا ی ته رک ی دهسته لات ده چته لای خهیری نه سساج و له سه ره
دهستی ئه و توبه ی ده کا.

ابوالحسن محمد بن خیر النساج یه که له گه وره کانی مه شایخی ته سه ووف
بووه که ده کتیبی ته زکهره ی ئه ولایا دا وهها باسی هاتوو:

شیبلی و ئیبراهیمی خه وواس له مه جلیسی ئه و توبه یان کرد. شیبلی نارده
لای جونه یید بو راکرتنی حورمه تی جونه یید و ئه و مریدی سه ری سه قه تی
(خالی جونه یید) بوو و جونه یید گه لیک ریزی ده گرت.

هوی ئه وه که پنیانده کوت خهیری نه سساج، ئه وه بوو که له زیدی خوی
سامره به ته مای حه ج رۆبشت، رپی ده کووفه که وت. کاتیک گه یشته ده روزه ی
کووفه - مه رقه عیکی شر و دراوی پۆشیوو و خۆشی ره شتاله بوو وهها که
هه رکهس بینبای، ده یکوت: ئه مه پیاویکی گه وچ دیاری ده دا - یه کیک بینی، کوتی
" چه ند رۆژان کاری لیده کیشم. " چوو لای و کوتی " تو به نده ی؟ "

کوتی " ئادی! "

کوتی " له خودا راکردوووه؟ "

کوتی " ئادی! "

کوتی " تو راده گرم هه تا بتسپیرمه وه ده ست خودا. "

کوتی " من خۆم هه ره ئه وه ته له ب ده که م. "

پاشان برديه وه مال و کوتی " ناوی تو خهیره. "

ئو له بهر باوه رپی پاک که هه بیوو - المومن لا یکذب - دژایه تی ده گهل نه کرد و ده گه لی چوو و خزمه تی پی کرد. ئو پیاوه خهیری فیره نه سساجی کرد و گه لیک سال کاری بو کرد. هه رکات دهیکوت " ئه ی خهیر! " ئو دهیکوت " له ببه یک! " هه تا ئه وه که ئو پیاوه په شیمان بووه وهختایه ک راستی ئه دهب و فه راسه تی ئه وی بینی و عیاده تی زوری ئه وی چاو پیکه وت، کوتی " من غه له تم کردبوو تو بهنده ی من نی، بو هه رکوی ده ته وی برؤ. " ئو رویشته و چوو مه که و گه یشته دهره جهیه ک که شیخ جونه یید کوتی " الخیر خیرنا " و ئو پیخوش بوو که پیبیلین خهیر. کوتی " ره وا نییه که برایه کی موسلمان ناوی لیناوم و من ئو بگورم. "

ده لین که سه د و بیست سال عومری کرد. کاتیک وه فاتی نزیک بووه، نوژی شیوان عیزراییل سیبه ری خست. سه ری له سه ر بالنج هه لینا و کوتی " عافاک الله! بوهسته! که تو بهنده ی مه ئمووری و من بهنده ی مه ئموور. به تویان کوتووه که : گیانی ئه و بستینه! و به منی کوتووه: که وهختی نوژی داهات نوژی بکه! ئه وه ی به تویان فه رموو فه وت نابی به لام هی من فه وت دهبی. " ته هاره تی کرد و نوژی هه که ی کرد پاشان وه فاتی کرد.

شییلی و جونه یید

شییلی به ئیشاره ی خهیری نه سساج چوو لای جونه یید و پییکوت " لای تو گه وه ری ئاشنایه تیمان نیشان دهن. یا بیبه خشه یا بیفرۆشه! "

جونه یید کوتی " ئه گه ر بیفرۆشم تو به ها که ت پینادری و ئه گه ریش بیبه خشم ئه وه هاسانت ده ست که وتووه، قه دری نازانی. وه ک من ته پلی سه رت بکه هه نگاو و خو ده و ده ریایه باوی، هه تا به سه بر و چاوه روانی گه وه رت ده ست بکه وی. "

جا شییلی کوتی " ئیستا چ بکه م؟ "

جونه یید بو پاک کردنه وه و بار هیتانی شییلی، ئه وی به ریگه یه کی سهخت و دژوار دا نارد و شییلش هه نگاو به هه نگاو به لا و سهختییه کانی قه بوول کرد و

ئاكام وهه‌هاى ليهات كه جونه‌يد خه‌رقه‌ى خوى ده بهر شيبلى كرد. له لايه‌كى ديكه‌شه‌وه شيبلى هه‌رچه‌ند شاگردى جونه‌يد بوو به‌لام ده ته‌ريقه‌ت دا به ريگه‌ى بايه‌زىد دا رويشت. جونه‌يد عارفىكى سه‌حويى بوو كه گرینگايه‌تى به وشيار بوون و حازر بوون دهدا و شيبلى هه‌روهك بايه‌زىد عارفىكى سوكرى بوو، يانى ئاشق و مه‌ست و غايب. جونه‌يد ماموستايه‌كى جيدى و سوڤيه‌كى عاليم بوو هه‌تا عارفىكى شه‌يدا، كه‌سينك كه ده‌يه‌ويست هه‌تا مه‌رزى گونجان ته‌سه‌ووف وهك عيلمىك ليكبده‌توه. شيخ نه‌بوو جه‌عفه‌رى حه‌داد ده‌لى " نه‌گه‌ر نه‌قل پياويك با وه‌كوو جونه‌يد ده‌بوو " (نفحات الانس ل ٨٠) هه‌روه‌تر ديسان دهو كتيبه‌ دا هاتوه كه " زوننوو يه‌كه‌م كه‌س بوو كه ئيشاره‌كانى كرد به عياره‌ت و به‌م شيوه قسه‌ى كرد و كاتيك جونه‌يد په‌يدا بوو له ته‌به‌قه‌يه‌كى ديكه نه‌و عيلمه‌ى ريكوپىك كرد و په‌ره‌ى پيدا و كتيبي ساز كرد و كاتيك شيبلى په‌يدا بوو له ته‌به‌قه‌يه‌كى ديكه دا نه‌و عيلمه‌ى برده سه‌ر مه‌نهر و ئاشكراى كرد. " (ل ٣٣)

سه‌حو و سوكر دوو باسن ده ته‌سه‌ووف دا. بايه‌زىديان به دامه‌زىنه‌رى سوكر داناوو و كوومه‌ليك سوڤى وهك شيبلى و نوورى و هه‌لاج و نه‌بوو هه‌تا به‌و ريگه‌يه‌ دا رويشتووون و نه‌وه جالبه كه جونه‌يد و شيبلى هه‌تا ئاخى به خوشه‌ويستى و حورمه‌ته‌وه ده‌گه‌ل يه‌ك بوون و كوومه‌ليك داستان له سه‌ر په‌يوه‌ندى نه‌و ماموستا و شاگرده هه‌يه، شاگردىك كه زمانىكى تيزى هه‌يه و به قه‌ولى جونه‌يد جاروبار خوينا لىده‌تكي.

ده ته‌زكه‌ره‌ى نه‌وليا دا لاپه‌ره‌ى ٧١١ هاتوه:

كوتيان " جونه‌يد وشيار هات و وشيار ده‌ركه‌وت و شيبلى مه‌ست هات و مه‌ست رويشت.

[خه‌ره‌قانى] كوتى " نه‌گه‌ر له جونه‌يد و شيبلى پرسيار بكه‌ن كه: ئيوه چوون هاتنه سه‌ر دونيا و چلوون لىده‌ره‌چوون؟ نه‌وان نه خه‌به‌ريان له ده‌رچوون هه‌يه و نه له هاتن.

هه‌ر ده‌ستبه‌جى نه‌دايان كرده شيخ كه " راست ده‌كه‌ى! له هه‌ردووكمان پرسى، هه‌ر نه‌وه‌يان كوت كه: خودا ده‌زانن و له شتى ديكه خه‌به‌ريان نيه.

هه‌روه‌تر ده كتيبي كشف المحجوب دا هاتوه:

بايه زیدی به ستامی و ئه بووبه کری شیبلی و جه ماعه تیکی دیکه هه همیشه مه غللوب بوون هه تا وهختی نوژیژ داده هات و ئه وسا ده هاتنه وه سهر حالی خویان و دواي نوژیژ دیسان مه غللوب ده بوونه وه.

شیبلی و جه للاج

جه للاج عارفی یاغیی به ناوبانگ ماوه یه ک مرید و شاگری جونهد بووه و خه رقه ی له ده ست جونهد وهرگرتووه و ههر له وه په یوه ندییبه و دهو کوره دا شیبلی ناسیوه و بوونه دؤست و هاوپرا.

جه للاج ههر له سهره تاي کاری دا گرفتیک بوو بؤ ئه هلی ته سه ووف. دهو سهرده مه ناسکه دا جونهد و کومه لیک سو فی به ته ما بوون شه ریعت و ته ریعت لیکبدن و ته سه ووف بکه ن به عیلمیک و جی پینه ک بؤ خویان ده نیو ده سته لات و کومه لگای شه ریعتخواز دا بکه نه وه، جه للاج ئه و کاره ی بی فریو و مه عامله بوو و خه رقه ی فری دا و نه ترسانه بیر و رای خوی دهر بری. ده کتیبی تلیس ابلیس دا هاتووه:

عه مرو مه ککی کوتوویه تی ده گهل مه نسور [ی جه للاج] به کولانیکی مه ککه دا دهرؤیشتین و من قورئانم ده خوینده وه، ده نگی بیستم و کوتی: منیش ده توانم وه ک ئه وه بلیم!

عه مرو کوتی " له و جیا بوومه وه. "

ده گیره وه که:

ههر ئه و عه مرویه جه للاجی به له عننه ت ده کرد و ده یکوت " ئه گهر توانیام بؤ خوم ده مکوشت. "

پرسیان " بوچی؟ "

ولامی داوه " ئایه تیکی قورئانم ده خوینده وه ئه و کوتی: منیش ده توانم وه ک

ئه وه بلیم! "

ههر وه تر له ئه بووبه کر بنی مه مشاد ده گیرنه وه که:

که سیک له دینه وهر هاته لای ئیمه و خورجینیکی پیبوو که شه و پروژ له

خوی جیا نه ده کرده وه. ئه و خورجینه یان پشکنی و نامه یه کی جه للاجیان تیدا

دیته وه که عینوانه که ی وه ها بوو " من الرحمن الرحیم له فلانه وه بو فلان... " نامه یان نارده به غدا و له وی حه للاجیان بانگ کرد و نامه یان نیشان دا، کوتی " ئادی ئه وه خه تی منه و من نووسیومه! "

له روانگی منه وه حه للاج هه لویه که که هیلکه ی شه ریعه تی شکاندووه و ته ریقه ت و بال وه شاندی له سه ر لووتکه و هه لدیره کان تیپه ر کردووه و گه وره و به هیز خوی به ئاسمان و به رزایی مه عره فه ت داداوه و ئیستا فشه ی به ده سه تلاتی شه ریعه تمه دارانی چاو قوو چاوه ی نیو هیلکه و به داستان و ئه فسانه هه لبه سستی سو فی رووته له کانی نیو هیلانه دی و فرین و ئه شق به راستی داده نی و بویرانه و راستویژانه له فرین ده دی و ریگای ئه و ماموستایانه که چاویان له سه ر فرین نووقاندووه و په نایان بو قسه و باوه ر و که راماتی نیو کتیه کانی شه ریعه ت و ته ریقه ت بردووه، به فریو داده نی و له م ریگایه ش شیبلی هاوییر و هاوباوه ری بووه به لام شیبلی خو له خو به کوشت دان ده پاریزی و به شیتایه تی خو له و گرفته رزگار ده کا. شیبلی ده لی " من و حه للاج له یه که سه رچاوه یین به لام ئه قله که ی ئه وی به کوشت دا و منیان به شیت دانا و رزگاریم هات " و هه روه تر حه للاجیش له وه ختی لیپرسینه وه دا شیبلی و ئینی عه تا به هاوړا و هاوییری خوی ناو ده با.

حه للاج به هه لېژاردنی مه رگ ئه ویش نه ک مه رگیکی سوقراتانه که له کوری دوستان ده زیندان دا، ئارام جامی شوکه ران بخواته وه به لکه به مه رگیکی سامناک که ئازای له شیان یه که یه ک بری و درندانه له ت و پاریان کرد که هه ر سات و هه ر ده مه ی قوناغیک و تاقیکردنه وه یه ک بووه بو به خو دا چوونه وه و بو چوک دادان و پاشگه ز بوونه وه؛ به لام مه ردی مه ردانه و دم به بزه حه سه رته ی ئاخیکی چووی خسته سه ر دلئ ته و او ی زورداران و دوژمنانی رووناکینان و عارفان بو ته و او هتی میژوو و بوو به یه ک له شه هیدانی ئه شق.

وه ختایه ک حوکه مه که ی ده دری یه ک له و که سانه ی حوکه مه که ی ئیمزا ده کا جو نه ید بووه (له به ر کرده وه و جوولانه وه که ی نه ک له به ر بیر و رایه که ی) و شیبلیش که ئه وده م گویا له شیتخانه بووه وه ک شاهیدیک ده بیه ن هه تا چاو

له سیداره دانه‌که‌ی بکا و وهختایه‌ک خه‌لک به‌ردیان پیداداوه شیبلیش بۆ
هاورایی ده‌گه‌ل خه‌لک گل یا گولیی پیداداوه.

ده زمانی فارسی دا وشه‌ی "گل" هه‌م به‌ گل و هه‌م به‌ گول ده‌خویندریته‌وه و
هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش هه‌رکه‌س بیر و بۆچوونی خوی هه‌یه‌ که‌ گل دروسته‌ یا گول.
من خۆم له‌به‌ر چه‌ند هۆ به‌ گل یا گلمه‌تی داده‌نیم که‌ مه‌عقولتره‌ و ده‌گه‌ل ئه‌و
هه‌لومه‌رجه‌ ناسکه‌ی ته‌فتیشی بیر و باوه‌ر یا سه‌رده‌می می‌حنه‌ت که‌ ده‌سته‌لات،
شه‌مشیری له‌ گیانی ئه‌هلی ته‌سه‌ووف تیژ کردبۆوه و له‌ قوربانیی ده‌گه‌را،
ده‌خوینیته‌وه که‌چی گول شاعیرانه‌تر و مؤدیترتر و رۆمانتی‌کتره‌.

یه‌ک: هه‌ر سه‌ره‌تا چه‌للاج شیبلی وریا ده‌کاته‌وه که‌ لینی دوور که‌ویته‌وه.
پۆژیک [چه‌للاج] به‌ شیبلی کوت "یا باه‌کرا! ده‌ست هه‌لگره‌ که‌ ئیمه‌ به‌ ته‌مای
کاریکی عه‌زیمین ... وه‌ها کاریک که‌ خۆ کوشتنمان له‌ پیشه‌ (تذکره‌ الاولیا ل ۵۸۹)
دوو: هه‌م جونه‌ید و هه‌م کۆمه‌لێک مه‌شایخ ده‌و سه‌رده‌مه‌ ناسکه‌ دا نارازی
له‌و شۆرش‌گێڕییی چه‌للاجن که‌ ژیان سۆفیانی تووشی مه‌ترسی کردووه‌ و
په‌زایه‌تیان به‌ حوکی کوشتنی داوه‌ و وه‌ختایه‌ک له‌ چه‌للاج ده‌پرسن که‌ ده‌و
ئیده‌عایه‌ دا کن ده‌گه‌ل تو شه‌ریکه‌ ده‌لی: ئیبینی عه‌تا، ئه‌بوو مه‌حه‌مه‌دی جوره‌یری
و شیبلی به‌لام ئه‌و دوویه‌ ته‌قییه‌ ده‌که‌ن و ئه‌گه‌ر که‌سیک به‌ ئاشکرا ده‌گه‌لم هاورا
بی ئیبینی عه‌تایه‌ (تلبیس ابلیس ل ۱۴۲) و هه‌ر له‌به‌ر ئه‌وه‌ش ئه‌وه‌نده‌ به‌ لینگه‌
که‌وش له‌ سه‌ری ئیبینی عه‌تا ده‌کوئن هه‌تا ده‌یکوژن و کاتیک شیبلی بانگ ده‌که‌ن و
لیده‌پرسنه‌وه‌ ده‌لی "هه‌رکه‌س ئه‌و قسه‌ی بکا ده‌بی به‌ری بگرن"

سێ: وه‌ختایه‌ک شیبلی گلمه‌تی پیداده‌دا ئاخیک ده‌کا. لینی ده‌پرسن "له‌و
هه‌موو به‌رده‌ بۆچ ئاخیکت نه‌کرد، له‌و گلّه‌ بۆ ئاخرت کرد؟" ده‌لی "ئه‌وان
نازانن، مه‌عزورن ئه‌وه‌م له‌به‌ر گرانه‌ که‌ ئه‌و ده‌زانن که‌: نابیی بیکا"
له‌ چه‌وشی زیندان یا له‌ سه‌ر بازار که‌ سه‌دان که‌س کۆ بوونه‌وه‌ و
زۆردارانی تووره‌ و چه‌للادان وه‌ستاون چ جیگه‌ی گول پیدادانه‌ و هه‌ر گول
له‌ کوئی ده‌ست ده‌که‌وئ؟. ساتیکی ناسک که‌ به‌حسی سه‌ر و گیانه‌ و شیبلی
ده‌بی به‌ جوړیک خۆ له‌و مه‌حه‌مه‌ و مه‌خمه‌سه‌ پزگار بکا.

سہری سہ قہ تی

(وہفات: ۲۵۷ ی مانگی)

سەرىي سەقەتەي ئىمامى ئەھلى تەسەووف بوو، لە عىلمى جۆراوجۆر دا بە كەمال بوو، دەرياي خەقەت و دەرد بوو، كئوى سىبوورىي و وەستان بوو، خەزىنەي بەزەيى و شەقەقەت بوو، لە رەمز و ئىشارات ئەعجوبەيەك بوو. يەكەم كەسەي كە لە بەغدا باسى ھەقىقەت و تەوھىدى كرد، ئەو بوو. زۆربەي مەشاىخ مريدى وى بوون. خالى جونەيد بوو و مريدى مەعرووف [ى كەرخىي] بوو و ھەببى راعىي بينبوو. سەرھتا لە بەغدا دادەنىشت و دوكانى ھەبوو. پەردەي دەرگاي دادەداوھ و نووژى دەكرد.

يەكەك لە كئوى لوكام ھاتبوو زيارەتى وى و پەردەي لادا و سلاوى كرد و بە سەرىي كوت " فلانە پير لە كئوى لوكام سلاوت دەگەيەنتى. " سەرىي كوتى " ئەو لە كئوى نىشتەجى بوو؟ كاريكى گەورە نىيە. پياو دەبى لە نيو بازار خەريك بى و ھا كە يەك لە حزە لە ھەق غايب نەبى. "

دەگىزەنەو ھەكە:

لە كرىن و فرۆتن، جگە لە دە نيو سوودى وەرئەدەگرت و جارەك بە شىست دىنار بادامى كرى. بادام گران بوو. دەلال ھات و كوتى "بىفروشه" و كوتى " بە چەند؟" كوتى " بە شىست و سى دىنار. " كوتى " بابى بادام ئەو پو نەو دە دىنارە. " كوتى " قەرارى من ئەو ھەكە لە ھەر دە دىنار، نيو دىنار پتر سوود وەرئەگرم، من بەلئى خوم لە ژىر پى نائىم. " دەلال كوتى " منىش پىم رەوا نىيە كە كالاي تو بە كەم بفرۆشم. " نە دەلال فرۆشتى و نە سەرىي.

سەرھتا سەقەتفرۆشىي دەكرد. پوژىك بازارى بەغدا سووتا. بەويان كوت " بازار سووتا! " كوتى " منىش فارغ بووم. "

پاشان که چاوی لیکرد، دوکانه‌که‌ی نه‌سووتابوو. کاتیک ئه‌و حاله‌تی بینی،
ئه‌وه‌ی هه‌ییوو دای به‌ده‌رویشان و ته‌ریقی ته‌سه‌ووفی گرته‌به‌ر.

له‌ویان پرسى که "سه‌ره‌تای حالى تو چون بوو؟"
کوتى "پوژیک هه‌یبی راعی به‌به‌ر دوکانى من دا هات. من شتیکم دایه
که: بیده به‌ده‌رویشان. کوتى: جزاک الله خیرا. له‌و پوژه‌وه ئه‌و دوعایه‌ی
کرد، دونیا له‌سه‌ر دلم سارد بووه. هه‌تا پوژیکى دیکه مه‌عرووفى که‌رخى
هات، مندالیکی ده‌گه‌ل بوو، کوتى: جل بو ئه‌و منداله هه‌لبگره. من جلم ده‌به‌ر
ئه‌و منداله کرد. مه‌عرووف کوتى: خودا دونیا له‌سه‌ر دلت بکاته دوژمن و تو
له‌و پیشه‌یه‌ی رزگار بکا. من به‌ته‌واوه‌تی له‌دونیا فارغ بووم له‌به‌ره‌که‌تی
دوعای مه‌عرووف."

هه‌روه‌تر:

که‌س له‌ریازه‌ت ئه‌و شیلگیریه‌ی نه‌بوو که ئه‌و هه‌ییوو، هه‌تا راده‌یه‌ک که جونه‌ید
کوتى "هیچکه‌سم نه‌بینی ده‌عیاده‌ت دا کامیلتر له‌سه‌ری، که نه‌ود و هه‌شت سال به
سه‌ر وی دا تییه‌ری و ته‌نیشتی نه‌خسته سه‌ر زه‌وی مه‌گه‌ر کاتى ئاویلکه دان."

هه‌روه‌تر:

کوتى "پوژى چه‌ند جار چاو له‌ئاوینه ده‌که‌م، له‌تاو ئه‌وه‌که نه‌کا له
شوومى گونا‌ه‌ر ووم ره‌ش بووبی."

هه‌روه‌تر:

کوتى "ده‌مه‌وى خه‌فه‌تی سه‌ر دلى خه‌لکه بکه‌ویته سه‌ر دلى من، هه‌تا
ئه‌وان فارغ بن له‌خه‌فه‌ت."

ههروه تر:

بیشری حافیی کوتی " من له کهس سوالم نه ده کرد مه گهر له سه ریی که زوهدی ویم ده زانی که: شاد ده بی له شتیکی که له دهستی بچیته در.

سه ریی سه قه تی کوتی:

رۆژی جه ژنه مه عروف - م بینی که دهنکی خورما هه لده گریته وه. کوتم "ئه وانته بو چیه؟"

کوتی "ئه و منداله م بینی که ده گری. کوتم: بو ده گری؟ کوتی: من هه تیوم، نه دایکم هه یه و نه باوک. منداله کان جلی نوینان ده بهر دایه و من نا، ئه وان گوینان پینه و من نیمه. ئه و ده نکانه هه لده گرمه وه هه تا بیفروشم و گوینی بو بکریم، هه تا نه گری و کایه ی بکا."

سه ریی کوتی "ئه و کاره من ده یکم و دللی تو فارغ ده که م."

ئه و منداله م برد و جلی نویم ده بهر کرد و گوینم بو کری و دلیم شاد کرد. ده سته جی نووریک ده دلیم دا ئه نگووت و حالیم گورا.

جونه ید کوتی:

" ده گهل سه ریی به لای جه ماعه تی نیره مووکان دا تییه رین. به دللی من داهات که: حالی وان چون ده بی؟"

سه ریی کوتی "هه رگیز به دللی من دانه هاتووه که: له خولقاویک سه رترم ده کوللی عالهم دا."

کوتم "یا شیخ! خوت له نیره مووکانیش پی سه رتر نییه؟"

کوتی "هه رگیز، نا!"

ده گیرنه وه که:

سه ریی خوشکیکی هه بوو، ئیزنی خواست که: بلا ماله کهت بمالم.

ئیزنی نه ده دا. کوتی "ژیانی من به شی ئه مه ناکا."

هه تا رۆژیک [خوشکه که ی] وه ژوور که وت. پی ریژنیکی بینی که ماله که ی ده مالی،

کوتی "ئه ی برا! منت ئیزن نه دا هه تا خزمه تت بکه م، ئیستا نامه حره میکت هیناوه؟"

کوئی " خوشکم! دلت بہوانہوہ خہریک مہکہ، ئەمہ دونیایہ کہ لہ ئەشقی ئیمہ سووتاوہ و لہ ئیمہ مہحرووم ماوہ، ئیستا لہ ہەق ئیزنی خواستووہ ہەتا نہسیبیک لہ رۆژگاری ئیمہ بہری، گہسکی حوجرہی ئیمہیان داوہتہ دەستی. "

دەگێژنہوہ کہ:

پیائیک سی سال بوو دە موحاہیدہ دا شیلگیر بوو. کوتیان " ئەوہت بہ چی دەست کہوت؟ "

کوئی " بہ دوعای سہری! "

کوتیان " چلۆن؟ "

کوئی " پۆژیک چوومہ مالہکہی و دەرگام کوتا. ئەو دە خەلوہت دابوو، ہەراییہکی کرد کہ: کئیہ؟ کوتم: ئاشنا! کوئی: ئەگەر ئاشنا بای، خہریکی ئەو دەبووی، پەرہوی ئیمہت نہدەبوو. جا کوئی: خودایہ! خہریک بہ خۆی بکہ وەہا کہ پەرہوی کہسی نہبی! ہەر ئەو دوعایہی کرد، شتیک کہوتہ نیو سینگم و کار گہیشتہ ئیژہ. "

دەگێژنہوہ کہ:

پۆژیک مہجلیسی دەکوت. یەک لہ نہدیمانی خەلیفہ بہ ناوی ئەحمەد یەزیدی کاتب بہ شکۆیہکی تەواو دەگەل تاقدی خزمەتکار و غولامان تیدہپەری، کوئی " وەرہ بچینہ مہجلیسی ئەو پیاوہ، چەندہ بچینہ جیگہیہکی کہ نابئ بچین؟ " پاشان وە مہجلیس کہوت. بہ سەر زمانی سہریی دا ہات کہ " لہ ہەژدہ ہەزار عالەم ہیچکەس نییہ لہ بەشەر زەعیفتەر و ہیچکەس لہ خوئقاوہکانی خودا بۆ فەرمان وەہا سہریچی ناکەن کہ بەشەر دەیکا. ئەگەر چاک بی وەہا چاک دەبی کہ فریشتەکان ئیژہی پیدەبەن بہ حالەتی و ئەگەر خراب بی وەہای لیدی کہ دیو پئی نہنگ دەبی ئەو و ہاودەمی ئەو. "

ئەو قسہیہ تیریکی بوو کہ لہ کہوانی سہریی دەرپەری و وە گیانی ئەحمەد کہوت. ئەوہند گریا کہ لہ ہۆش چوو. جا بہ گریان ہەستا و چۆوہ مال و ئەو شہوہ ہیچی نہخوارد و قسہی نہکرد.

پوژى دوايى پياده هاته مهجليس، خهفتهبار و روو زهرد. كاتيك مهجليس تهواو بوو، ديسان چووه مال.

پوژى سيههم هات، پياده، تنيا. كاتيك مهجليس تهواو بوو، چوو لاي سهريى و كوتى "ئهى ئوستادا! ئهو قسهى كه تو كوتت منى داگرتووه و دونياى له سهر دلم سارد كردوتهوه. دهمهوي كه له خهلك خو دوور بكه مهوه و دونيا وه لابنيم، ريگاي ساليكانم بو بهيان بكه."

كوتى "ريگاي تهريقهتت دهوي يا ريگاي شهريعتت؟ ريگاي عامت دهوي يا ريگاي خاس؟"

كوتى "هردووكيان بهيان بكه."

كوتى "ريگاي عام ئهويه كه پينج نويز له پشت ئيمام رابگره و زهكات بده - ئهگه مالت ههيه - و ريگاي خاس ئهويه كه هه موو دونيا بخه پشت پيئت و به هيچ رازانهوهى ئهو خووت خهريك نهكهى و ئهگه ر بتدهنى، وهرينهگرى. ئهمهيه ئهو دوو ريگايه."

جا لهوي دهركهوت و رووي له سهحرا نا. چهند پوژ تپهري. پيريژنيكى پرچ رناو و روو دارووشاو هات و كوتى "ئهى ئيمامى موسلمانان! كوروكهيه كم هه بوو گنج و تازهروو، هاته مهجليسى تو خهندان و خهرامان و گهراوه سووتاو و چاو به گريان. ئيستا چهند روژه ون بووه و نازانم له كوئييه و دلم له تاوانى دهسووتى، ته دبيري كارى من بكه. "ئه وهند گريا و پاراوه، سهريى بهزهى پيداها، كوتى "دلت تهنگ مهكه كه جگه له خير نابى - ئهگه ر بيتهوه، من خهبرت دهكم - كه ئهو تهركى دونياى كردوو و دونيا و ئههلى دونياى بهر داوه."

ماوهيهك تپهري، شهويك ئهحمهد هات. سهريى به خادمى كوت "برو و پيريژن خهبر بكه."

جا سهريى، ئهحمهدى بينى رووي زهرد و لاواز بووه و بالاي سهروى چه ميوه تهوه، كوتى "ئهى ئوستادى موشفيق! وهها كه منت خسته راحه تيبى و له تاريخى دهركيشام، خوداش راحه تيبى دوو جهانت پيشكهش بكا."

ئهوان دهو قسانه دابوون كه دايقى ئهحمهد و خاو و خيزانى هاتن و كوريكى چووكه كه ههيبوو دهگهل خويان هيتابوويان. كاتيك داىك چاوى به

ئەحمەد كەوت، بە حالىك بىنى كە نەبىنبىبوو، جلىشې، سەرالۆز، خۆى بە باوەشى دادا و خىزانى لە لايەكى دىكەو دەگرىا و كور دەگرىا و ھەموو وە خرۆش كەوتن. سەرىي وە گرىان كەوت. داىك مندالى خستە بەر پىي باوك. ھەرچى تىكۆشان ھەتا ئەو بىبەنەو مالى، سوودى نەبوو. كوتى " ئەى ئىمامى موسلمانان! بوچ ئەوانت خەبەر كرد؟ كە كارى من تووشى زىان دەكەن. "

كوتى " داىكت زور گرىابوو و من لىم قەبوول كردبوو. "

جا ئەحمەد وىستى بگەرپتەو. ژن كوتى " منت دە ژيان دا كرده بيوەژن و مندالەكانت ھەتىو، ئەگەر مندال توى بوى من چ بكەم؟ "

ناچار كورپى وە خو گرت و كوتى " وەھى لىدەكەم مندالەكەم " جلى جوانى لە بەر داكەند و كوتىك بەرەى پىدادا و زەمبىلىكى دا بە دەست و كوتى " جا برۆ! "

داىك كاتىك ئەو حالەى بىنى، كوتى " من تاقتى ئەو ھەم نىه. " مندالى فراند. كوتى " توش ئەگەر دەتەوئ پىت بكەمەو؟ "

جا ئەحمەد گەرپاوه و رووى لە سەحرا نا ھەتا چەند سالىك تىپەرى. شەويك نويزى خەوتنان بوو كە كەسىك ھاتە خانەقا و كوتى " ئەحمەد منى ناردوو و دەلى: كارم گەشىتۆتە تەنگى، بە فرىام بگە! شىخ رویشت. ئەحمەدى بىنى لە گورخانەىك كەوتۆتە سەر خاك و ھەناسەى ھاتۆتە سەر لىوى و زمان دەجوولئى. گوئى گرت، دەىكوت " لمثل هذا فليعمل العاملون. " (كارگەرانى خودا وەھا كار دەكەن. سوورەى ۳۷ ئايەى ۶۱)

سەرىي، سەرى ھەلگرت و لە خاك پاكى كردهو و لە سەر كوشى دانا. ئەحمەد چاوى ھەلىنا و شىخى بىنى، كوتى " ئەى ئوستادا! وەختى چاك ھاتى كە كارم گەشىتۆتە تەنگى. " جا پشوى برا.

سەرىي بە گرىان رووى لە شار نا ھەتا كارەكەى راپەرىنى. خەلكىكى بىنى لە شار دەھاتنە دەرەو. كوتى " بو كوى دەچن؟ "

كوتيان " خەبەرت نىه كە دوپئى شەو لە ئاسمانەو نەدا ھات كە: ھەركەس دەپەوئ نويز لە سەر ولىبەكى خاسى خودا بكا، بلين بچىتە گورستانى شونيزىه؟ "

ههروهتر:

کوئی " ئه‌ی لاهه‌کان! کار به لاهه‌تی بکن بهر له‌وه‌ی که بگه‌نه پیری و زه‌عیفی و داماو بن، هه‌روهک من که ماوم. " و ئه‌وده‌م که ئه‌و قسه‌ی ده‌کرد، هیچ لایک تاقه‌تی عیبه‌ده‌تی وی نه‌بوو.

ههروهتر:

کوئی " سی ساله‌ که ئیستغفار ده‌که‌م له‌ یه‌ک شوکر کوئن. " کوئیان " چلۆن؟ "

کوئی " بازارێ به‌غدا سووتا به‌لام دوکانی من نه‌سووتا. خه‌به‌ره‌که‌یان به‌ من دا، کوتم: ئه‌له‌ملا‌ی. له‌ شهرمی ئه‌وه‌که‌ خۆم به‌ باشتر له‌ براده‌رانم ده‌ویست و بۆ خاتری دونیا هه‌مدم کوئ، له‌وه‌ ئیستغفار ده‌که‌م. "

ههروهتر:

کوئی " دوور بنه‌وه له‌ هاوسای ده‌وله‌مهند و قورئانخوینه‌کانی بازار و عالیمان و ئه‌میران. "

ههروهتر:

کوئی " مه‌کر قه‌ولیکه‌ بی عه‌مه‌ل. "

ههروهتر:

کوئی " هه‌رکس که ده‌یه‌وی به‌ سلامه‌ت بمینیته‌وه‌ دینی و به‌ راحه‌ت بگا دل و له‌شی و که‌م بیته‌وه‌ غه‌می وی، بلێ: له‌ خه‌لک خۆ دوور بخه‌وه‌ که ئیستا زه‌مانی دوورییه‌ و رۆژگاری ته‌نیایی. "

ههروهتر:

کوئی " گشت دونیا زیده‌یه‌ مه‌گه‌ر پینچ شت: نانیک که بۆ بژیو بی و ئایک که تینوایه‌تی ببړی و جلیک که له‌ش داپۆشی و مالیک که سه‌رپه‌نا بی و عیلمیک که کاری پینکه‌ن. "

ههروهتر:

کوئی " ہر گوناہیک کہ بہ ہوی شہوہتہوہ بی ہیا ہہیہ بؤ لیوورینی و ہر گوناہیک کہ بہ ہوی خو پئی زور بوونہوہ بی، ہیا نییہ بؤ لیوورینی. چونکہ گوناہی ئیبلیس لہ خو پئی زور بوونہوہ بوو و گوناہی ئادم لہ شہوہت. "

ہرودتر:

کوئی " ئەگەر کہسیک بچیتہ باغیکی پر درخت و لہ سەر ہر درختہی مہلیک ہلئیشتبئی و بہ زمانی فہسیح بلین: السلام علیک یا ولی اللہ! و ئەو کہسہ نہترسی کہ: ئەوہ مہکرہ و ئەفسوون، دەبی لہو بترسی. "

ہرودتر:

کوئی " قہووترین قہووت ئەوہیہ کہ بہ سەر نہفسی خوٹ دا زال بی و ہرکەس لہ ئەدەب کردنی نہفسی خوئی عاجز بی، لہ ئەدەبی غەیر عاجزتہ ہزار جار. "

ہرودتر:

کوئی " ئەدەب تەرجومانی دلہ. "

ہرودتر:

کوئی " گەلیکن کہ قسەیان دەگەل ئاکاریان یەک نییہ بەلام ہەندیکن کہ ئاکاریان دەگەل قەولیان یەکہ. "

ہرودتر:

کوئی " زمانی تو تەرجومانی دلئی تویہ و پووی تو ئاوینہی دلئی تویہ. لہ سەر پوو دەر دەکەوی ئەوہی کہ دە دل دا شاراوہیہ. "

ہرودتر:

کوئی " دل سئی جورہ: دلئیکہ وەک کئو کہ بہ ہیچ لہ جئ ناجمی و دلئیکہ وەک درخت پشہی قایم، بەلام بایەک جار جار جوولہ یەکی تیدەخا و دلئیکہ وەک پەر، ہەتا شنہ یەک دەشنی بؤ ہر لایەک دەکیشری. "

ههروهتر:

کوئی "حهیا و ئونس دینه بهر دهرگای دل، ئهگهر ده دلیک دا زوهد و وهرهع ههیی دادهبهزین دهنه دهگه رینه وه."

ههروهتر:

کوئی "پینج شتن که قهرار ناگرن ده دل دا ئهگهر دهو دلله دا شتیکی دیکه هه بی: خوڤ له خودا و رهجا به خودا و دوستایهتی خودا و حهیا له خودا و ئونس به خودا."

ههروهتر:

کوئی "ئهندهزی تیگه یشتتی ههر کهسیک له خوئی، به قهرا نزیکی دلی ئه وه کهسهیه له خودا."

ههروهتر:

کوئی "سهی ئومه تهکان به رهو ئه نییا بانگ ده که نه وه به لام دوستان به رهو خودا بانگ ده که نه وه."

ههروهتر:

کوئی "شهوق سهرووترین مه قامی عارفه."

ههروهتر:

کوئی "عارف ئه وهیه که خواردنی، خواردنی نه خوشان بی و خهوتنی، خهوتنی مارانگهسته بی و عهیشی، عهیشی خنکاوان بی."

ههروهتر:

کوئی "عارف ههتاو- سفه تیکه که به سهر هه موو عالم دا دهره وشیتته وه و زهوی- وینهیه که که باری هه موو گیانداران هه لده گری و ئاو- زاتیکه که ژیانه وهی دللهکان به وه و ئاگر- رهنگیکه که عالم بهو پووناک ده بی."

ههروهتر:

كوتى " تهسهووف ناويكه بۇ سى مانا: يهك ئهوه كه مهعرفهتهكهى نوورى ودرع دانهپۆشى و ده عالهمى باتين دا هيچ نهلى كه دژى زاهيرى كتيب بى و كهرامات ئهه ووا ليبيكا كه بهرگرى خهلك بكا له ههرام. "

ههروهتر:

كوتى " عهلامهتى زوهه ئارام گرتنى نهفسه له تهلهب، قهناعهت كردنه بهوهند كه برسياههتى ليدهرچى، رازى بوونه بهوهند خوى پيداپۆشى، دور بوونهوهى نهفسه له فزول و ليكردنهوهى كوت و بهنده له دل. "

ههروهتر:

كوتى " عهيشى زاهيد خوش نيهه چون به خوى مهشغووله و عهيشى عارف خوشه چون به له خوى مهشغووله. "

ههروهتر:

كوتى " خولقى باش ئهوهيهكه كهس نهپهنجينى و ههلگرى رهنجى خهلك بى، بهبى كين و توله. "

ههروهتر:

كوتى " قهويترين خهلك ئهوهيهكه به توورهبى خوى بويرى. "

ههروهتر:

كوتى " تهركى گوناھ كردن سى جوره: يهك له خوفى دوزخ و يهك له مهيلي بههشت و يهك له شهرمى خودا. "

جونه‌ید کوتی که:

سه‌ریی کوتی که " نامه‌وی له به‌غدا بمرم، چونکه ده‌ترسم خاک من وه خوی
نه‌گری و ریسوا بم. خه‌لک به باش گومانیان له من کردووه و بو وان خراپ ده‌بی. "
کاتیک نه‌خوش کهوت چوومه سه‌ردانی. باوه‌شینیکم به ده‌سته‌وه گرت و
باوه‌شینم ده‌کرد، کوتی " ئه‌ی جونه‌ید! دایینی که ئاگر به با تیژتر ده‌بی. "
جونه‌ید کوتی " حال چیه؟ "

کوتی " عبد مملوک لایقدر علی شیء "

کوتم " وه‌سیه‌تیکم بکه. "

کوتی " به هوی قسه‌ی خه‌لک غافل مه‌به له قسه‌ی هه‌فته‌عالا. "

جونه‌ید کوتی " ئه‌گه‌ر ئه‌و قسه‌یه‌ت پیشتەر پیکوتبام، ده‌گه‌ل توش قسه‌م
نه‌ده‌کرد. " و گه‌یشته‌ په‌نای هه‌ق.

سهری سه قه تی ده کتیه کانی دیکه دا

ترجمه رساله قشیریه

سه‌ریی سه‌قته‌تی کوئی "مه‌عرووفم ده‌خه‌و دا‌بینی، وه‌ها که له‌ژیر‌ع‌رش وه‌ستابوو. هه‌قته‌ع‌الا به‌فریشه‌کانی‌کوت: ئه‌مه‌کییه؟ کوتیان: تو‌باشتر‌ده‌زانی یارهب! له‌هه‌قته‌ع‌الاوه‌نه‌دا‌هات‌که: ئه‌مه‌مه‌عرووفی‌که‌رخیییه‌که له‌دۆستایه‌تی من‌مه‌ست‌بووه‌وه‌هۆش‌نایه‌ته‌وه‌ئیللا‌به‌دیداری‌من. " (ل ۲۹)

سه‌ریی کوئی "رینگایه‌ک‌ده‌زانم‌کورت‌هه‌تا‌به‌هه‌شت. " کوتیان "چییه؟" کوئی "له‌که‌س‌هیچت‌نه‌وی و‌هیچ‌له‌که‌س‌وه‌رنه‌گری و‌هیچت‌پینه‌بی که‌بیده‌ی‌به‌که‌سینک. " (ل ۳۱)

جونه‌ید‌کوئی:

رۆژیک‌چوومه‌لای‌سه‌ریی و‌ئه‌وم‌شیواو‌بینی، کۆتم "چ‌بووه؟" کوئی "لاویک‌هات و‌له‌تۆبه‌ی‌پرسی، کۆتم: ئه‌وه‌یه‌که‌گونا‌ه‌فهرامۆش‌نه‌که‌ی. جوابه‌جنگی‌ده‌گه‌ل‌کردم و‌کوئی: تۆبه‌فهرامۆش‌کردنی‌گونا‌هه. " جونه‌ید‌کوئی "من‌کۆتم: کار‌لای‌من‌ئه‌وه‌یه‌که‌ئه‌و‌لاوه‌کوئی. " سه‌ریی کوئی "بو؟" کۆتم "چونکه‌من‌که‌ده‌حالی‌جه‌فا‌دابم و‌بمه‌ینیته‌وه‌سه‌ر‌حالی‌وه‌فا، یاد‌کردنی‌جه‌فا‌ده‌حالی‌سه‌فا‌دا‌جه‌فایه. " [سه‌ریی] بیده‌نگ‌بوو. (ل ۱۴۱)

جونه‌ید‌کوئی:

سه‌ریی ده‌لی "هه‌موو‌کاره‌کانی‌زوه‌دم‌گرته‌ده‌ست و‌هه‌رچیم‌ویست‌له‌و‌پیمگه‌یشت‌ئیللا‌زوه‌د‌له‌خه‌لک، که‌پینه‌گه‌یشتم و‌تاقه‌تم‌نه‌بوو. " (ل ۱۸۰)

جونه‌ید کوتی:

له سه‌ریم بیست که له‌ویان پرسى سه‌باره‌ت به یه‌قین.
کوتی " ئارام گرتنه له‌وه‌ی که دیتنه نیو دلته‌وه چونکه یه‌قین زانیوته که
حه‌ره‌که‌تی تو هیچ مه‌نغه‌عتیکی نیه و هه‌رچی له سه‌ر تو‌یان قه‌زا کردووه له
توی ناگیرنه‌وه. " (ل ۲۷۵)

جونه‌ید له سه‌ری ده‌گیرنه‌وه که:

کوتی " ده هه‌ندیک دهو کتیبانه دا که خودا نازلی کردووه نووسییوه‌تی
که: کاتیک زیکری من زال بی به سه‌ر به‌نده دا، ناشقی من ده‌بی و من ناشقی
ئه‌و. " (ل ۳۵۳)

له سه‌ری ده‌گیرنه‌وه که:

کوتی " رۆژگاریکی دریژ له ته‌له‌بی سه‌دیقیک دابووم. به کتویک دا
تیپه‌ریم. تاقمیک بریندار و نابینا و نه‌خۆشم بینی. حالی ئه‌وانم پرسى، کوتیان:
پیاویک له‌وییه سالی جاریک دیتنه دهر و دوعا ده‌کا و خه‌لک چاک ده‌بنه‌وه.
من وه‌ستام هه‌تا ئه‌و رۆژه‌ی که هاته دهر و دوعای کرد و هه‌موو چاک
بوونه‌وه و رۆیشتن. من به دواى دا چووم و ده‌سته‌وداوینی بووم و کوتم:
من عیله‌تیکی ده‌روونیم هه‌یه، ده‌رمانی وی چیه؟ کوتی: یا سه‌ری! ده‌ست له
من هه‌لبگره که ئه‌و غه‌یره‌تمه‌نده هه‌تا تو ببینی که بیجگه له‌و ده‌گه‌ل که‌سیکی
دیکه ئارام ده‌گری، له دیداری ئه‌و ده‌مینیه‌وه. " (ل ۴۲۴)

جونه‌ید کوتی:

له سه‌ریم بیست که:

کوتی " مه‌حه‌به‌ت دروست ده‌رنايه ده نیوان دوو که‌س دا هه‌تا یه‌ک
له‌وان به‌وی دیکه نه‌لی: یا من! " (ل ۵۶۴)

تفسیر کشف الاسرار

سهریی سهقه تیی عارفی مه شهوور دهلی: ههفته بالا وهای نواند ده خه و دا که کوتی " بزانه که من خه لکم خولقاند، ههندیکیان دونیایان بینی و خویان پیهه لواسی، ههندیک به لایان بینی و له عافیته رایانکرد، ههندیک بیریان له به لانه کرده وه مهینه تیان به دل و به گیان کری و نیعمه تی ویسالی ئیمه یان ویست، بلئی تو له کام تا قمی؟ " ولامی داوه " تو باشتر ده زانی که من چم ده وی. " (ب ۱ ل ۱۷۱)

سهریی سهقه تیی مرادی شیخ جونهد دهلی " هه رکات تو له خودا پازیی نه بی چلون ده ته وی خودا له تو پازیی بی. " (ب ۲ ل ۶۳۰)

نفحات الانس

سهریی کوتوویه تی " مه عره فهت له سه ره وه دی وهک مه لیک به فرین هه تا دلک ببینی که شهرم و حه یای تیدابی، له وی ده نیشی. " (ل ۵۴)

جونهیدی به غدایی

(۲۰۷ مانگی ۸۲۱ زاینی / ۲۹۷ مانگی ۹۱۹ زاینی)

سولتانی ته‌ریقه‌ت جو نه‌یدی به‌غدایی شیخه‌لمه‌شایخی عالم بوو و ئیمامه‌لئه‌ئیمه‌ی جه‌هان و له‌فنونوی عیلم کامیل و له‌ئوسوول و فرووغ مفتی و له‌مه‌عاملات و ریازات و که‌رامات و که‌لیماتی له‌تیف و ئیشاراتی عالی له‌سه‌رووی هم‌موان بوو و له‌ئه‌وو‌ه‌لی حال هه‌تا ئاخری رۆژگار په‌سند و مه‌قبوولی هم‌موو فیرقه‌یه‌ک بوو و گشت له‌سه‌ر ئیمامه‌تی ئه‌و هاو‌را بوون و قسه‌ی ئه‌و ده‌ته‌ریقه‌ت دا حوججه‌ته و به‌هموو زمانه‌کان په‌سنکراو... موقته‌دای ئه‌هلی ته‌سه‌ووف بوو و پیتانده‌کوت سید الطایفه و لسان القوم و اعبد المشایخ و طاوس العلماء و سلطان المحققین.

...

ته‌ریقی ئه‌و ته‌ریقی سه‌حو بوو به‌په‌چه‌وانه‌ی ته‌یفوو‌ریان که‌ئه‌سحابی بایه‌زیدن ... مه‌رجه‌عی مه‌شایخ ئه‌و بوو و یه‌که‌م که‌س که‌عیلمی ئیشاره‌تی بلاو کرده‌وه، ئه‌و بوو و به‌و حاله‌وه‌گه‌لیک جار دوژمنان و حه‌سوودان به‌کوفر و زنده‌قه‌شاهیدییان له‌سه‌ر داوه. هه‌روه‌تر به‌خزمت [حارس-ی] موحاسبی گه‌شستوووه و خوشکه‌زای سه‌ریی [سه‌قه‌تی] بووه و مریدی وی.

رۆژیک له‌سه‌ریی - یان پرسى که "هیچ مریدیک هه‌یه‌ده‌ره‌جه‌ی له‌ده‌ره‌جه‌ی پیر سه‌رت‌ر بی؟"

کو‌تی "هه‌یه‌و بوره‌انه‌که‌ی دیاره: جو‌نه‌ید ده‌ره‌جه‌ی سه‌رت‌ر له‌ده‌ره‌جه‌ی منه."

سه‌ره‌تای حال‌ی ئه‌و ئه‌وه‌بوو که له‌مندالییه‌وه‌ده‌رده‌دار بوو و داواکار، به‌ئه‌ده‌ب و به‌فه‌راسه‌ت و خاوه‌ن فکر و تیژیبنیکی عه‌جیب بوو. رۆژیک له‌ده‌بیرستان هاته‌وه‌مال. باوکی بینی ده‌گری، کو‌تی "چ بووه؟"

کو‌تی "ئه‌ورۆ شتیکم له‌زه‌کاتی مال برده‌لای خالی تو - یانی: سه‌ریی - وه‌رینه‌گرت. ده‌گریم که‌عومری خۆم له‌پیتاوه‌ئه‌و پینج دره‌مه‌نا و بو هیچ دۆستیک له‌دۆستانی خودا ناشن."

جو‌نه‌ید کو‌تی "بیده‌به‌من هه‌تا بیبه‌م، لیموه‌رده‌گری." وه‌ریگرت و رۆیشته‌و له‌ده‌رگای ماله‌خالی دا. کو‌تی "کییه؟"

کوئی " منم جونہید۔ "

دەرگای نہ کردوہ۔

کوئی " ئەو قورازہیہ وەر بگرہ! "

سہریی کوئی " وەریناگرم۔ "

کوئی " بۆ خاتری ئەو خودایہی کہ ئەو فەزلہی دەگەڵ تۆ کرد و ئەو

عەدلہی دەگەڵ باوکم کرد، وەریدەگری۔ "

سہریی کوئی " ئەی جونہید! چ فەزلیکی بە من کردوہ و چ عەدلیکی بەو کردوہ؟ "

جونہید کوئی " ئەو فەزلہی دەگەڵ تۆ کرد کہ دەر ویشیی پیدای و ئەو

عەدلہی بە باوکم کردوہ کہ ئەوی خەریکی دنیا کردوہ. تۆ ئەگەر

دەتەوئ وەر بگری یا دەتەوئ رەد دی بکە یەوہ و ئەو ئەگەر بیہوئ یا نا،

زەکاتی مال دەبی بە موستەحەق بگا۔ "

سہریی ئەو قەسەیی پیخۆش بو، کوئی " پۆلہ! بەر لەوہی کہ ئەو

زەکاتە قەبوول بکەم تۆم قەبوول کرد. " و دەرگای کردوہ و دراوی

وەرگرت و ئەو چو نۆ دلییەوہ.

جونہید حەوتسالاہ بو کہ سہریی ئەوی بردە حەج و لە مسجد الحرام لە سەر

شوکر دەدوان چوارسەد پیر و چوارسەد قەولیان کوت لە شەرح و بەیانی شوکر،

ہەرکەس قەولیک. سہریی بە جونہیدی کوت " توش شتیک بلی. "

جونہید کوئی " شوکر ئەوہیہ کہ نعیمەتیک کہ خودا داویہ بە تۆ، بەو

نعیمەتە نافەرمانیی وی نہکەہی و نعیمەتی ئەو نہکەہیہ سەرماہی گوناہ. "

کاتیک جونہید ئەوہی کوت، ہەر چوارسەد کوتیان " احسنت یا قرە عین

الصدیقین " و ہەموو ریککەوتن کہ لەوہ باشتر نا کرئ بیلین.

سہریی کوئی " ئەوہت لە کوئ ہینا؟ "

کوئی " لە مەجلیسەکانی تۆ! "

پاشان ہاتوہ بەغدا و شووشە فرۆشی دەرکرد و ہەموو رۆژئ دەچوو دوکان

و پەردە داداواہ و چوارسەد رەکەعتی نوێژ دەرکرد. ماوہیک و ہا تیپہری

پاشان دوکانی بهردا و له دالانی ماله سه‌ریی چاوه‌یه‌ک بوو له‌وئ نیشته‌جی بوو و خه‌ریکی پاسه‌وانی دَل بوو و به‌رمالی مراقبه‌ی راخست هه‌تا هیچ شتیکی غه‌یری هه‌قی به‌خاتر دانه‌هات و چل سال و هه‌ها دانیشت... کوتی: کاتیک چل سال ته‌واو بوو پی‌مابوو که به‌مه‌قسوود گه‌یشتووم. ده‌ستبه‌جی هاتفیک ده‌نگی هات که "یا جونه‌ید! کاتی ئه‌وه‌ داها‌ت که گۆشه‌یه‌کی زونارت بکه‌ینه‌وه." کاتیک ئه‌وه‌م بیست، کوتم "خودایا! جونه‌ید چ گونا‌هینکی کردووه که وه‌هایه؟" نه‌دایه‌کم بیست که "گونا‌هینکی له‌وه‌ پترت ده‌وئ که تو، هه‌ی؟" ناخکی هه‌لکیشا و سه‌ری برده نیو خووه و کوتی "من لم یکن للوصل اهلا، فکل احسانه ذنوب."

جا جونه‌ید له‌و ماله دانیشت و ته‌واوه‌تی شه‌و ئه‌للا ئه‌للا‌ی ده‌کوت. ده‌ستیان کرد به‌غه‌یبه‌ت کردن و حه‌کایه‌تی ویان بو خه‌لیفه‌ گێراوه. خه‌لیفه‌ کوتی "بی به‌لگه‌یه‌ک ناگرئ به‌ری بگرین." کوتیان "خه‌لک به‌قسه‌کانی ئه‌و فیتنه‌یه‌ک پیکدیئن." خه‌لیفه‌ که‌نیزیکی هه‌بوو که به‌سئ هه‌زار دینار کرپیووی و ده‌ جوانی دا وینه‌ی نه‌بوو و خه‌لیفه‌ ئاشقی بوو، فه‌رمووی هه‌تا ئه‌و به‌جلی فاخیر و جه‌واهیری گرانبایی برازیننه‌وه و پشیا‌نکوت "برو لای جونه‌ید و روو بکه‌وه و خو‌ت و جل و جه‌واهیری پیشکه‌ش بکه و بلئ که: من مالی زورم هه‌یه و دلم له‌ کاری جه‌هان گیراوه، هاتووم هه‌تا من بخوازی هه‌تا له‌ هاوده‌می تو روو له‌ تا‌عه‌ت بنیم که دلم ده‌گه‌ل هه‌چکه‌س قه‌رار ناگرئ، و خو‌ت پیشکه‌ش بکه و حیجاب هه‌لبگره و له‌م باره‌وه‌ گه‌لیک پی دابگره." جا خزمه‌تکار یکیان ده‌گه‌ل نارد. که‌نیز ده‌گه‌ل خزمه‌تکار هاتنه‌ لای شیخ و ئه‌وه‌ی که پشیا‌نکوتیوو، به‌ زیاده‌وه‌ به‌جی هینا. جونه‌ید بی ئیختیار چاوی پییکه‌وت. بی‌ده‌نگ بوو و هیچ جوابی نه‌داوه و که‌نیز په‌یتا په‌یتا دووپاتی ده‌کرده‌وه و جونه‌ید سه‌ری داخستبوو، له‌په‌ر سه‌ری هه‌لینا و کوتی "ئاخ!" و فووی کرده که‌نیز. ده‌ستبه‌جی که‌وت و مرد. خزمه‌تکار چووه و حالی بو خه‌لیفه‌ گێراوه. خه‌لیفه‌ ئاگری ده‌ گیان به‌ربوو و په‌شیمان بووه و کوتی "هه‌رکه‌س ده‌گه‌ل پی‌اوان ئه‌وه‌ی بکا که نابی بیکا، ئه‌وه‌ ده‌بینی که نابی بیینی." هه‌ستا و چوو لای

جونهید و کوتی " وها که سیک ده بی بچینه لای! " جا به جونهیدی کوت "ئهی شیخ! ئاخر دلت هات وها روخساریک بسووتینی؟ "

جونهید کوتی " ئهی ئه میری موسلمانان! تو وها دلسوزی موسلمانانی که دهته ویست ریازت و بیخهویی و گیان دانی چل سالهیی من به با بدهی؟ "

دوای ئه وه کاری جونهید سه ری گرت و ناوبانگی گه یشته عالم و ده هه رچی دا به تاقیان کرده وه، هه زار هینده بوو و دهستی کرد به قسه کردن و کوتی که " بو خه لک قسه م نه کرد هه تا سی که س له ئه بدال ئیشاره یان نه کرد که: له وانه یه تو خه لک به ره و خو ت بانگ بکه ی.

هه روه تر کوتی " دو سه د پیرم خزمه ت کرد که پتر له حه وت له وان بو ئیقتدا نه ده بوون.

هه روه تر:

کوتی " پوژگار یکم وها تییه پ کرد که ئه هلی زه وی و ئاسمان له حهیره تم گریان، پاشان وهام لیّهات که من بو عه بیی وان ده گریام، ئیستا وهام لیّهاتو وه که نه ئاگام له وانه و نه له خو م. "

هه روه تر:

کوتی " ئیمه ئه و ته سه ووفه مان به قیل و قال ده ست نه که وتو وه و به جه نگ و شه ر ده ستمان نه خستو وه، به لکه به برسیایه تی و بیخه ویی ده ستمان که وتو وه و به ده ست هه لگرتن له دونیا و هه لبران له هه رچی که خو شمان ویستو وه و چاومان لییبو وه. "

ده کتیبی ترجمه رساله قشیرییه دا وها هاتو وه:

جونهید ده لی " ئیمه ته سه ووفمان له قیل و قال ده ست نه که وتو وه، له برسیایه تی ده ست که وتو وه و له ده ست هه لگرتن له ئاره زووکان و هه لبران له وهی که خو شمان ده ویست و له بهر چاوی ئیمه پازا وه بوو. " (ل ۵۱)

ههروهتر:

کوئی " ده سال له بهر دهرگای دل دانیشتم و خهریکی پاسهوانبی دل بووم و ده سال دل ئاگای له من بوو، ئیستا بیست ساله که نه من ئاگام له دله و نه دل ئاگای له منه. "

ههروهتر:

کوئی " خودای تهعلا سی سال به زمانی چونهید بو خه لک قسهی کرد و چونهید ده ئارا دا نییه و خه لک خه بهری نیه. "

ههروهتر:

کوئی " بیست ساله له سهر پهراویزی ئه و عیلمه قسه م کردوو، به لام ئه وهی له نیوه روک بووه نه مکوتوو چونکه زمانه کانیاں له دهر برینی مهنع کردوو و دله کانیاں له دهرکی مه حرووم. "

ههروهتر:

کوئی " ئه گهر سبهی خودا به من بلێ که: من ببینه! ده لیم: چاو بو دوستایه تی غهیره و بیگانه و غهیرهت بهری دیدارم لیده گری که من له دونیا بی واسیتهی چاو ده مبینی. "

ده گیزنه وه که:

ده نیوان چونهید و ئه بووبه کری که تتانی هزار مهسه له به نامه هه بوو. کاتیک که تتانی وه فاتی کرد، فرمووی که " ئه و مهسه لانه مهسه نه دست کهس و ده گهل من بینن. " چونهید کوئی " من وه هام پیخوش بوو که ئه و مهسه لانه نه که وه نه دست کهس. "

ده گیزنه وه که:

چونهید جلی وه کوو عوله ما ده بهر ده کرد. ئه سحاب کوتیان " ئه ی پیری ته ریفهت! چ ده بی ئه گهر بو خاتری ئه سحاب مه رقهع ده بهر بکهی؟ "

کوتی " ئەگەر زانییام بە مەرقەع کاریک جێبەجێ دەبێ، لە ئاگر و ئاسن لیباسم ساز دەکرد و دە بەرم دەکرد. بەلام هەردەم دە دەروونم دا نەدا دەکەن کە: لیس الاعتبار بالخرقة، انما الاعتبار بالخرقة. "

کاتیک قسەى جونەید بەرز بوو، سەریی سەقەتیی کوتی " تۆ دەبێ وەعز بکەى. " جونەید دوودل بوو و مەیلی نەدەکرد و دەیکوت " سەرەپای هەبوونی شیخ ئەدەب نییە قسە کردن. "

هەتا شەویک مستەفای دە خەو دا بینی کە کوتی " قسە بکە! " بەیانى هەستا هەتا بۆ سەریی بگێریتەو. سەریی بینی لە بەر دەرگا وەستاو. کوتی " دەتەویست ئیدیکە بە تۆ بلین: قسە بکە؟ ئیستا دەبێ بیلیی کە قسەى تویان کردۆتە ھۆی نەجاتی عالیان. مادام بە قسەى مریدانت نەکرد و بە شەفاعەتى مەشایخی بەغدا نەتکوت و من کوتم و نەتکوت، ئیستا چونکە پیغەمبەر فەرموویەتى، دەبێ بیلیی. "

بە سەریی کوت " تۆ چۆنت زانی کە من دە خەو دا پیغەمبەرم بینووە؟ " سەریی کوتی " من خودام دە خەو دا بینی و فەرمووی کە: رەسوولم ناردوو هەتا بە جونەید بلای لە سەر مەنبەر قسان بکا.

دە کتیبی کشف المحجوب دا وەها ھاتوو:

مریدان بە جونەیدیان کوت کە " شیخی ئیمە بلا قسان بکا هەتا دلەکانمان راحەتیی تێکەوئ. " ئەو بە قسەى نەکردن و کوتی " هەتا شیخی من ماوہ قسە ناکەم. " شەویک خەوتیوو. پیغەمبەری دە خەو دا بینی کە کوتی " جونەید بۆ خەلک قسە بکە! قسەى تۆ ھۆی راحەتیی دلای خەلک و خودای تەعالا کەلامی تۆی کردۆتە سەبەبی نەجاتی عالەم. " کاتیک وە خەبەر ھات بە دلای داھات کە " دەرەجەى من لە سەریی تێپەڕی کە بۆ من لە رەسوولەوہ دەعوەت ھات. بەیانى سەریی مریدیکی نارد کە وەختایەک جونەید سلای نوێژ دەداتوہ پیبیلی کە: بە قسەى مریدان قسەت بۆ نەکردن و شەفاعەتى مەشایخی بەغداد رەد کردوہ و من پەيام نارد ھەر نەتکوت، ئیستا پیغەمبەر فەرمووی، فەرمانەکەى بەجێ بیئە. " جونەید کوتی " ئەو بیرە لە سەرم چوو دەری و زانییم کە سەریی دە ھەموو حالەکان دا ئاگاداری زاھیر و باتینی منە و دەرەجەى وی سەرتر لە دەرەجەى منە و ئەو ئاگاداری سیرپەکانی منە. " (ل ۱۶۲) ھەروەتر دە کتیبی تفسیر الاسرار دا وەها ھاتوو:

سهری ئوستادی شیخ جونید رۆژیک پییکوت " قسه بۆ خه‌لک بکه و نه‌سیحه‌تیان بکه که تو وهختت گه‌یشتوه. "

جونید کوتی " خۆم شیایوی ئه‌و کاره نابینم و خۆم بێن موسته‌هه‌قی ئه‌و کاره نییه. " هه‌تا ئه‌وه که شه‌ویک پیغه‌مبه‌ری ده‌خه‌و دا بینی که پییکوت " قسه بۆ خه‌لک بکه! " جونید کوتی " هه‌ر ئه‌و شه‌وه به‌ر له به‌یانی هه‌ستام و چوومه‌وه ماله‌ سهری و ده‌رگام کوتا. سهری هات و کوتی " قسه‌ی ئیمه‌ت قه‌بوول نه‌کرد هه‌تا ئاقیبه‌ت پێشانکوتی: برۆ قسه بۆ خه‌لک بکه! " (ب ۱ ل ۷)

ماوه‌یه‌ک مه‌جلیسی کوت، [ئاکام] ته‌رکی کرد و له مال نه‌هاته‌وه. هه‌رچی داویان لیکرد، به‌ قسه‌ی نه‌کردن. کوتی " وام پیخۆشه، نامه‌وی خۆم بغه‌وتینم. " دوا‌ی ماوه‌یه‌ک چۆوه سهر مه‌نبه‌ر و ده‌ستی به‌ قسه‌ کرده‌وه، بێ ئه‌وه‌ی که پیتیلین. جا له‌وه پرسیاریان لیکرد که " ئه‌وه چ حیکمه‌تیکی تیدا‌بوو؟ " کوتی " ده‌حه‌دیس دا چاوم پیکه‌وت که ره‌سوول فه‌رموویه‌تی که: له ئاخری زه‌مان زه‌عیمی قه‌ومی من ئه‌و که‌سه ده‌بێ که خرابترینی ئه‌وان بێ و وه‌عز بۆ وان بکا. و من خۆم پێ خرابترینی خه‌لکه. بۆ خاتری قسه‌ی پیغه‌مبه‌ر قسه‌ ده‌که‌م هه‌تا دژایه‌تی قسه‌ی ویم نه‌کردبێ. "

هه‌روه‌تر:

لێیانپرسی " به‌چی گه‌یشتی ئه‌و ده‌رده‌جه؟ " کوتی " به‌وه که چل سال له به‌ر ئاستانه‌ی وی له سهر پێی موجهیده وه‌ستابوم " - یانی له به‌ر ئاستانه‌ی سهری.

ده‌گێرنه‌وه که:

کوتی " رۆژیک دلم ون ببوو، کوتم: خودایه! دله‌که‌م بده‌وه. نه‌دایه‌کم بیست که: یا جونیده! ئیمه دلمان له‌به‌ر ئه‌وه ر‌فاندوووه که ده‌گه‌ل ئیمه‌ بی، تو دیسان ده‌ته‌وی ده‌گه‌ل غه‌یری ئیمه‌ بی؟ "

دهگيرنه وه كه:

كاتيك حوسين ئيينى مهنسوور له غهلبه‌ى حالات له عه‌مرۆ بنى عوسمانى مه‌ككى خۆى كيشاوه و هاته لاي جونه‌يد، جونه‌يد كوتى "بۆچى هاتووى؟ نه‌ده‌با ده‌گه‌ل سه‌هلى تۆسته‌ريى و عه‌مرۆى عوسمان وه‌هات كرديا. "

حوسين كوتى "سه‌حو و سوكر دوو سفه‌تى به‌ندن و به‌نده هه‌ميشه له خوداي خۆى مه‌ججوبه هه‌تا سفه‌ته‌كاني ئه‌و فاني نه‌بن. "

جونه‌يد كوتى "ئه‌ى ئيينى مهنسوور! خه‌تا ده‌كه‌ى. ده سه‌حو و سوكر دا له‌به‌ر ئه‌وه خه‌لاف نيينه كه سه‌حو بريتيينه له سيحه‌تى حال ده‌گه‌ل هه‌ق و ئه‌مه نايه‌ته نيو ريزه‌ى سفه‌ت و ئيكتسابى خه‌لكه‌وه. من ئه‌ى كورپى مهنسوور! ده كه‌لامى تۆ دا فزوول زۆر ده‌بينم و قسه‌ى بيمه‌عنا. "

عه‌تار ئه‌و به‌شەى له كتيبي كشف المحجوب وه‌رگرتوه و كوتيكى په‌راوه كه وه‌هايه:

... جونه‌يد پتيكوت "بۆچى هاتووى؟"

كوتى "هه‌تا ده‌گه‌ل شيخ قسه بكه‌م."

كوتى "ئيمه ده‌گه‌ل شيطان قسه‌يه‌كمان نيه. سوخته، سيحه‌تى ده‌وى... (ل ٢٣٥)

دهگيرنه وه كه:

جونه‌يد كوتى "لاويكم بينى له بادييه له ژير دره‌ختيكى موغيلان. كوتم: چ تۆى ليره دانيشاندووه؟ كوتى: حالايكم هه‌بوو ليره ليم ون بوو. دانيشتووم هه‌تا بيدۆزمه‌وه. "

جونه‌يد كوتى "چوومه هه‌ج. كاتيك گه‌رامه‌وه، هه‌روا دانيشتووو. كوتم: هۆى نيشته‌جى بوونت چيه؟ كوتى: ئه‌وه‌ى ليينده‌گه‌رام، ليره دۆزيمه‌وه ناچار ليره نيشته‌جى بووم. "

جونه‌يد كوتى "نازانم كام شه‌ريفتره له‌م دوو حاله: نيشته‌جى بوون ده ته‌له‌ب دا يا نيشته‌جى بوون ده دۆزينه‌وه‌ى حال دا؟ "

ده كتيبي كشف المحجوب دا وه‌ها هاتووه:

له جونه‌يد ده‌گيرنه وه كه:

دەرویشیکم بینی له بادیه له ژیر دپکیکی مویلان دانیشتوو له جیگهیهکی سهخت و به پهنجیکی زۆر. کوتم "ئهی برا! چ شتیک توی لیره دانیشاندوو؟"

کوتی "بزانه که وهختیکم ههبوو لیره لیم زایه بوو، ئیستا لیره دانیشتوووم و خهفته دهخۆم. کوتم "چهند ساله؟"

کوتی "دوازه سال. ئیستا شیخ هیمهتیک بکا بهشکم به مرادی خۆم بگم و ومخت دهست بخه موه. جونهید کوتی "چووم و حهجم کرد و دوام بق کرد و ئیجابته گهراوه و ئهو به مرادی خۆی گهیشته. کاتیک گه پاموه دیتم هه ره لهوئ دانیشتوو، کوتم: ئهی جوامیز! ئهو ومختته دهست کهوتوه بق لیرهوه ئهولتر نهچووی؟"

کوتی "ئهی شیخ! له جیگهیهک نیشتهجن بووم که شوینی وهحشتهی من بوو و سهرمایه من ون کردبوو، پهوایه که جیگهیهک که سهرمایه لهوئ دۆزیوهتهوه و شوینی ئونسی منه، جن بهیلم. شیخ به سلامت بپوا که من خاکی خۆم دهگل خاکی ئهو شوینه تیکه لاو دهکم ههتا قیامته سهه لهم خاکه ده رکیشمهوه که شوینی ئونس و سروری منه." (ل ٤٨١)

دهگێر نهوه که:

شیبیلی کوتی "ئهگه رهق له قیامته ئیختیار بداته من له نیوان بهههشت و دۆزهخ، من دۆزهخ ههله دبژیرم چونکه بهههشت مرادی منه و دۆزهخ مرادی دۆست. هه رهکس ئیختیاری خۆی به ئیختیاری دۆست ههله دبژیری، نیشانهی مهحه ببهت نییه."

ئهو قسهیان بق جونهید گپراوه. کوتی "شیبیلی منداله تی دهکا، ئهگه ره ئیختیار بدنه دهست من، من ههله نابژیرم، ده لیم: بهنده چ کاری به ئیختیاره؟ بق هه رکویم بنیری دهچم و له هه رکویم دابنئی دهیم. ئیختیاری من ئهوهیه که تو دتهوئی."

دهگێر نهوه که:

رۆژیک که سیک هاته لای جونهید و کوتی "سهعاتیک حازر به ههتا قسهیهک بلیم."

جونهید کوتی "ئهی عهزیز! تو شتیک له من تهلهب دهکهی که ده میکه من تهلهبی دهکم و دهمهوئ یهک نهف سه دهگل ههفتهعالا حازر بم، نه متوانیوه. ئهو ساعته بق تو کوا دتهوانم حازر بم؟"

ده گيرنه وه كه:

رؤوهيم كوتى " له باديه، پيريزنيكم بينى گوچان به دست و قوچاغ، كوتى: كاتيک گه يشتيه به غذا به جونه يد بلئى كه: شهرم ناکه ی حدیس ئه و لای عه وام ده كه ی؟ كاتيک په يامه كه م گه يانده جئ، جونه يد كوتى: مه عازه لالا كه ئيمه حدیسی ئه و بکه ين، كه حدیس ئه و ناکرى. "

ده گيرنه وه كه:

جاريك نه خووش كه وت و كوتى " اللهم اشفنى! " هاتفيك دهنگى دا كه " ئه ی جونه يد! ده نيوان خودا و بهنده دا چ كاريكت هه يه؟ تو خوټ تيوره مره ده و به وه ی كه به تويان فهرمووه خهريك به و به وه ی كه موبته لايان كردووى سه بر بگره. تو چ كارت به ئيختيار داوه؟ "

ده كتيبي كشف المحجوب دا وه ها هاتروه:

جاريك توبه تئى گرت، كوتى " خودايه! عافيه تم بده! " نه دايك هاته سه ريه وه كه " تو كئى كه له سه ر ملكى ئيمه قسه ده كه ی و ئيختيار هه لده بئيرى؟ من ته دبيري ملكى خوم باشتر له تو ده زانم. تو ئيختيارى من ئيختيار بکه نهك ئيختيارى خوټ نيشان بده. " (ل ٥٠٣)

ده گيرنه وه كه:

جاريك جونه يد لاقى ديشا. فاتحه ی خویند و فووی کرده لاقى. هاتفيك دهنگى دا كه " شهرم ناکه ی كه كه لامى ئيمه ده هه ق خوټ دا به كار دينى؟ "

ده گيرنه وه كه:

جاريك چوو عه ياده تى دهرويشنيك و دهرويش دهينالاند، كوتى " له كئى ده نالى؟ " دهرويش بيدهنگ بوو. كوتى " ئه و سه بره له كئى ده گرى؟ " دهرويش هاوارى كرد و كوتى " نه توانای نالينم هه يه و نه قه وه تى سه بر گرتن. "

ده گيرنه وه كه:

گه وره يه كه هاته لای جونهد، ئییلیسی بینی كه له لای رادهكا. كه چوو لای جونهد، دیتی ئه و گهرم داهاتووه و توورپهیی لیدهباری و یه كيك دهرهنجیتی. كوتی " یا شیخ! من بیستوومه وه كه ئییلیس پتر ئه ودهمانه دهستی به مندالانی ئادهم رادهگا كه توورپه دهبن و تو ئیستاكه توورپهیی و ئییلیسم بینی كه له توو رایدهكرد. "

جونهد كوتی " نه بیستووه و نه تزانیوه كه ئیمه بو خومان توورپه نابین به لگه بو ههق توورپه دهبین. ههر بویه ئییلیس هیچكات وها له ئیمه راناكا كه ئه ودهم توورپه دهبین. توورپهیی خهلك هی چهزی نه فسیانه. "

ده گيرنه وه كه:

ویستم ههتا ئییلیس ببینم. له مزگهوت وهستا بووم. پیریكم بینی كه له دووره وه دههات. كاتیك چاوم پیكهوت، سامیك دایگرتم. كوتم " توو كیتی؟ " كوتی " من، ئاره زووی توو! " كوتم " ئه ی مهلعوون! چه شتیك له سوچه دی ئادهم بهری گرتی؟ " كوتی " یا جونهد! توو چوون به خهیاالت دادی كه من سوچه بو غهیری وی بهرم؟ " جونهد كوتی " من سهرم سوورما له قسه كه ی. به سهرم دا نه دایهك هات كه بلی: درو دهكه ی كه ئه گهر توو بهنده بای ئه مری ئهوت ره چاو دهكرد و له ئه مری ئه و نه ده چوو یه دهر و خووت تووشی نه هی نه دهكرد. " ئییلیس كاتیك ئه وه ی بیست، هاواری كرد و كوتی " بیلا كه منت سووتاند " و ون بوو.

ده گيرنه وه كه:

شییلی رۆژیک كوتی " لا حول و لا قوه الا بالله. " جونهد كوتی " ئه و قسه ی ته نگدلانه و ته نگدلیی له دهست دانی رهزایه به قهزا. " یه كيك هاته لای جونهد و كوتی " له مریده كانی خووت كه سیك بنوینه كه شیواوی قسه كردن بی. "

جونہید کوتی " ئەگەر کەسیکت دەوئێ کە بار و خەمت بکیشی، عەزیزە و ئەگەر کەسیکت دەوئێ کە تۆ بار و مەینەتی بکیشی، لەو جنس برادەرانه زۆرن لای من."

دەگێزێنەوێ کە:

شەوێک دەگەڵ مریدیەک بە ڕێ دا دەڕۆیشت، وەرپینی سەگێکی گۆی لیبوو،
جونہید کوتی " لەبەیک! لەبەیک!"
مرید کوتی " ئەوێ چ حالیکە؟"

کوتی " توانایی و توورەیی سەگم لە قەهری خوداوە بینی و وەرپینی ئەوم لە قودرەتی خوداوە بیست و سەگم دە ئارا دا نەبینی بۆیە بە لەبەیک جوابم داوە."

هەرودتر:

رۆژێک زار دەگریا. پرساریان لێکرد کە " هۆی گریانت چیه؟"
کوتی " ئەگەر بەلا بێتە ئەژدیها یەکەم کەس من دەیم کە خۆم دەکەم بە خۆراکی ئەو و سەرەرای ئەوێ کە عومریکم دە تەلەب بەلا دا تێپەر کردووە هیشتا بە من دەلێن کە: تۆ ئەوێند بەندەبیت نیه کە شیاوی بەلائی ئیمە بی."

کوتیان " ئەبوسەعیدی خەرراز کاتی ئاویلکە دان وەجدیکی زۆری نواند."
جونہید کوتی " سەیر نییە ئەگەر لە تاو شەوق، گیانی ئەو بفرێ."
کوتیان " ئەوێ چ مەقامیکە؟"

کوتی " غایەتی مەحەببەت. " و ئەمە مەقامیکی عەزیزە کە گشت ئەقل نوقم دەکا و گشت خەلک فەرماوێش دەکا و ئەمە عالیترین مەقامە دە مەعرەفەت دا و عیلم و مەعرەفەت دەو کاتە دا مەقامیکیان نیه کە بەندە بگاتە جیگەپەک کە بزانی خودا ئەوی خۆش دەوئێ."

هەرودتر کوتی " ئەوانە قەومێکن کە ناز لە سەر خودا دەکەن و خوو بەو دەگرن و دە نیوان ئەوان و خودا دا شەرم و حەیا نامینێ. ئەوان قسەیی وادەکەن کە لای عامە کریت و ناحەزە."

دهگيرنه وه كه:

ابن شريح به مه جليسى جونهيد دا تپهري، كوتيان " ئه وهى جونهيد دهليى دهگل عيلم دهخوينتته وه؟ " كوتى " ئه وهى نازانم به لام دهزانم كه قسه كهى هه بيه تيكي هه يه كه دهليى هه ق له زمان ئه وه وه دهليى. " وها كه دهگيرنه وه كه جونهيد كاتيک باسى ته وحيدى ده كرد هه رجاره ي به جورىكى ديكه دهستى پنده كرد كه كهس ئه قلى پينه ده گه يشت.

پوژيک شيبلى له مه جليسى جونهيد كوتى " ئه لالا! " جونهيد كوتى " ئه گهر خودا غايبه، باسى غايب غه بيه ته و غه بيه ته حه رامه و ئه گهر حازره، له موشاهيدهى حازر، ناوى ئه و بردن تهركى حورمه ته. "

ده كتيبي تفسير كشف الاسرار دا وها هاتوو:

شيبلى پوژيک له خزمهت جونهيد دا كوتى " ئه لالا "

جونهيد كوتى " ئه وه يكه دهليى ويردى زمانه يا زيكرى گيان؟ ئه گهر ويردى زمانه، زمان خوى تابيعى ئه وه دهنا قسهى سهر زاره و ئه مه كاريكى هاسانه. چونكه ئيبليس هه ئه وه دهلى كه تق دهليى. كه وايه تق چ سهر و فهزيله تيكت هه يه؟ ئه مه بارگاي عامه، هه م دؤست لئيداده به زج و هه م دوژمن، هه م ئاشنا هه م بيگانه. پياو ده بچ له سهر خوانى پادشايان ده دهروونى په رده دا جيگه ي دهست بكه وئ دهنا بؤ بارگاي عام هه ركه سيك و هه ر خه سيك بچ ده درئ. " (ب ٢ ل ١٤٢)

ههروه تر ده كتيبي كشف المحجوب دا هاتوو:

له مه جليسى جونهيد، شيبلى هه ستا و به دهنگى بلند كوتى " يا مرادى! " و ئيشاره ي به هه ق كرد. جونهيد كوتى " يا بابه كر! ئه گهر مرادت هه قه ئه م ئيشاره ت بؤ كرد؟ كه ئه و له مه بينيازه و ئه گهر مرادت نه هه قه بؤ به خه لاف دهليى كه به قولى تق عه ليمه؟ " (ل ٤٦٤)

ههروه تر:

پوژيک قسهى ده كرد. يه كيک هه ستا و كوتى " لئى حالى نابم. "

کوئی " تاعہ تی حہفتا سالہ لہ ژیر پی بنی! "
کوئی " دامنا و نایگہ می. "
کوئی " سہر بنی ژیر پیت، ئەگەر نہگہ یشتی من بہ خہ تاکار دابنی. "

ہہرودتر:

یہ کیئک لہ مہ جلیس زور مہ دحی جونہیدی کرد.
جونہید کوئی " ئەوہی کہ تو دەیلیئی لام ہیچہ، تو باسی خودا دەکەہی و
پہسنی ئەو دەکەہی. "

دەگنر نہوہ کہ:

یہ کیئک لہ مہ جلیسی ئەو ہہ لستا و کوئی " دل چ کاتیک خوش دەہی؟ "
کوئی " ئەو دەم کہ ئەو دل بی. "

دە کتیبی تفسیر کشف الاسرار دا و ہا ہاتوہ:

لہ جونہیدیان پرسی " دل کہی خوش دەہی؟ "
کوئی " ئەو دەم کہ ئەو دە دل دابنی! " (ب ۲ ل ۱۴۹)

ہہرودتر:

یہ کیئک پینجسەد دیناری ہینا لای جونہید، کوئی " جگہ لہ مہ شتی دیکەت ہہیہ؟ "
کوئی " گہ لیک. "
کوئی " پترت دەوی؟ "
کوئی " دەمەوی. "
کوئی " ہہ لیگرہ کہ تو بو ئەمہ شیاوتری، کہ من ہیچم نیہ و من نامەوی. "

دە کتیبی ترجمہ رسالہ قشیریہ دا و ہا ہاتوہ:

عہ بدولوہ ہاب دەلی:

لای جونہید بووم... کۆمە لیک عہ جہم و مرید لہ دەورہی دانیشتبون. پیاویک پینجسەد دیناری
ہینا و لہ پینشی دانا و کوئی " بہ سہر ئەو قہومەہی دا دابہش بک! "
جونہید کوئی " جگہ لہوہ مالی دیکەت ہہیہ؟ "

کوتی " همه و زورم ههیه "
کوتی " مالی دیکهت دهوئ؟ "
کوتی " دهمهوئ! "
کوتی " ههلیگره که تو شیاوتری بهوه. "
قهبولی نهکرد. (ل ۲۴۳)

دهگیرنهوه که:

جونهید دواى نویژ له جامع هاته ده ری و خه لکیکی زوری بینی. جونهید
رووی ده ئه سحاب کرد و کوتی " ئهوانه هه موو حه شیمه تی ئاسایی
به هه شتن به لام هاوشینانی هه ق قه ومیکی دیکه ن. "

دهگیرنهوه که:

پیاویک له مه جلیسی جونهید هه ستا و سوالی کرد. جونهید به زهینی
داهات که: ئه و پیاوه له شساغه و ده توانی که سبیک بکا، بو سوال دهکا؟ و ئه و
مه زهممه ته بو له خوئی ده نی؟
ئه و شهوه ده خه و دا بینی که ته به قیکی سهرداپوشراویان له پیش دانا و
پینانکوت " بخو! " کاتیک سه رپوشی لابرده، سوالکهری بینی که مردووه و له
سه ر ئه و ته به قه یان ناوه. کوتی " من گوشتی مردوو ناخوم. "
کوتیان " ئه ی بوچ دوینی له مزگهوت خواردهت؟ "
جونهید زانی که غه بیه تی کردووه به دل. کوتی " له هه بیه تان هه ستام و ته هارده تم
کرد و دوو ره که عهت نویژم کرد و بو دیتنه وه ی ده رویش وه ده ر که وتم. ئه وم بینی
له لیوار دیجله له و ورده سه وزه یانه که شوشتبوو یانه وه له سه ر ئاو ده یگرته وه و
ده یخوارد. سه ری هه لیتنا و منی بینی که ده چمه لای، کوتی: ئه ی جونهید! توبه ت نه کرد
له وه ی که ده هه ق ئیمه دا بیرت ده کرده وه؟ کوتم: کردم. کوتی: ئیستا برۆ، و هو الذی
یقبل التوبه عن عبادته، و ئه م توبه ی خاتری خراپ له بیر مه که. "

دهگيرنه وه كه:

كوتى " ئىخلاس له حىجامىيهك فير بووم وهختىك له مهككه بووم. حىجامىى مووى خواجهيهكى چاك دهكرد، كوتم " بو خاترى خودا دهتوانى مووى سهرم بتاشى؟ "

كوتى " دهتوانم. " و چاوى پر بوو له ئاو و دهستى له خواجه هه لگرت ناته واو، كوتى " ههسته كه باسى خودا هات، هه موو پاش دهكه ون. "

منى دانا و سهرى ماچ دهكردم و مووى كردمه وه. پاشان كاغه زيكي دامى. چه ند قورازهيهكى تيدا بوو و كوتى " نه وهى له حاجه ت خه رج بكه. "

دهگه ل خوُم نيه تم كرد كه يه كه م فتو و حىك كه دهستم بكه وى، له و پياوه تيهى بدهم. هينده تينه په رى كه له به سره وه كيسه يهك زي ر گه يشت. برده لاي، كوتى " چيه؟ "

كوتم " نيه تم كرد بوو يه كه م فتو و حىك كه بگا بيه دم به تو. "

كوتى " نهى پياو! شه رم له خودا ناكه ي؟ كه به منت كوت: بو خاترى خودا موويه كانم بكه وه و ئيستا شتىكم ده ده يه ي؟ كيت بينيوه كه بو خاترى خودا كاريكى كر دى و هه قدهسته كه ي وه رگرتى؟ "

هه روه تر كوتى:

جاريك شه و خه ريكي نويز بووم، هه رچى هه و لم دا نه فس له سو جده يهك دهگه ل من ها ورايى نه كرد و هيج چاره يه كيشم پينه ده كرا. دلته نگ بووم. ويستم له مال بچمه ده ر. كاتيك ده رگام كر ده وه، لاويكم بينى په سته كيكي پو شيوه و له بهر ده رگا سه رى ده په سته ك ناوه. كاتيك منى بينى، كوتى " هه تا ئيستا چاوه روانى تو بووم. "

كوتم " كه وايه نه وه تو بووى كه منت بيته رار كر دبوو؟ "

كوتى " ئادى! مه سه له ي من جواب بده وه: ده لى چى له سه ر نه فس، ئايا هه رگيز ده رده كه ي ليده بيته ده رمان؟ "

كوتم " ده بى، نه گه ر دژايه تى هه واى خو ي بكا. "

كاتيك نه وه م كوت، پوو ي ده به رو كى خو ي كرد و كوتى " نهى نه فس! چه ندين كه ره ت نه و جوابه ت له من بيست، ئيستا له جو نه يد بيبيسه. "

ههستا و پویشت و نه‌مزانی له کوپوه هاتبوو و بو کوی چوو؟

ده کتیبی رساله‌ی قوشیرییه دا وه‌ها هاتووه:

جونه‌ید کوتی:

شه‌ویک خه‌وم لینه‌ده‌کوت هه‌ستام هه‌تا ویرد ته‌واو بکه‌م، ئه‌و چی‌ژه‌م نه‌برد که پیشتر ده‌م‌برده، ویستم که بخه‌وم تواناییم نه‌بوو. دانیشتم، تاقه‌تی دانیشتم نه‌بوو. ده‌رگام کرده‌وه و وه‌ ده‌ر که‌وتم. پیاویکم بینی خوی له به‌په‌یه‌یک پینچاوه و له‌ سه‌ر ریگا که‌وتوو. کاتیک زانی سه‌ری هه‌لینا، کوتی "یا ابالقاسم وه‌ره لای من!" کوتم "یا سه‌ییدی دره‌نگه‌."

کوتی "ئادی، داوام له‌ محرک القلوب کرد هه‌تا دل‌ی تو وه‌ حه‌ره‌که‌ت بخا بو خاتری من." جونه‌ید کوتی "چ حاجه‌ت؟"

کوتی "که‌ی ده‌بی که‌ نه‌خوشی نه‌خوش بیته‌ ده‌رمانی نه‌خوش؟" من کوتم "ئه‌وده‌م که‌ دزایه‌تی هه‌وای خوی بکا نه‌خوشی ئه‌و ده‌بیته‌ ده‌رمانی وی." به‌ خوی کوت "ئه‌ی له‌ش بیسه، حه‌وت جارم بیکوتی، قه‌بوولت نه‌کرد ئه‌ستا له‌ جونه‌ید بییسه." و له‌ لام پویشت و نه‌مزانی که‌ کئ بوو. (ل ۲۲۶)

ده‌گیزنه‌وه که‌:

ع‌لی سه‌هل نامه‌یه‌کی نووسی بو جونه‌ید که‌ "خه‌و غه‌فله‌ته، موحیب ده‌بی خه‌و و قه‌راری نه‌بی، ئه‌گه‌ر بخه‌وی له‌ مه‌قسوود جی ده‌مین‌ی و له‌ خو و وه‌ختی خوی غافل ده‌بی وه‌ها که‌ هه‌ق وه‌حی بو داود نارد که‌: درو ده‌کا ئه‌وه‌ی که‌ ئیدعای مه‌حه‌به‌تی ئیمه‌ ده‌کا و که‌ شه‌و دادی ده‌خه‌وی و ده‌ست له‌ دوستانه‌تی من هه‌لده‌گرئ."

جونه‌ید جوابی نووسیوه که‌ "بیداری ئیمه‌ مه‌عامله‌ی ئیمه‌یه‌ ده‌ ریگه‌ی هه‌ق دا و خه‌وی ئیمه‌ فیعلی هه‌قه‌ له‌ سه‌ر ئیمه‌؛ که‌وایه‌ ئه‌وه‌ی که‌ بی ئیختیاری ئیمه‌ و له‌ هه‌قه‌وه‌ بو ئیمه‌ بی، باشتر له‌ وه‌یه‌ که‌ به‌ ئیختیاری ئیمه‌ بی له‌ ئیمه‌وه‌ بو هه‌ق. و النوم موهبة من الله علی المحبین. ئه‌وه‌ خه‌لاتیکه‌ له‌ هه‌قه‌وه‌ بو دوستان."

ده‌گیزنه‌وه که‌:

یه‌کیک هاته‌ لای جونه‌ید سکا‌لای له‌ برسیایه‌تی و پروتی کرد.

جونه‌ید کوتی " برۆ و هیمن به! که ئه‌و برسایه‌تی و پووتیی ناداته که‌سیک که لاتاوی پیدابدا و جه‌هان پر له شکایه‌ت بکا، ده‌یدا به سه‌دیقان و دوستانی خوئی، تو شکایه‌ت مه‌که!"
ده‌گیرنه‌وه که:

له به‌غدا دزیکیان له دار دابوو. جونه‌ید چوو و پیی راموسی. لییانپرسی، کوتی " هه‌زار په‌حمه‌تی لییی که ده کاری خوئی دا مه‌رد بوو و وه‌ها ئه‌و کاره‌ی به که مال گه‌یاند که سه‌ری له سه‌ر دانا."

ده‌گیرنه‌وه که:

شه‌ویک دزیک چوو مالی جونه‌ید، جگه له کراسیک چی ده‌ست نه‌که‌وت. هه‌لیگرت و رویشته. روژی دواپی به بازار دا تیده‌په‌ری. کراسی خوئی به ده‌ست ده‌لالیکه‌وه بینی که ده‌یفرۆشت. کریار داوای ئاشنای ده‌کرد و شاهید هه‌تا لیی یه‌قین بی که هی ئه‌وه هه‌تا لییکری.
جونه‌ید چوو پیش و کوتی " من شاهیدی ده‌دهم که: هی ئه‌وه!" هه‌تا بییکری.

ده‌گیرنه‌وه که:

پیریژنیک چوو لای جونه‌ید و کوتی " کوره‌که‌م غایبه، دوعایه‌ک بکه هه‌تا بیته‌وه."
کوتی " سه‌بر بگره!"
پیریژن رویشته و چه‌ند روژان سه‌بری گرت.
شیخ کوتی " سه‌بر بگره!"
روژیک پیریژن هات و کوتی " هیچ سه‌برم نه‌ماوه، دوعا بکه!"
جونه‌ید کوتی " ئه‌گه‌ر راست ده‌که‌ی، کوره‌که‌ت هاتۆته‌وه که هه‌فته‌عالا ده‌فه‌رموی: امن یجیب المضطر اذا دعاه " جا دوعای کرد.

دهگيرنهوه كه:

ئهبووچهفس ته مای چه جی گرت و ئهو عامی بوو و عه ره بی نه ده زانی. کاتیک گه یشته به غدا، مریده کان به یه کترین کوت که "عه بیکی گه وره یه که: شیخی مه شایخی خوراسان پیوستی به ته رجومان هه یه هه تا له زمانی وان بگا. " **جونه ید** مریده کانی به ره و پیری نارد و شیخ زانی که ئه سحاب چ بیر ده که نه وه، ده سته جی دهستی کرد به عه ره بی قسه کردن وه ها که ئه هلی به غدا له فه ساحتی سه ریان سوړما. جه ماعه تیک له ئه کابیر لای کو بوونه وه و پرساریان له جوامیری کرد. **ئهبووچهفس کوتی** " قسه ی خوتانه و خوتان بیلین. " **جونه ید کوتی** " جوامیری لای من ئه وه یه که جوامیری له خوته وه نه بینی و هرچی که کرد بیت نه یخه یه سه ر خوت که: ئه وه من کردم. " **ئهبووچهفس کوتی** " جوانه. به لام جوامیری لای من ئه وه یه که ئینساف بدهی و ئینساف نه خوازی. "

جونه ید کوتی " عه مه لی پیکن، ئه ی ئه سحاب. "

ئهبووچهفس کوتی " ئه مه به قسه جیه جی نابی. "

جونه ید کاتیک ئه مه ی بیست کوتی " هه ستن ئه ی ئه سحاب! که زیاده ی هیناوه **ئهبووچهفس** له ئاده م و به ره ی ئاده م ده جوامیری دا. " - یانی خه تیکی به سه ر ئه ولادی ئاده م دا کیشاوه ده جوامیری دا.

جونه ید کوتی " رۆژیک حارس [موحاسیبی] هاته لای من. حاله تی برسایه تیمم ئیدابینی، کوتم " یا عه م! ته عامیکی بیتم؟ " **کوتی** " خیره! "

به داوای شتیک دا چومه ژوور. شه و له زه ماوه ند شتیکیان هینابوو. له پیش ویم دانا. ده ست فه رمانی لینه ده برد. پاروویه کی ده زار نا. هرچی هه ولی دا بوی قووت نه درا. ده زار دا ده یگیزا هه تا ماوه یه ک. هه ستا فرپی دا هه وش و رۆیشت. پاشان له و حاله م پرسی. **حارس کوتی** " برسیم بوو. ویستم که دلت راگرم، به لام من ده گه ل خودا نیشانیکم هه یه که هه ر ته عامیک

شوبهه‌ی تیدابیی بۆم قووت نه‌دری و ده‌ستم فه‌رمان نه‌با. هه‌رچی هه‌ولم دا،
بۆم قووت نه‌درا، ئه‌و ته‌عامه‌ هی کوئی بوو؟ "

کوتم " هی مالی خزمیک! "

کوئی " ئه‌ورۆ دێیه‌ ماله‌ من؟ "

کوتم " دیم! "

چوو ژوور و کوئیک نانی ویشکی هینا. خواردمان. کوئی " شتیک که بۆ
ده‌رویشی دینی، وه‌های بینه‌. "

ده‌گێرنه‌وه‌ که:

جونه‌ید ده‌گه‌ل ئه‌سحاب دانیشتبوو. دونیاداریک هات و ده‌رویشیکی بانگ
کرد و ده‌گه‌ل خۆی بردی. دوا‌ی ماوه‌یه‌ک هاته‌وه‌، زه‌مبیلیکی له‌ ده‌رویش
نابوو پڕ له‌ ته‌عامی جۆراوجۆر. کاتیک جونه‌ید بینی، غه‌یره‌تی بزووت،
فه‌رمووی هه‌تا زه‌مبیل به‌ رووی دونیادار دابده‌نه‌وه‌، کوئی " ده‌رویشیکی
ده‌ویست هه‌تا هه‌مبالیی بۆ بکا؟ " ئه‌وسا کوئی " ئه‌گه‌ر ده‌رویشان نیعمه‌تیان
نیه‌، هیممه‌تیان هه‌یه‌ و ئه‌گه‌ر دونیایان نیه‌ ئاخیره‌تیان هه‌یه‌. "

ده‌گێرنه‌وه‌ که:

یه‌ک له‌ ده‌وله‌مه‌ندان سه‌ده‌قه‌ی خۆی نه‌ده‌دا به‌ جگه‌ له‌ سوڤیان، ده‌یکوت
" ئه‌وانه‌ قه‌ومیکن که هه‌یج هیممه‌تیان نیه‌ جگه‌ له‌ خودا. ئه‌وان ئه‌گه‌ر
حاجه‌تیکیان هه‌بێ، هیممه‌تیان په‌راکه‌نده‌ ده‌بێ و له‌ هه‌ق ده‌مینه‌وه‌ و من
ئه‌گه‌ر دلێک بۆ هه‌زره‌تی خودا ببه‌م پیم خۆشتره‌ له‌ هه‌زار دل که هیممه‌تی
ئه‌وان دونیا بێ. "

ئه‌و قسه‌یان بۆ جونه‌ید گێراوه‌، کوئی " ئه‌وه‌ قسه‌ی دۆستیکه‌ له‌ دۆستانی خودا.
پاشان وه‌ها ریککه‌رت که ئه‌و پیاوه‌ موفلیس بوو، له‌به‌ر ئه‌وه‌یکه‌ هه‌رچی
ده‌رویشان کړیبایان پاره‌که‌ی وه‌رنه‌ده‌گرت. جونه‌ید هه‌ندیکی مال دایه‌ و
کوئی " بۆ پیاویکی وه‌ک تۆ ته‌جاره‌ت زیانی نیه‌. "

دهگيرنه وه كه:

مريدك مالى زور بوو و هه مووى له ريگه ي شيخ دا به تالاندبوو و هيچى بو نه مابوو ئيلا خانويه ك. كوتى "يا شيخ! چ بكم؟"
كوتى "بيفروشه و زيړه كه بينه هه تا كاره كه ت جيبه جى بى."
چوو و فروشتى.

شيخ كوتى "ئو زيړه ده ديجه باوى."
رؤيشت و ده ديجه ي هاويشت و گه راوه خزمه ت شيخ.
شيخ ئوى دهر كرد و خوى لى بيگانه كرد و كوتى "ليم دور بكه وه."
هه رچند دههات دوورى ده كرده وه - يانى "هه تا ليت نه بيته خو بينى كه
من ئوه ونده زيړه م به خت كردو وه - هه تا ئوه كه ريگا كه ي به ئاكام گه يشت.

دهگيرنه وه كه:

لاويك له مه جليسى جونه يد حاله تيكى به سهر داهات، توبه ي كرد و
هه رچى هه بيوو به تالانى دا و هه قى خه لكى داوه و هه زار دينارى هه لگرت و
برديه خزمه ت جونه يد.

كوتيان "هه زره تى من هه زره تى دنيا نيبه، ناكري ئو هه زره ته گلاو بكه ي."
له سهر ليوارى ديجه دانويشت و يه ك يه ك دينارى ده ئاو هاويشت و هيچ نه ما.
جا هه ستا و چوو خانه قا. كاتيك جونه يد ئوى بينى، كوتى "هه نكاويك كه ده بى به
جاريك هه ليگرن، به هه زار جار هه ليده گرن؟ برو كه شياوى ئيمه نى. دلت نههات كه
به جاريك تنيانباوى. دهو ريگايش دا هه روا حساب ده كه ي، برو كه ناگه يه هيچ
جيگا يه ك. بگه ريوه و بچوو بازار، كه حساب و قازانچ له بازار دروست دهردى."

دهگيرنه وه كه:

مريدك خه يالى به سهر دا زال بوو كه "من گه يشتوومه دهره جى كه مال و
ته نيا بوون بو من باشتره." چوو گوشه يه ك و ماوه يه ك دانويشت هه تا وهه ي
ليها ت كه هه موو شهويك وشترىان دهه نيا و ده يانكوت كه "تو ده به يه به هه شت."
ئويان له سهر ئو وشتره داده نا و دهرؤيشتن هه تا ده گه يشتنه جيگا يه كى خوش

و خوررهم و قهوميک به روخساری جوان و تهعامی خاوین و ئاوی رهوان و ههتا بهیانی لهوئ دهبوو. پاشان خهوی لیدهکهوت. خۆی له سهومهعه دهديتهوه. ههتا خوخوازیی تیدا پیکهات و گومانیکی عهزیم سهری ههلدا و ئیدعای کرد که " ههموو شهویک من دهبهنه بهههشت. "

ئهو قسهیه گهیشتهوه **جونهید**. ههستا و چوو سهومهعهی وی. ئهوی بینی به غرووریکی زورهوه. حالی پرسی. ههمووی بو شیخ گنپراوه. شیخ کوتی " ئهوشو ئهگر توپان برده وئ، سی جار بلئ: لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم. " کاتیک شهو داهات و ئهویان برد، ئهو به دل ئینکاری شیخی دهکرد. کاتیک گهیشته ئهو جیگایه، بو تاقی کردنهوه لا حهولی کوت. ئهو قهومه تیکرا خرۆشان و رویشتن و ئهو خۆی له سهر کهلاوهیهک بینویه ئیسکی مردوو له پیش نراو. پهی به خهتای خۆی برد و توبهی کرد و چۆوه خزمهت شیخ و زانی که تهنیا بوون بو مرید ژههره. "

دهگنپنهوه که:

له مریدیک تهرکی ئهدهبیک سهری ههلدا. سهفهری کرد و چوو مزگهوتی **شونیزیه جیگر** بوو. روژیک **جونهید** بهوئ دا تپهپهری. چاوی لیکرد. ئهو مریده له ههیهتهی شیخ کهوت و سهری شکا و خوینی لیرژا و له ههر دلۆپیک نهقشی ئهلا پهیدا بوو. **جونهید** کوتی " خو دهنوینی؟ یانی: گهیشتهومه مهقامی زیکر؟ که ههموو مندالیک دهگهله تو ده زیکر دا بهرابهره. پیاو دهبی که به مهزکورر بگا. " ئهو قسه ده گیانی کهوت و دهستهجی فهوتی کرد.

دوای ماوهیهک ده خهونیان دا دیتیان و پرسیان که " خۆت چۆن بینی؟ " کوتی " گهلیک ساله ریگه دهبرم تازه گهیشتهومه سهر کوفری خۆم و کوفر و دینی خۆم بینی. دووری دووره. ئهو ههموویه مهکر بوو. "

دهگنپنهوه که:

له بهسره **جونهید** مریدیکی ههبوو. ده خهلوته دا جاریک بیریکی گوناھی کردهوه. سهیری ئاوینهی کرد رووی خۆی رهش بینی. چهیران بوو. ههرچی کرد،

سوودیکى نه بوو. له شهرمان پرووى خوۍ به کهس نه نواند هه تا سى رۆژ تپه پرى. بهر بهرۀ ئه و ره شاييه که م بوو. له پر يه کيک له درگای دا، کوتى " کييه؟ " کوتى " نامه يه کم له جو نه يده وه هينا وه. " نامه ي خوینده وه. نووسيووى که " بوچى له حه زرت عيززت به ئه دهب نابى؟ که سى شه و رۆژه من دهبى گازرى بکه م هه تا ره شايى پروت سپى بکه مه وه. "

ده گيرنه وه که:

جو نه يد مريدکى هه بوو، رۆژيک نوکته يه کيان ليگرت، له خه جاله تيان رويشت و نه گه راوه خانه قا. هه تا رۆژيک جو نه يد ده گه ل ئه سحاب به بازار دا تپه په پرى. شيخ چاوى به مريد که وت. مريد له شهرمان رايکرد. جو نه يد ئه سحابى گيراوه و کوتى " من مه ليکم له داو ره ويوه. " و به داوى دا چوو. مريد ئاوپرى داوه شىخى بينى که دى. هه نگاوى خيرتر کرد و رويشت هه تا گه يشته جيگه يه ک که رى نه بوو. پرووى ده ديوار کرد له شهرمى شىخ. له پر شيخ گه يشته وه سه رى. مريد کوتى " بو کوئ دى؟ " شيخ کوتى " جيگه يه ک که نيوچاوانى مريد بگاته ديوار، شيخ له وى به کار دى. " پاشان ئه وى برده وه خانه قا.

ده گيرنه وه که:

مريدکى هه بوو که له هه موانى پتر لا عه زيز بوو. ئه وانى دیکه غه يره تيان بزوت. شيخ به فه راسه ت زانى، کوتى " ئه دهب و فامى ئه و له هه موان زيادتره، ئيمه نه زهرمان له وه به تا قى ده که ينه وه هه تا ليتان مه علوم بى. " فه رموى هه تا بيست مريشکيان هينا و کوتى " هه ر مريدک يه کيک هه لبرگى و بييه نه جيگه يه ک که کهس ئيوه نه بينى و بيکوژنه وه و بيه يننه وه. " هه موو چوون و کوشتيانه وه و گه رانه وه، ئيلا ئه و مريده که مريشكى به زيندووى هينا وه. شيخ پرسى که " بوچ نه تکوشته وه؟ "

کوئی " چونکہ شیخ فرموبووی کہ " جیگایہک کہ کہس نہیبینی و من
چومہ ہرکوئی ہقم دہیبینی. "

شیخ کوئی " بینیتان کہ فامی ئو چوئہ و ہی ئوانی دیکہ چوئ؟ "

لاویک لہ نیوان ئسحابی جونہید پیدای بوو و چہند پوژان سہری
ہلنہہینا مہگر بو نوئز، پاشان پویشت. جونہید مریدیکی بہ دوا دا نارد کہ
" لئیرسہ: سوئیہہ کہ کہ وسفی بہ سہفا دہکہن، چلون شتیک کہ وسفی
نہبی، بوئ دہردہکہوئ؟ "

مرید پویشت و لہو دہرویشہی پرسی. جوابی داوہ کہ " کن بلا وصف،
حتی تدرک ما لا وصف لہ - بی وسف بہ ہتا بی وسفت بو دہربکہوئ۔
جونہید کاتیک ئوہی بیست، چہند پوژان نوقمی عہزہمتی ئو قسہیہ
بوو کوئی " مخابن، مہلئکی عہزیم بوو و من قہدرم نہزانی. "

دہگیزنہوہ کہ:

سہیبیدیک بوو کہ ناسری - یان پیدہکوت. تہمای حہجی کرد. کاتیک
گہیشتہ بہغدا، چوو زیارہتی جونہید و سلای کرد.

جونہید پرسی " سہیبید لہ کوئوہ دئ؟ "

کوئی " گیلان! "

کوئی " مندالی کی؟ "

کوئی " لہ مندالہکانی ئہمیری موئمینان عہلی! "

کوئی " باوکی تو دوو شہمشیری دہوہشانند: یہک دہگہل کافران و یہک
دہگہل نہفس. ئہی سہیبید کہ کوری وی، لہو دوانہ کامہ کار دہکہی؟ "

سہیبید کہ ئوہی گوئ لئبوو زور گریا و لہ پیش جونہید دہگہوزی. کوئی
" ئہی شیخ! حہجی من ئیرہ بوو، من بہرہو خودا پینوینی بکہ. "

کوئی " ئو سینگہی تو حہرہمی خاسی خودایہ، تا دہتوانی ہیچ
نامہحہرمیک ری مہدہ حہرہمی خاس. "

ههروهتر:

کوئی " لهه پریگایه پریوار زورن و له پری سى جوره داو دهئینهوه: داوی مهکر و ئەفسوون، داوی قههر و داوی لوتف. و ئەمه نههایه تی نییه. جا ئیستا مریدیکی دهوی ههتا فهرقی ئەو داوانه بکا. "

ههروهتر:

کوئی " فتووهت له شامه و فهساحهت له عیراق و سیدق له خوراسان. "

ههروهتر:

کوئی " نهفەسى پهحماني کاتیک له سیرر دهر بکهوی، نهفەسى سینه و دل دهرینی و له هیچ ناگوزهری ههتا ئەو شته پاک نهسووتینی ئەگەر تهنا نهت عهرشیش بی. "

ههروهتر:

کوئی " خۆزگه بهو کهسهی که ده ههموو عومری دا یهک ساعهت حوزووری ههبووه. "

ههروهتر:

کوئی " بهندهکان دوو جورن: بهندهکانی ههق و بهندهکانی ههقیقهت. بهلام بهندهکانی ههق لهو جیگایه که: اعوز برضاک من سخطک (له توور بهییت پهنا بو پهزات ده بهم) بهلام بهندهکانی ههقیقهت لهو جیگایه که: اعوز بک منک. " (له تووه پهنا بو تو ده بهم)

ههروهتر:

کوئی " خودا له بهندهکان دوو عیلمی دهوی: یهک ناسینی عهبدایه تی دووهه ناسینی په ببایه تی و ههر شتییک جگه له مهیه، ههزی نهفسه. "

ههروهتر:

کوئی " نیوان بهنده و ههق چوار ده‌ریایه که ههتا بهنده نه‌ییرئ، ناگاته ههق: یه‌کیک دونیایه و که‌شتیه‌که‌ی زوهده، یه‌کیک ئاده‌مییه و که‌شتیه‌که‌ی دوور بوونه‌وهیه له‌وان، یه‌کیک ئیبلیسه و که‌شتیه‌که‌ی بوغزه، یه‌کیک هه‌وایه و که‌شتیه‌که‌ی دژایه‌تییه. "

ههروهتر:

کوئی " پیاو به سیرهت پیاوچاک ده‌بی نه‌ک به سوورهت. "

ههروهتر:

کوئی " دلّی دۆستانی خودا، جیگه‌ی سیرپری خودایه و خودا سیرپری خوی ده دلّیک نانی که دۆستایه‌تی دونیای تیدابی. "

ههروهتر:

کوئی " دونیا ده دلّی مریدان دا تالتره له که‌کره، کاتیک مه‌عره‌فهت بگاته دلّیان، ئه‌و که‌کره‌یه شیرینتر له هه‌نگوینی لیدی. "

ههروهتر:

کوئی " به‌لا چرای عارفانه و وه‌ئاگه‌ینه‌ری مریدان و فه‌وتینه‌ری غافلان. "

ههروهتر:

کوئی " هه‌رکه‌س هیممه‌تی هه‌یه، بینایه و هه‌رکه‌س ئیراده‌تی هه‌یه، نابینایه. "

ههروهتر:

کوئی " هیچ که سینک وه پیش که سی دیکه ناکه وئی و هیچ عه مه لیک له پیشه وهی عه مه لی دیکه نییه، به لام پیش که وتن ئه وهیه که سیاحه ب هیممهت وه پیش هیممه ته کانی دیکه بکه وئی و هیممه ته کان له عه مه لی غه یر پیش بکه ون. "

ههروهتر:

کوئی " ته سه ووف ئه وهیه که هه ق تو له تو بمرینی و به خوی زیندووی بکاته وه. "

ههروهتر:

کوئی " سوئی وهک زه وویی که هه موو پیسای تیده کهن و هه موو چاکه ی لیدهر دینن. "

ههروهتر:

کوئی " ته سه ووف زیکریکه به تیكرایی و وهجدیکه به گوئی گرتن و عه مه لیکه به وه دوو که وتن. "

ههروهتر:

کوئی " ته سه ووف سفه تیکه که به نده تییدا جیگره. "
کوئی " سفه تی هه قه یا سفه تی خه لکه؟ "
کوئی " هه قیقه ته که ی سفه تی هه قه و ناوه که ی سفه تی خه لک. "

ده کتیی کشف المحجوب دا هاتوو:

جونید ده لی " التصوف نعت اقیم العبد فيه قيل نعت للعبد ام نعت للحق فقال نعت الحق حقيقة و نعت العبد رسما. ته سه ووف سفه تیکه که به نده تییدا جیگره. کوئی: سفه تی هه قه یا سفه تی خه لک؟ کوئی: هه قیقه ته که ی سفه تی هه قه و ره سمه که ی سفه تی خه لک. " (ل ٤١)

ههروهتر:

کوئی " عارف حه فتا مه قامی هه یه: یه ک له وان نه دیتنه وهی ئاواته له ئاواته کانی ئه و جه هانه. "

ههروهتر:

کوټی " عارف ئه وهیه که هه ق ئه و پلهی بداتی که له سیرپی ئه و بدوی و ئه و خاموش بی. "

ده کتییی ترجمه رساله قشیریه دا وهها هاتوه:

له جوئهیدیان پرسى عارف کتیه؟ "

کوټی " ئه و کهسه که له سیرپی تو بدوی و تو خاموش بی. " (ل ۵۱)

ههروهتر هه ده و کتیه دا وهها هاتوه:

جوئهید دهلی " عارف ئه وهیه که هه ق له سیرپی ئه و بدوی و ئه و خاموشه. " (ل ۵۴۸)

ههروهتر:

کوټی " مهحه ببهت ئه مانه تی خودایه. "

ههروهتر:

کوټی " مهحه ببهت پیکنايه ده نیوان دوو کهس دا هه تا یه کیکیان بهوی دیکه نه لی: ئه ی من! "

ههروهتر:

کوټی " هه قیقه تی سیدق ئه وهیه که راست بلیی له گرینگترین کاریک که خلاسییت نه یه مه گهر به درۆ. "

ههروهتر:

کوټی " سادق رۆژی چل جار له حالیکه وه بو حالیک ده گۆری و ریاکار چل سال له سه ر یه ک حال ده مینیتته وه. "

ههروهتر:

کوټی " عه لامه تی فه قیری (دهرویشی) سادق ئه وهیه که پرسیار نه کا و جوابه نگی نه کا و ئه گهر که سینک جوابه نگی ده گه ل کرد، بیدهنگ بی. "

ههروهتر:

کوئی " توهه ککول نه که سب کردنه و نه نه کردن، به لکه سکونی دلّه به وه عدهی هه ق. "

ههروهتر:

کوئی " توهه ککول خواردنی بی ته عامه " - یانی ته عام ده ئارا دا نه بینئ.

ههروهتر:

کوئی " غایه تی سه بر توهه ککوله. "

ههروهتر:

کوئی " سه بر قووت دانی تالییه و روو ترش نه کردنه. "

ههروهتر:

کوئی " جوامیری ئه وهیه که باری خه لک بکیشی و ئه وهی که هه ته بیبه خشی. " پرسیان که: " ئه وه چ حالیکه که پیاو خه ریکی هه سانه وهیه، کاتیک سه ماع بگاته گوئی جووله ی تیده که وئ؟ " کوئی " هه ق له میساق خیتابی کرده به ره ی به شهر که: الست بر بکم؟ هه موو ئه رواج نوقمی له زه تی ئه و خیتابه بوون، کاتیک له م عاله مه سه ماع ده بیسن، وه هه ره که ت و جووله ده که ون. "

کوئی " ته نیا بوون که ی دروسته؟ "

کوئی " کاتیک له نه فسی خۆت گوشه گیر بی و ئه وه یکه دوینئ بو توئیان نووسیوه، ئه ورپۆ ده رسی تو بی. "

کوئی " عه زیزترین خه لک کئییه؟ "

کوئی " ده رویشی رازی. "

کوئی " هاوسو حبه تی کی بین؟ "

کوئی " دهگهال كه سينك كه هر چا كه يه كي دهگهال تو كر دووه، فه راموئشى كر دبى و ئه وهى له سه ر ئه و بى به جيى بيئى. "

كوئيان " به نده كيئيه؟ "

كوئى " ئه و كه سهى كه له به نده يى كه سانى دي كه ئازاد بى. "

كوئيان " فه رقى نيوان دلى ئيماندار و موئافق چيه؟ "

كوئى " دلى ئيماندار هر ساعه تهى هه فتا جار ده گوړى و دلى موئافق هه فتا سال له سه ر يه ك حاله. "

كاتيك وه فاتى نزيك بووه كوئى " خوان بينن و سفره رابخه ن هه تا به ملچه ملچى خواردنى ئه سحاب گيان بدهم. "

كاتيك جه نازه يان هه لگرت، كوئريكى سبى له سه ر گوشه ي جه نازه كه ي نيشت. هه رچه ند ده ريان ده كرد، نه ده رويشت هه تا وه دنگ هات كه " خوئان و من ئه زيه ت مه كه ن كه چنگى منيان به بزمارى ئه شق له گوشه ي جه نازه كوئاوه. من بوئه نيشتووم چونكه ئه وړو قالبه كه ي نه سببى كه رروبىان ده بى. ئه گه ر غه و غاى ئيوه نه با، قالبى وه ك بازىكى سبى به هه وا دا ده فرى. "

ده گيرنه وه كه:

پوژيک شيبلى له سه ر خاكى جونه يد وه ستابوو، يه كيك مه سه له يه كي لئيرسى. جوابى نه داوه و كوئى " گه وره كان ده حالى هيات و مه مات دا يه كن. من شه رم ده كه م له پيش خاكى ئه و جوابى مه سه له بده مه وه وه ها كه ده هياتيشى دا شه رمم ده كرد.

جونهید ده کتیبه کانی دیکه دا

تفسیر کشف الاسرار

جونهید کوتی " هەرکەس بە زمان یادی خودا بکا و بە ناوی ئەو بنازی و بچی دلی خۆی بە میهریکی دیکه بسپیژی، شه للاقى عیتابی سیاسه تی له قیامهت ویده که وئ. " (ب ۱ ل ۱۰۷)

جونهید کوتی " داوایه کم له خودا کرد، نه دا گه یشت: که سانیک که گه یشتونه مه قامی ته هقیق و له جامی وه سل شه به تیکیان خوار دۆته وه و له مه شغه لهی خه لک و نه فس رزگار بیان هاتوو، هه چیان به سه ر زار دانایه. " (ب ۱ ل ۱۱۵)

له شیخ جونهیدیان پرسى " دوو ره که عهت نوژی موسته حه بت پخۆشتره بیکه ی یا یه ک ساعهت موشاهیده ی دهرویشان و دۆستانی خودا؟ " کوتی " یه ک ساعهت موشاهیده ی دهرویشان! چونکه بینینی دهرویشان، دۆستایه تی خودایه که ده لئ: ده ست خستنی دۆستایه تی خودا عه ینی فه رز و فه رزی عه ینه و وه ها فه رزیک وه لانان و ته رکی واجب کردن و خه ریکی ناواجب و موسته حه ب بوون کارى زیره کان و سیره تی جوامیران نییه. " (ب ۱ ل ۲۱۳)

پیاویک هاته لای جونهید و کوتی " فلان عارف چه ند پۆژه نوقمی عالهمی وه جدی خۆی بووه، شه یدایی و حالیکی قورس دایگرتوووه وه ها که گه یشتوته نوقته ی جه مع. "

جونهید کوتی " وهختی نوژی چۆنه و چ ده کا؟ " کوتی " کاتیک وهختی نوژی دادی ته کبیر ده نیژی و نوژی ده کا. " جونهید کوتی " حه مد بۆ خودا که شه یتان ده ستی به سه ر دانه گرتوووه. ئەو سر نه جی عه ینی هه قیقه ت و حه ره که تی وی جه مالی ته ریقه ت و نه فه سی وی نوقته ی جه معه. " (ب ۱ ل ۲۱۵)

شیخ جونہید دہلی " گہورہ ترین گوناہی کہس، ناسینی خودایہ! " - یانی
ئو پیی وایہ و ئیدعا دہکا ئوم بہ ہہ قیقہ تی ہہق و بہو جۆرہی کہ شیاوہی
ئوہ ناسیوہ و ئم جۆرہ ناسینہ لہ بہ شہر ناوہ شیتہوہ و فہم و وہمی
بہو ناگا. (ب ۱ ل ۲۹۸)

جونہید کوتی " سہرہ تای ہر بہ شہریک و ہکوو ئہنجامہ کہیہ تی و
ئہنجامہ کہی و ہکوو سہرہ تاکہی، چونکہ نہ ہایہ تی ہر کاریک گہرانہوہ بۆ
بہ دایہ تی ئو کارہیہ و ریگا بہرہو ہہق ئالقیہ کہ کہ پیندا دینہ دہر و پیندا
دہچنہوہ ژوور. (ب ۱ ل ۳۲۸)

جونہید عارفی گہورہ دہلی " دلی خۆتان پاک بکہنہوہ ہتا ہہق بناسن،
خوی خۆتان لہو بکہن ہتا دلیر بن، ہموو شتیک لہ لوتفی ئوہوہ ببین
ہتا ئوہوتان خۆش بوئ، لہ سہر مہرکہ بی خزمہت دابنیشن ہتا بگہنہ
مہنزلئ حورمہت، حورمہت زیاد بکہن ہتا بگہنہ سوحبہت، ہیمہتان بہرز
بکہنہوہ ہتا دہگہل وی بمیننہوہ. " (ب ۱ ل ۳۲۸)

جونہید کوتی " بناغہی تہسہ ووفیان لہ سہر شہس خیسلہت داناوہ:
یہ کہم سہخا، دووہم رہزا، سیہم سہبر، چوارہم پشمینہ پوشی، پینجہم
دونیا گہران، شہ شہم فہقر و نہ داریی. " (ب ۱ ل ۴۵۹)

جونہید دہلی " ہہ قیقہ تی زیکر، فہنا دہ مہزکور دایہ. زیکر ئوہ نییہ کہ
تۆ بہ ئیختیاری خۆت و بہ تہککہ لوف لیو بجوولینہوہ... زیکر ہہ قیقی
ئوہیہ کہ زمانت گشت ببیتہ دل و دلّت گشت ببیتہ سیرر و سیرر ببیتہ
عہینی موشاہیدہ. " (ب ۲ ل ۱۱)

جونہید دہرویشی بہ سہرتر لہ دہولہ مہندی دانا و ئیبنی عہتا بہ
پیچہوانہی وی شہرفی بہ دہولہ مہندی دا لہ ئاست دہرویشی.

پوژیک ده نیوان ئەو دوانه دا بهحس ساز بوو. جونهید دهلیلی هیناوه که رهسوولی خودا فەرمووویهتی: فەقیرانی ئوممەتی من زووتر له دەولەمەندان دەچنە بههەشت و کەسیک که زووتر بچیتە بههەشت سەرتره لهوهی که درەنگتر بچی.

ئیبینی عەتا کوتی " چ باشتر، که دەولەمەند ماوهیهک ده نۆره و ئینتزار دابن! چونکه ئەوکهسەی که له بههەشته خەریکی لهززهتی نیعمەته و ئەوهی که چاوه‌پوانه و ده نۆره دایه له لهززهتی عیتابی هەق، جا دهگەل دۆست قسە کردن هەرچەند مهقامی عیتاب و خیتابیش بچ باشتره لهوهی که له‌بەر مهقامی نیعمەت له دۆستهوه، خەریکی غەیری دۆست بچ! چونکه تووشی به‌لای دۆست بوون باشتر و خۆشتره لهوه که له‌بەر نیعمەتی دۆست، بی دۆست بوون.

جونهید کوتی " ئەگەر دەولەمەند لهززهتی عیتابی هەیه، درویش لهززهتی داوای لیبوردنی هەیه! خودا پوژیک قیامەت پروو ده درویشی خوی دهکا، دهلی: من داوای لیبوردنت لیدەکه‌م و سویند به عیزهت و جه‌لالم، لهوه که پرووی دونیام له تو نه‌کرد نه له‌بەر سووکایه‌تی به تو بوو به‌لکه فه‌زیلهت و که‌رامه‌تم کرده به‌هره‌ی تو. ئیستا بروانه ئەو سه‌ف و ریزه‌ی خه‌لگ، هه‌رکه‌س له دونیا چیشته یا جل یا جیگای داوه به تو و مه‌به‌ستی خیر و یادی من بووه، ده‌ستی بگره و له سه‌ف ده‌ریبکیشه و من گوناھی وی به تو ده‌به‌خشم." (ب ۲ ل ۵۷)

جونهید کوتی " هه‌رکه‌س ژیانی هه‌میشه ده‌گه‌ل خودا خۆش بچ کاتی مه‌رگ له ژیانیکی ته‌بیعی به ژیانیکی ئەسلیی وه‌سل ده‌بی که ده‌پاستیدا ژیانکی پاک و هه‌قیقیه." (ب ۲ ل ۷۰)

پوژیک شیبیلی که زۆر سیاحه‌ب که‌ره‌م و سه‌خا بوو چوو لای جونهید. یه‌ک له حازرانی مه‌جلس کوتی " شیبیلی پیاویکی که‌ریمه!"

جونهید کوتی " باسی که‌سیک ده‌که‌ی که ده‌رکراوی ده‌رگایه."

شيبلی کاتیک ئه وهی بیست به خوی دا شکاوه و شهرمه زار هستا و له لایان دهرکهوت. ئه و پیاوه کوتی " ئه ی جونهد ئه وه چ قسه یه ک بوو که کوتت سهره رای ئه وه که حالی ئه وت لی مه علومه ده پاکیی و راستیی دا؟ " **جونهد کوتی** " به لی شیبلی عه زیزیکه له عه زیزانی دهرگا... به لام ئه و قسه ی که به سهر زمانی تو دا هات بو پاکیی ئه و تیغیک بوو که ته مای پوژگاری ئه وی کرد هه تا مه رکه بی مه عاملاتی ئه و بخا و بفه وتینئ، ئیمه له و قسه یه سپهریکمان ساز کرد هه تا به ری ئه و تیغه بگری. " (ب ۲ ل ۱۲۴)

پوژیک **جونهد و شیبلی** به ریگایه ک دا دهرویشتن.

جونهد به شیبلی کوت " ساعه تیک ده گه ل خودای به هه تا من دیمه وه. **شیبلی** دهستی کرد به قوئان خویندنه وه.

جونهد گه راوه و به سهری دا گورانده که " به تو م کوت خهریکی خودا به! " **شیبلی** کوتی " من پیمو ابو که قورئان ده خوینمه وه خهریکی ئه وم. " **جونهد** کوتی " نه ترانیوه که هه رکه س ده گه ل خودا بی ناتوانی بدوی؟ " (ب ۲ ل ۱۳۴)

له جونهدیدیان پرسی " عیلمی هه قیقه ت چیه؟ " کوتی " عیلمیکه له دهنی و ره بانی که سفه ت لئیده ره جووه و هه قیقه ت ماوه ته وه. " (ب ۲ ل ۱۶۹)

له شیخ جونهدیدیان پرسی " ئه و عیلمی له دهنیه ت له کوئ هیناوه؟ " کوتی " ئه گه ر له کوئ با، ده تپرسی؟ " (ب ۲ ل ۳۳۸)

پادشای ته ریقه ت جونهد، مریدیکی وه سیه ت ده کرد که " وه ها بکه که بو خه لک ره حمه ت بی و بو خوت به لا " (ب ۲ ل ۲۲۸)

شیخ **جونهد** پوژیک ده گه ل ژنی خوی له مال دانیشتبوو که **شیبلی** وه ژوور کهوت. ژن ویستی خوی داپووشی، **جونهد** کوتی " **شیبلی** ئاگای له تو

نییه، دانیشه. " ئه و دوانه قسه‌یان ده‌کرد هه‌تا شیبلی ده‌ستی کرد به‌گریان،
 ئه‌وده‌م جونه‌ید به‌ژنه‌که‌ی کوت " خۆت داپۆشه‌که‌ شیبلی وه‌ هۆش هاته‌وه
 و هاته‌وه‌ سه‌ر خۆ. " (ب ۱ ل ۵۸۲)

کشف‌المحجوب

مریدیکی وی دلی نیشا و پییابوو که‌ گه‌یشتۆته‌ ده‌ره‌جه‌یه‌ک و خۆی
 لیکنیشاوه‌. رۆژیک هات هه‌تا ئه‌و به‌ تاقی بکاته‌وه‌. ئه‌و به‌ حوکمی فه‌راسه‌ت
 ئه‌و مراده‌ی وی ده‌بینی. پرسیاریکی لیکرد. جونه‌ید کوتی "جوابی عیباره‌تت
 ده‌وی یا مه‌عه‌وه‌یی؟"

کوتی " هه‌ردووک!"

کوتی " ئه‌گه‌ر عیباره‌تت ده‌وی، ئه‌گه‌ر خۆت تاقی کردباوه‌ موحتاج به‌
 به‌تاقی کردنه‌وه‌ی من نه‌ده‌بووی و نه‌ده‌هاتی بۆ تاقی کردنه‌وه‌ و ئه‌گه‌ر
 مه‌عه‌وه‌ییت ده‌وی له‌ ویلایه‌ت مه‌عزولت ده‌که‌م."

ده‌سته‌به‌جی مرید پووی ره‌ش بوو و هاواری کرد که‌ "راحه‌تی یه‌قین ده
 دلم دا ون بوو. " ده‌ستی به‌ پارانه‌وه‌ کرد و ده‌ستی له‌ فزوولیی هه‌لگرت.
 جونه‌ید کوتی " تۆ نه‌تزانیه‌وه‌ که‌ ئه‌ولیا‌ی خودای ته‌عالا وه‌لیانی ئه‌سرارن؟
 تۆ تاقه‌تی برینی وان ناگری. " فوویه‌کی لیکرد و به‌ مرادی خۆی گه‌یشت و
 تۆبه‌ی کرد. (ل ۱۶۴)

یه‌کیک هاته‌ لای جونه‌ید، پینیکوت " له‌ کوپۆه‌ دینی؟ "

کوتی " له‌ چه‌ج بووم."

کوتی " چه‌جت کرد؟ "

کوتی " به‌لی!"

کوتی " هه‌ر سه‌ره‌تا که‌ له‌ مال ده‌رکه‌وتی و له‌ وه‌ته‌ن کۆچت کرد له
 هه‌موو گونا‌هه‌کان کۆچت کرد؟ "

کوئی " نا! "

کوئی " کہوایہ کوچت نہ کردووه. " کوئی " کاتیک له مال دەرچووی و له هەر مه‌نزلیک شه‌وانه وچانت گرت مه‌قامیکت له ریگای هه‌ق ده‌و وچان دانته دا بری؟ "

کوئی " نا! "

کوئی " که‌وایه مه‌نزلیت نه‌بریون. " کوئی " وه‌ختایه‌ک له میقات بوویه مه‌حرهم، له سفه‌ته‌کانی به‌شهریی جیا بوویه‌وه هه‌روه‌ک چۆن له جل؟ "

کوئی " نا! "

کوئی " که‌وایه نه‌بوویه مه‌حرهم. " کوئی " کاتیک چوویه عه‌ره‌فات هیچ که‌شفته له مو‌شاهیده هه‌بوو؟ "

کوئی " نا! "

کوئی " که‌وایه له عه‌ره‌فات نه‌وه‌ستاوی. " کوئی " کاتیک چوویه موزده‌له‌فه و مراده‌کانته حاصل بوون هه‌موو مراده‌کانته ته‌رک کرد؟ "

کوئی " نا! "

کوئی " که‌وایه له موزده‌له‌فه نه‌بووی. " کوئی " کاتیک ته‌وافته کرد، مالی سیرپت به‌شوینی شیاو و پاکی هه‌زره‌تی جه‌مالی هه‌ق بینی؟ "

کوئی " نا! "

کوئی " که‌وایه ته‌وافته نه‌کردووه. " کوئی " کاتیک سه‌عیت کرد له نیوان سه‌فا و مه‌روه، مه‌قامی سه‌فا و دهره‌جه‌ی موروه‌تته ده‌سته که‌وت؟ "

کوئی " نا! "

کوئی " که‌وایه هیشتا سه‌عیت نه‌کردووه. " کوئی " کاتیک چوویه مینا، منایه‌تیبه‌کانی تو له تو جیا بوونه‌وه؟ "

کوئی " نا! "

کوئی " که‌وایه هیشتا نه‌چوویه مینا. " کوئی " کاتیک چوویه قوربانگا، هه‌موو ویسته‌کانی نه‌فست قوربان کرد؟ "

کوئی " نا! "

کوئی " که‌وایه قوربانیت نه‌کردووه. " کوئی " کاتیک به‌ردت هاویشته، هه‌ر قسه‌یه‌کی له مه‌عانی نه‌فسانی بو دهربری، فریت دا؟ "

کوئی " نا! "

کوئی " کہوایہ ہیشتا بہر دت نہاویشتوہ و حہجت نہکردوہ؟ و بہو سفہتہ حہجیک بکہ ہتا بگہیہ مہقامی ئیبراہیم. " (ل ۴۲۵)

دہگیرنہوہ کہ:

جونہید دہگہل ئہسحاب بہ حوکمی ریازہت دانیشتبوون، مسافرئیک وہ ژوور کہوت. لہ سہر نہسیبی وی تہعامئیکیان دانا. ئہو کوئی " جگہ لہوہ فلانہ شتہم دہوئ. "

جونہید کوئی " تو دہبی بچیہ بازار کہ تو پیاوئکی بازارپی نہک پیاوئ مزگہوت و سہومہعہ. " (ل ۴۴۷)

خہیری نہسساج خاترئکی بہ زہین داہات کہ جونہید لہ بہر دہرگای وییہ. ئہو خاترہی لہ خو دوور کردہوہ. خاترئکی دیکہی وای بہ زہین داہات، ئہویشی لہ خو دوور کردوہ. جاری سیہم ئہو خاترہ ہاتہوہ. دہرکہوت جونہیدی بینی لہ بہر دہرگا و ہستاوہ، کوئی " یا خہیر! ئہگہر خاتری ئہووہلت رہچاو گرتبا و ئہگہر سوننہتی مہشایخت بہ جئ ہیئابا، من ہیئدہ لہ بہر دہرگا نہدوہستام. " (ل ۵۰۲)

جونہید کوئی " ریگای دوست یا بہ عیلم یا بہ رہفتار. رہفتار کہ بی عیلم بی ہہرچہند باشیش بی جہہل و ناتہواوہ عیلم ئہگہر بہ رہفتارہوہ بی عزیز و شہرہفہ. " (ل ۵۴۰)

جونہید و محمد بن مہسرووق و ئیبنی عہتا کو بیوونہوہ. قہووال بہیتئکی خوئند و ئہوان و ہجدیان دہنواند و جونہید ساکین بوو. کوتیان " یا شیخ! تو لہو سہماعہ ہیچ نہسیبئک نابہی؟ "

ئەو بۆى خويندەنەوہ " قولو تعالى: و ترى الجبال تحسبها جامدة و هى تمر
مر السحاب. كئوه كان دهبينى، پیتوايه قورس وەستاون، كەچى وەك ھەور
دەرۆن. " (سورەى نمل ئايەتى ۸۸) (ل ۵۴۱)

ترجمه رساله قشيره

جونەيد دەلى " زوهد دل بەتال بوونە لەوہى كە دەست لەو بەتالە. " (ل ۱۷۷)

لە جونەيديان پرسى سەبارەت بە زوهد.

كوتى " دەست بەتال بوون لە ملك و بەتال كرنى دل لە مەشغەلەى ئەو. " (ل ۱۷۸)

رۆوہيم سەبارەت بە زوهد لە جونەيدى پرسى.

كوتى " بە سووك دانانى دونيا و شوینەوارى ئەو لە دل سړینەوہ. " (ل ۱۷۸)

تاقمیک چوونە لای جونەيد، كوتيان " لە رۆژى دەگەرپين!

كوتى " ئەگەر دەزانن لە كوینە لیبگەرپين.

كوتيان " لە خودا داواى دەكەين.

كوتى " ئەگەر دەزانن كە ئیوہى فەرامۆش كردووه وە بیری بیننەوہ.

كوتيان " دەچینەوہ مال و بە تەوہككول دادەنیشین.

كوتى " تەجرووبەى شكە.

كوتيان " ئیدی چ چارەیه؟

كوتى " دەست ھەلگرتن لە چارەیه. " (ل ۲۵۴)

جونەيد دەلى " یەقین، جیگر بوونى عیلمیکە دە دل دا كە گۆرانى بە سەر

دانەیه. " (ل ۲۷۴)

جونهید کوتی " له دنیاوه بۆ ئاخیرهت ڕینگایه که هاسان بۆ ئیماندار و له نهفسهوه به رهو خودا ئهسته م و سهبر کردن دهگه ل خودا ئهسته متر. " (ل ۲۷۹)

وه جیهی کوتی له جوره یریم بیست که کوتی:
له مه ککه گه ڤابوومه وه، دهسته بجی چومه سهلامی جونهید هه تا ئه و
زهحمه تی هاتن نه کیشی. سلوم کرد و ڤویشتم. ڤوژی دواپی نویژی به یانی
له مزگه وتی ئیمه، بینیم جونهید له ریزی نویژ وه ستاوه. کوتم: من دوینی
بویه هاتم هه تا تو زهحمه ت نه کیشی. کوتی: له گه وره یی خۆته وه بوو و ئه مه
هه قی تویه. (ل ۳۹۵)

له ئوستاد ئه بوو عه لیم بیست که کوتی:
کاتیک غولام خه لیل سو فیه کانی له به رچاوی خه لیفه خست، فه رموی که
" ملی هه موان لیده ن! " جونهید په نای برده نیو شه ریه ته وه و خۆی به و
داپۆشی و فتوای دها. به لام شه حمام و رو ققام و نووری و جه ماعه تیکیان
هینان هه تا شیردار هه موان بکووژی. نووری خۆی خسته پیشه وه. شیردار
کوتی " ده زانی له چی په له ده که ی؟ "
نووری کوتی " ده زانم. "

کوتی " ئیدی ئه و په له یه ت له چیه؟ "
کوتی " ئه و ده مه ی ژیان پیشکه شی یارانی خۆم بکه م. "
شیردار سه ری سو رما و ئه م خه به ره ی به خه لیفه گه یاند. ئه وانی نارده
لای قازی وهخت، هه تا حالئ ئه وان لیکداته وه. قازی مه سه له ی شه ریه ته
پرسی. نووری هه مووی جواب داوه، ئه وسا نووری وه قسه هات و کوتی
" خودا به نده ی وای هه یه که ئه گه ر قسه ده که ن به و قسه ده که ن و ئه گه ر
هه لده ستن به و ده یکه ن. " و قسه ی وای کرد که قازی ده ستی کرد به گریان.
قازی که سی نارده لای خه لیفه که ئه گه ر ئه و ده سه ته یه زه ندیقن له سه ر
ڤوی زه وی هه یچ مو سلمانیک نییه. (ل ۴۰۳)

جونهيد پوڙيڪ ڪوتي " ٺهڻي جهماعهتي دهرويشان! ٺيوه له خوداوه دهناسن و
بو خاتري خودا ريزتان دهگرن، پروانن ههتا دهگهل خودا چون بن. " (ل ٤٥٤)

جونهيد ڪوتي " تهسهووف جهنگيڪه كه هيچ ٺاشتتبيهڪي تيدا نبيه. " (ل ٤٧١)

له جونهيد دهگيرنهوه كه:

ڪوتي " لاي ٺوستادهڪم ابن الڪرنبى بووم ٺهودهه كه خهريڪ بوو گياني دهه.
روانيمه ٺاسمان، ڪوتي " ٺيستاش! " روانيمه زهوى، ڪوتي " ٺيستاش! " - ياني خودا له
تو لهوه نزيڪتره كه له ٺاسمان و زهوى لينيگهري، ٺهو لهوپهري مهڪانه. " (ل ٥٣٢)

ٺيبنى عهتا وهختي گيانهلا چوو لاي جونهيد، سلاوى ڪرد. جونهيد درهنگ
جوابى سلاوهڪهى داوه. جا جوابى داوه و ڪوتي " بمبووره ويرديڪم ههبوو "
و گياني دا. (ل ٥٣٤)

جونهيد دهلي " عارف، عارف نبيه ههتا وهڪ زهوى چاڪ و خراپ وه خو
نهگري و وهڪ ههور سيٺهر نهخاته سهر ههموو شتيڪ و وهڪ باران نهگاته
ههموو جيگايهڪ. " (ل ٥٤٧)

جونهيد ڪوتي " ٺهگهر زانبيام له ٺير ٺهو ٺاسمانه شينه عيلميك ههيه
گهورهتر لهو عيلمه كه به ٺهسحابى دهليم، تهماي ٺهوم دهڪرد و وه دهستم
دهخست. " (ل ٧٢٨)

حالات و سخنان ابوسعید ابولخیر

پوژیک جونید به بازاری به‌غدا دا ده‌رویی. لویکی مه‌ست گه‌یشته سه‌ری، بی‌ئه‌ده‌بیه‌کی کرد و ئیشیکی لیدا.

جونید کوتی " ئاخ، ده‌ستی تو! "

دوای دوو پوژان ئه‌و لاه‌یان گرت که ده‌با ده‌ستیان بریبا و له‌سه‌ر چوارپییانی به‌غدا ده‌ستیان بری.

جه‌ماعه‌تی یاران و مریدان له‌دلّیان گران هات و پینان ناخوش بوو، له‌شیخیان بازخواست کرد که " ده‌با ئه‌و رووداو‌هت نه‌بردبا به‌ر ده‌رگای هه‌ق و ده‌خوت دا تیپه‌رت کردبا. "

شیخ سویندی خوارد که " من گله‌ییم نه‌کرد له‌ده‌رگای هه‌ق به‌لام من به‌نده‌ی پادشام. پادشا له‌به‌نده‌ی خو‌ی حیمایه‌ت ده‌کا، چ له‌ده‌ست جونید دی؟ " (ل ۱۵۶)

له‌به‌غدا پوژیک مه‌ستی که‌وتبوو و تا‌قه‌تی رویشتنی نه‌بوو له‌به‌ر مه‌ستی. شیخ جونید به‌وئ دا تیپه‌ری. چاوی ئه‌و مه‌سته به‌شیخ که‌وت و شیخیش چاوی به‌و که‌وت. مه‌ست شه‌رمی کرد کوتی " یا شیخ! وه‌ها که‌هه‌م دیاری ده‌که‌م تو وه‌ها دیاری ده‌که‌ی که‌هه‌ی؟ "

شیخ وه‌گریان که‌وت. (ل ۱۵۷)

ئەبۇلھوسەینی نووری

(۲۲۶ - ۲۹۵ مائیکى)

له تیفی عالم ئه بولحوسینی نووری یه گانه ی سهردهم بوو و پیشه وای وهخت و زهریفی ئه هلی ته سه ووف و شهریفی ئه هلی مه حبه بهت ... ئه شقیکی به که مال و شه و قیکی بینه هایه تی هه بوو و ... " امیر القلوب " و " قمر الصوفیه " یان پیده کوت. مریدی سهری سه قه تی بوو و له خزمهت ئه حمه دی حه واری دابووه و له سهردهمانی جونهد بووه و ... مه عامله تی موافقی جونهد و قاعیده ی مه زه به که ی ئه وهیه که ته سه ووفی له فه قر به سهرتر داده نا.

بۆیه به ویان ده کوت نووری، ئه گه به شه وی تاریک قسه ی کردبا، نور زاری ده هاته در، وه ها که مال پووناک ده بوو. هه روه تر بۆیه نووری-یان پیده کوت چونکه به نووری فه راسهت خه به ری له ئه سراری باتین ددها. هه روه تر کوتوویانه: ئه و سه ومه عه یه کی هه بوو له سه حرا که شه و له وی عیاده تی ده کرد و خه لک بۆ ته ماشا ده چوون، به شه و نووریکیان ده بینی که ددره وشیتته وه و له سه ومه عه ی وی بۆ سه ر ده چی.

سه رهتا وه ها بوو که هه موو رۆژی به ره به یان له مال ددره کهوت که " ده چمه دوکان " و چه ند نانی هه لده گرت و له ری دهیدا به سه ده قه و ده چوو مزگه وت و نووی ده کرد هه تا نیوه رۆ پاشان ده چوو دوکان. ئه هلی مال پنیان وا بوو که له دوکان شتیکی خواردوو و ئه هلی دوکان لایان وا بوو که له مال شتیکی خواردوو.

ده گپنه وه کوتی:

گه لیک سال موجهیده م کرد و خۆم له زیندان راگرت و پشتم له خه لک کرد و ریازه تم کیشا. رپگا له سه ر من نه کراوه. به خۆم کوت " ده بی شتیکی بکه م که یا کاره که م جیبه جی بی یا نوقم بم و له و نه فس و نه فه سه خلاسییم بی. " پاشان کوتم " ئه ی له ش! تو گه لیک سال به هه وا و مرادی خۆت خواردت و کوتت و بینیت و بیستت، هه روه تر رۆیشتی و گرتت و خه وتی و عه یشت

کرد و شه‌هوتت نواند و هه‌موو ئه‌وانه له سه‌ر تو تاوانن. ئیستا برۆ ژوور مال هه‌تا ده به‌ندت بکه‌م و هه‌رچی هه‌قووقی هه‌قه ده ملت دا بیکه‌مه قه‌لاده، ئه‌گه‌ر به‌رگه‌ بگری ده‌بیه‌ خاوه‌ن ده‌وله‌ت و ده‌نا له ریگه‌ی هه‌ق فه‌نا ده‌بی. " چل سال وه‌هام کرد و بیستبووم که " دلله‌کانی ئه‌و تایفه به‌ غایه‌ت ناسکن، هه‌رچی ئه‌وان بیبینن و بیبیین، سیرپه‌که‌ی ده‌زانن. " و من ئه‌وه‌م ده‌ خۆم دانه‌ده‌بینی، کوتم " قه‌ولی ئه‌نبیا و ئه‌ولیا هه‌قه، مه‌گه‌ر من له‌ موجه‌یده‌ پیام کردوو و ئه‌و نوقسانه‌ له‌ منه. " کوتم " ئیستا بلا بپروانمه‌ ده‌وروبه‌ری خۆم که: چیه؟ " به‌ خۆم داچووومه‌وه. ئافه‌ت ئه‌وه‌ بوو که نه‌فس ده‌گه‌ل دلی من ببوو به‌ یه‌ک. کاتیک نه‌فس ده‌گه‌ل دل بیته‌ یه‌ک، هه‌رچی بکه‌ویته‌ سه‌ر دل، نه‌فس هه‌زی خۆی له‌و وه‌رده‌گری. "

دوای ئه‌وه‌ هه‌رچی که نه‌فس پێی ده‌حه‌ساوه، به‌ لای دا نه‌ده‌رپویشتم و چنگ له‌ کاریکی دیکه‌ داده‌گرت. بۆ وینه‌ ئه‌گه‌ر ئه‌و به‌ نوێژ و پوژوو یا خه‌لوه‌ت و خه‌لک خۆش با، به‌ کرده‌وه‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌وم ده‌کرد هه‌تا هه‌مووم ده‌رهاویشتم و چ ئاره‌زوو و مراد نه‌مان. جا ئه‌وجار ئه‌س‌رار له‌ من ده‌رکه‌وت. جا کوتم " تو کئی؟ "

کوتمی " من دورپی کانگای بیم‌رادیییم. " و کوتمی " ئیستا به‌ مریده‌کانت بلی که: کاری من کاری نام‌رادییه‌ و ده‌رگای من ده‌رگای نام‌رادییه‌. " جا چووومه‌ دیجله‌ و له‌ نیوان دوو لۆتکه‌ وه‌ستام و کوتم " نارۆم هه‌تا ماسییه‌کی زل نه‌که‌ویته‌ داوی منه‌وه. " ئاخ‌ر پێوه‌بوو، کاتیک ده‌رمکیشا، کوتم " ئه‌له‌مه‌لای که‌ کارم وه‌راست گه‌را. "

چووم بۆ جونه‌یدم گێراوه‌ که " وه‌ها فتووحیکم ده‌ست که‌وت. " کوتمی " ئه‌ی ئه‌بولحوسین! ئه‌وه‌ که‌ ماسی ده‌ داوت که‌وت، ئه‌گه‌ر مار با، که‌رامه‌تی تو ده‌بوو، به‌لام چوون تو ده‌ ئارا دابووی فریوه‌ نه‌ک که‌رامه‌ت؛ که‌ که‌رامه‌ت ئه‌وه‌یه‌ تو ده‌ ئارا دا نه‌بی. "

 ده‌ ترجمه‌ رساله‌ قشیرییه‌ دا وه‌ها هاتوه‌:

ئەبولحوسىنى نوورى كوتى " شتىك دە دلم دا بوو له كرامات. كوتە قاميشىكم له مندالېك وەرگرت و له نىوان دوو لۆتكە له نۆپەپراست دەريا وەستام و كوتم " بە عىززەتى تو ئەگەر ماسىيەكى زۆر گەورە نەيەتە دەرى خۆم دەخنىكم. "

خەبەر بە جونەيد گەيشت كوتى " حوكمەكەى ئەرە بوو كە ئەژدېهايك هاتبا دەرى و پۆرمىابا. " (ل ١٤٧)

دەگىزەنەو كە:

كاتىك غولام خەليل بۆ دوژمنايەتى ئەو تايەفەيە هەستا و لای خەلپە كوتى كە " جەماعەتىك پەيدا بوون كە سەما دەكەن و گۆرانى دەلېن و كوفريات دەلېن و تەواوى رۆژ خەرىكى تەماشان و دەچنە ژېرخانەكان شاراوە قسان دەكەن. ئەوانە قەومىكن له زەنادىقە، ئەگەر ئەمىرەلموئىمىن فەرمانى كوشتىيان بدا مەزەبى زەنادىقە لىك بلاو دەبن چونكە سەرى هەموان ئەو تاقمەن. "

خەلپە دەستبەجى دەستوورى دا هەتا ئەوان حازر بكن و ئەوان بووھەمزە و رووقام و شىبلى و نوورى و جونەيد بوون. كاتىك خەلپە فەرمووى هەتا ئەوان بكووژن. شەمشىردار بە تەماى كوشتنى رووقام بوو. نوورى بازى دا و خۆى خستە پىشەو و بە دل له سەر جىگەى رووقام دانىشت و كوتى " له پىشدا من بكووژە! " بە خۆشى و پىكەننەو. شەمشىردار كوتى " هىشتا نۆرەى تو نەهاتوو و شەمشىر شتىك نىيە كە پەلەى لىكەن. "

نوورى كوتى " بناغەى تەرىقەت من له سەر بەخت كردنە و عەزىزترىن شتەكان گىانە؛ دەمووى ئەو چەند نەفەسە پىشكەشى ئەو برادەرانەى بكەم هەتا عومرىش بەخت بكەم و سەرەپاى ئەو كە يەك نەفەسى دونيا لای من خۆشەويستترە له هەزار سالەى ئاخىرەت و چونكە ئەمە سەراى خزمەتە و ئەو سەراى قورب و قوربەت بە خزمەت دىتە دەست. "

كاتىك ئەم قسەى لەو بىست و بە خەلپەيان راگەياند. خەلپە له ئىنساف و راستى ئەو سەرى سورما، فەرمووى كە " دەست راگرن " و بە قازى كوت هەتا بە كارەكەيان دا بچىتەو... جا قازى زانى كە جونەيد دە علووم دا

کامیله و قسه‌ی نووری بیستبوو، کوتی " له و مه‌زاج شینته - یانی شیبیلی - بلا شتیک له شه‌ریعت بپرسم، که نه‌توانی جواب بده‌ته‌وه. "

کوتی " له بیست دینار چهند ده‌بی زه‌کات بده‌ن؟ "

شیبیلی کوتی " بیست و نیو دینار! "

کوتی " کی ئه‌مه‌ی کردووه؟ "

کوتی " سه‌دیقی ئه‌کبر که چل هزار دیناری دا و هیچی وهرنه‌گرته‌وه. "

کوتی " ئه‌و نیو دیناره چیه؟ "

کوتی " تاوانی ئه‌وه که بۆچی ئه‌و بیست دیناره‌ی راگرتبوو. "

پاشان له نووری مه‌سه‌له‌یه‌کی پرسی له شه‌ریعت. ده‌ستبه‌جی جوابی داوه. قازی شه‌رمه‌زار بۆوه. ئه‌وسا نووری کوتی " ئه‌ی قازی! ئه‌و هه‌موویه‌ت پرسی و هیچ نه‌تپرسی که خودا پیاوی وای هه‌یه که هه‌ستانیان به‌وه، حه‌ره‌که‌ت و سکونیان گشت به‌وه و هه‌موو زیندوو به‌ون و به‌دیتنی ئه‌و ده‌ژین ئه‌گه‌ر ساتیک له دیداری هه‌ق بمیننه‌وه گیانیاں دیته‌ دهر. به‌و ده‌خه‌ون و به‌و ده‌خۆن و به‌و وهرده‌گرن و به‌و دهرۆن و به‌و ده‌بینن و به‌و ده‌بیسن و ده‌گه‌ل ئه‌و ده‌بن. عیلم ئه‌وه‌یه نه‌ک ئه‌وه‌ی که تو ده‌پرسی. "

قازی حه‌یران بوو و که‌سی نارده‌ لای خه‌لیفه که " ئه‌گه‌ر ئه‌وانه کافر و زهن‌دیقن، من حوکم ده‌که‌م که له سه‌ر زه‌وی یه‌ک مووه‌حیدی تیدا نییه. "

خه‌لیفه ئه‌وانی بانگ کرد و کوتی " چ حاجه‌تیک ده‌خوازن؟ "

کوتیان " حاجه‌تی مه‌ ئه‌وه‌یه که ئیمه فه‌رامۆش بکه‌ی، نه‌ به‌قه‌بوولی خۆت ریزمان بگه‌ر و نه‌ به‌ دهرکردنی خۆت دوورمان رابگه‌ر که چون ره‌ددی تو بۆ ئیمه وه‌ک قه‌بووله و قه‌بوولی تو وه‌ک ره‌دده. "

خه‌لیفه گه‌لیک گریا و به‌که‌رامه‌تیکی ته‌واو به‌ریی کردن.

ده‌گێزنه‌وه که:

پۆژیک نووری مریدیکی بینی که کاتی نویژ ده‌ست ده‌ردینی وهرده‌دا، کوتی " ده‌ست له‌ ردینی هه‌لبگه‌ره! "

ئەو قسەیان بە خەلیفە گەیاند و فەقیکان ھاوړا بوون که " ئەو بەو قسەیه کافر بووه."

بردیانه لای خەلیفە. کوتی " ئەو قسەیه تۆ کردووتە؟ "

کوتی " بەلێ! "

کوتی " بوچی کردووتە؟ "

کوتی " بەنده هی کییه؟ "

کوتی " هی هەق! "

کوتی " ڕدین هی کییه؟ "

کوتی " هی ئەو کەسەى که بەنده هی ئەوه. "

پاشان خەلیفە کوتی " ئەلحەملای که خودا منی له قەتلی وی پاراست. "

هەرودتر:

کوتی " چل ساله، له وهتا نیوانی من و دلیان لیک جیا کردووتەوه دهو چل ساله دا من هیچ ئارەزووم نەبووه و شههوتی هیچ شتیکم نەبووه و هیچ شتیگ به باش ده دلم دا خۆی نەواندوووه و ئەمه لهو سەر دهمه وهیه که هەقم ناسیوه. "

هەرودتر:

کوتی " نووریکی دره وشاوه م دەبینی له غەیب، هەمیشە چاوم لێده کرد هەتا تهواو بووم بەو نووره. "

دەگێر نەوه که:

رۆژیک جونهید چوو لای نووری. نووری لای جونهید بو دادخوایی به خاک داکهوت و کوتی " حەرب قورس بووه و تاقەتم نەماوه. سی ساله که وهختایهک ئەو وه دیار دهکەوئ من ون دەبم، کاتیگ من وه دیار دهکەوم ئەو غایب دەبێ و حەزووری ئەو ده غەیبهتی من دایه. هەرچەند ده پارێمه وه، دهلی: یا من دەبم یا تۆ. "

جونید به ئه سحابی کوت " برواننه که سیک که داماو و ئیمته حانکه ر و سه رسورماوی هه قه. " پاشان جونید کوتی " ده بی وه ها بی که ئه گهر زیندوو بیته وه به تو یا ئه گهر ئاشکرا بی به تو، تو نه بی. خوی هه موو هه ر ئه و بی. "

ده گیزنه وه که:

تاقمینک هاتنه لای جونید و کوتیان " چهند شه و ورپوژه نووری به دهوری خشتیک دا ده گهری و ده لی: ئه لالا، ئه لالا! و هیچ ته عام و شه رابی نه خواردوو و نه خه و تووه و نوێژه کانی به وهخت دهکا و ئادابی نوێژ به جی دینی. " ئه سحابی جونید کوتیان " ئه و وشیاره و فانی نییه چونکه نوێژه کان راده گری و ئاداب به جی دینی؛ که وایه ئه وه رهنج له خو نانه نهک فهنا، چونکه فانی خه بهری له هیچ نیه. "

جونید کوتی " وا نییه ئه وه یکه ئیوه ده لێن. ئه وانهی که ده وهجد دان، مه حفوزن، خودای ته عالا ئه وان راده گری. "

جا جونید چوو لای نووری و کوتی " یا اباالحسین! ئه گهر ده زانی خرۆش ده گهل ئه و سوودی هه یه هه تا منیش وه خرۆش کهوم و ئه گهر ده زانی رهزا باشته ر، ته سلیم به هه تا دلّت فارغ بی. " نووری ده سته به جی له خرۆش وه سته و کوتی " هه ققا موعه لیمیکی باشی تو بو ئیمه! "

ده کتیبی کشف المحجوب دا وه ها هاتوه:

جاریک سی شه و و پوژ له مال له جیگه یهک وه سته بوو و ده خرۆشا. به جونید بیان کوت. هه سته و چوو لای وی و کوتی " یا اباالحسین! ئه گهر ده زانی خرۆش ده گهل ئه و سوودی هه یه هه تا منیش وه خرۆش کهوم و ئه گهر دوزانی خرۆش سوودی نیه رهزا به ته سلیم به هه تا دلّت خورهم بی. " نووری له خرۆش وه سته و کوتی " هه ققا موعه لیمیکی باشی یا ابالقاسم تو بو ئیمه " (ل ۱۶۵)

ده‌گیزنه‌وه که:

شیبلی مه‌جلسی ده‌کوت. نووری هات و له په‌نایه‌ک وه‌ستا و کوتی
"ئه‌سس‌ه‌لاموعه‌له‌یک یا ئه‌بابه‌کر!"

شیبلی کوتی " وه‌عه‌له‌یکه‌سس‌ه‌لام یا ئه‌میره‌لقلوب!"
کوتی " هه‌فته‌ع‌الا رازی نابی له عالی‌میک باسی عیلم بکا، که خۆی عه‌مه‌لی
پینه‌کا. ئه‌گهر تۆ خه‌ریکی عه‌مه‌لی جیگا‌که‌ت رابگره و ده‌نا وهره‌ خوار. "
شیبلی روانی و خۆی راست نه‌بینی.

هاته‌ خوار و چوار مانگ له مال دانیش‌ت و نه‌هاته‌ دهر. خه‌لک کۆ بوونه‌وه
و هینایانه‌ دهر و ناریدانه‌ سهر مه‌نهر. نووری خه‌به‌ره‌که‌ی زانی. هات و
کوتی " یا ئه‌بابه‌کر! تۆ له‌وانت شارده‌وه، بۆیه‌ هیناویانی سهر مه‌نهر و من
نه‌سیحه‌تم کردن، به‌ردیان پیدادام و ده‌که‌لاوه‌یان هاویشتم. "

کوتی " یا ئه‌میره‌لقلوب! نه‌سیحه‌تی تۆ چ بوو و شارده‌وه‌ی من چ بوو؟ "
کوتی " نه‌سیحه‌تی من ئه‌وه‌ بوو که ره‌هام کرد خه‌لکی خودا، به‌ خودا و
شارده‌وه‌ی تۆ ئه‌وه‌ بوو که بوویه‌ حیجابی نیوان خه‌لک و خودا. تۆ کچی که ده
نیوان خه‌لک و خودا دا واسیته‌ بی؟ که‌وايه‌ من تۆ نابینم ئیلا به‌ فزوولیک."

ده‌کتیپی کشف‌المحجوب دا وه‌ها هاتوه:

[نووری] چو لای جونه‌ید، بینی له مه‌سدر دانیش‌توه، کوتی " یا ابا القاسم! غش‌شتم
فصدروک و نصحتهم فرمونی بالحجارة. هه‌قت له‌وان شارده‌وه‌ هه‌تا کردیانی به‌ مه‌سدر و من
ئه‌وانم نه‌سیحه‌ت کرد به‌ به‌رد دووریان خسته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه‌یکه‌ سه‌بارت به‌ هه‌وا به‌ پچه‌وانه‌ی
باتین قسه‌ کردن، موافقه‌ و نه‌سیحه‌ت مخالفته‌ و خه‌لک دوژمنی ئه‌و که‌سه‌ن که مخالفی هه‌وای وان
بی و دۆستی ئه‌و که‌سه‌ن که موافقی هه‌وای وان بی." (ل ۱۶۵)

ده‌گیزنه‌وه که:

لاویک پی‌خواس له ئیسفه‌هانه‌وه‌ بۆ زیاره‌تی نووری وهدهر که‌وت. که
نزیک بووه، نووری به‌ مریدیکی فه‌رموو هه‌تا فه‌رسه‌خیک ریگای به‌ گه‌سک
مالی و کوتی " لاویک دی که ئه‌و حه‌دیسه‌ له‌و دهرکه‌وتوه. " که‌گه‌یشتی،
نووری کوتی " له‌ کوپوه‌ دی؟ "

کوئی " له ئیسفہان! " - و میری ئیسفہان کوشکیک و ہزار دینار
ئەسباب و کہنیزیکی تورکی ہزار دیناری دہدا بہو لاوہ کہ " مہچؤ وئ " -
جا نووری کوئی " ئەگەر میری ئیسفہان کوشکیک و کہنیزیکی
سیاحہ بجمال و ہزار دیناری ئەسباب دہدا کہ: مہرؤ، تو ئەو تہلہ بہت
دہگەل ئەو بہراورد کرد؟ "

لاو دەستبەجئ نہ عرہ تہی لئدا کہ " لئمەدە! "
نووری کوئی " ئەگەر ہەقتە عالا ہزار عالم دە تہبەکیک بنئ و لە پیش
مریدیکی دابنئ و مرید سہیری بکا، لئ پەوا نییہ کہ حەدییسی خودای بکا."
دەگێرنەوہ کہ:

نووری دہگەل یەکیک دانیشتبوو و ہەردووک ھۆرھۆر دہگریان. کاتیک ئەوکە سە
رۆیشت، نووری پوو لە یاران کرد و کوئی " زانیان ئەوکە سە کئ بوو؟ "
کوئیان " نا! "

کوئی " ئیبلیس بو و باسی خزمە تہکانی خوی دہکرد و ئەفسانہی
رۆژگاری خوی دہگێراوہ و لە دہردی فیراق دہینالاند و وەھا کہ دیتتان
دہگریا و منیش دہگریام . "

جە عفری خولدی کوئی:

نووری لە خەلوہت موناجاتی دہکرد، من گویم ھەلخست بزائم دەلئ چی،
کوئی: خودایہ! ئەھلی دۆزەخ عەزاب دہدە و ... دۆزەخ پڕ دہکەئ لە خەلک،
تو قادری کہ دۆزەخ پڕ بکەئ لە من و ئەوان ببەئ بۆ بہەشت.

دەگێرنەوہ کہ:

کوئی " شەویک تہ وافگام چۆل بینی، ھەر جارہی دہگەیشتمە
حەجەر لئەسودہ دوام دہکرد و دہمکوت " اللھم ارزقنی حالا و صفہ لا
اتغیرمنہ " - خودایہ! وەھا حالەت و سفەتیکم بکہ بہ رۆژی، کہ گۆرانم بہ
سەر دانہیہ رۆژیک -

له نيو كه عبه وه دهنگيكم بيست " يا اباالحسين! ده ته وي به رابه ريبى ده گهل ئيمه بكه ي؟ ئيمه له سفه تي خو مان ناگوردريين، به لام به نده كان گورانين به سهر داديين هه تا ره ببايه تي و عه بدايه تي دهر بكه وي. ئيمه ين كه له سهر يه كه سفه تين، سفه تي به شهر گورانه. "

شيبلى كوتى " لاي نووريبى بووم. ئه وم بينى كه به مراقبه ت دانيشتبوو وه ها كه موويه ك له له شى نه ده جو لاوه. كوتم: مراقبه تيكي وه ها جوان له كوئ فير بووى؟
كوتى " له پشيله يه كه له بهر كوني مشكيك بوو و ئه و زور له من ساكيتتر بوو. "

ده گيرنه وه كه:

بازارپى به رده فروشاني به غذا ناگري تيبه ربوو و خه لكيكي زور سووتان. له سهر دوكانيك دوو غولام به چچه ي روومي بوون زور سياحه بجه مال و ناگر ده وره ي دابوون و خاوه ني غولام ده يكوت " هه ركه س ئه وان دهر بكيشيته وه هه زار دينارى مه غريبى ده ده مى. " هيجكه س زراوى نه بوو لتيان نزيك بيته وه. له پير نووريبى گه يشتي. ئه و دوو غولام به چچه ي بينى كه هاوار ده كن. كوتى " بسم الرحمن الرحيم " و وه نيو ناگر كه وت و هه ردوو كي به سلامه ت هينا دهر وه. خاوه ني غولام هه زار دينارى مه غريبى له پيش نووريبى دانا. نووريبى كوتى " هه ليگره وه و شوكرى خودا بكه كه ئه و مه رتبه يه ي كه داويانه به ئيمه به وه رنه گرتن داويانه. "

ده گيرنه وه كه نووريبى نه خووش كه وت. جونه يد هاته سهر داني و گول و ميوه ي هينا. دواي ماوه يه كه جونه يد نه خووش كه وت. نووريبى به ئه سحابه وه چوو سهر داني و به ياراني كوت " هه ركه س له نه خووشيبى جونه يد هه نديك هه لگريته وه هه تا ئه و چاك بيته وه. "
كوتيان " ئه وه هه لمانگرته وه. "
جونه يد ده سته جى هه ستاوه.

نووريبى كوتى " جارى ديكه كه ديبه سهر دان، وه ها وه ره، نه وه ها كه گول و ميوه بينى. "

نووری کوتی:

پیریکی زه‌عیف و بی‌هیزم بینی که شه‌للاقیان لی‌ده‌دا و ئه‌و سه‌بری ده‌گرت. پاشان بردیانه زیندان. من چومه لای و کوتم " تو وها زه‌عیف و بی‌هیز که شه‌للاقیان لی‌ده‌دای چلون تاقه‌تت هینا له به‌ری؟ "

کوتی " رۆله! به‌لا به‌هیمه‌ت ده‌کیشری نه‌ک به‌له‌ش. "

کوتم " لای تو سه‌بر چیه؟ "

کوتی " ئه‌وه‌که کاتی هانتی به‌لا وها بی که کاتی خلاسیی له به‌لا. "

ده‌گیرنه‌وه که:

له نووری - یان پرسى که " ریگه‌ی به‌ره‌و مه‌عره‌فه‌ت چلونه؟ "

کوتی " حه‌وت ده‌ریایه له نار و نور. کاتیک له‌و حه‌وت ده‌ریایه تینه‌ری، ئه‌وده‌م ده‌بی

به‌پاروویه‌ک ده‌گه‌رووی ئه‌و دا، وها که یه‌که‌مین و ئاخ‌رین به‌پاروویه‌ک قوت ده‌دا. "

ده‌گیرنه‌وه که:

به‌یه‌کیک له ئه‌سحابی بووه‌مه‌زه‌ی کوت - و بووه‌مه‌زه ئیشاره‌ی به

قورب کردبوو - کوتی " به‌و بللی که: نووری سلأوت ده‌گه‌یه‌نیتی و ده‌لی:

قوربی قورب له‌وه‌ی که ئیمه‌ تینداین بوعدی بوعده "

ده‌کتیبی شرح شط‌حیات دا هاتوه:

ئه‌بول‌حسینی نووری ده‌لی " قوربی قورب ده‌ئیشاره‌ی ئیمه بو ئه‌و عالمه بوعدی بوعده. " (ل ۱۶۹)

کوتیان " ده‌لیل چیه بو خودا؟ "

کوتی " خودا. "

کوتیان " ئه‌دی حالی ئه‌قل چیه؟ "

کوتی " ئه‌قل عاجزیکه و عاجز ناتوانی ده‌لاله‌ت بکا به‌جگه له عاجزیکي

وه‌ک خۆی نه‌بی. "

ده‌کتیبی نفحات الانس دا وها هاتوه:

هه‌روه‌تر لیتیانپرسی " ئه‌للا ته‌عالات به‌چی ناسی؟ "

ههروهتر:

کوئی "تسهووف ئازادی و جوامیری و ته‌رکی ته‌ککه‌لوف و سه‌خاوده‌ته."

ده‌کتیپی کشف‌المحجوب دا هاتوه:

نووری کوئی "التصوف هو الحرية و الفتوة و ترک التکلف و السخا." (ل ۴۸)

ههروهتر:

کوئی "تسهووف ته‌رکی گشت نه‌سیبه‌کانی نه‌فسه بو نه‌سیبه‌کانی هه‌ق."

ده‌کتیپی کشف‌المحجوب دا وه‌ها هاتوه:

نووری ده‌لی "التصوف ترک کل حظ النفس. تسه‌ووف ده‌ست هه‌لگرتن له‌گشت چه‌زمه‌کانی نه‌فسه." (ل ۴۲)

ههروهتر:

کوئی "تسه‌ووف دوژمنایه‌تی دونیا و دوستانیه‌تی مه‌ولایه."

ده‌گیزنه‌وه‌که:

پوژیک نابینایه‌ک ده‌یکوت "ئه‌للا، ئه‌للا"

نووری چوو لای و کوئی "تو ئه‌و کوا ده‌ناسی؟ که ئه‌گه‌ر بیستبات زیندوو نه‌ده‌مای."

ئه‌وه‌ی کوت و بیهوش بوو و له‌و شه‌وقه‌ پووی له‌ سه‌حرا کرد، له‌ قامیشه‌لانیکی تازه‌دوراو ده‌گه‌وزا و ئه‌و قامیشه‌نه‌ ده‌ پی و که‌له‌که‌ی راده‌چوون و خوین ده‌رژا و له‌ پته‌کانی خوین "ئه‌للا، ئه‌للا" ده‌دیترا. ئه‌بوو نه‌سری سه‌رراج کوئی "کاتیک ئه‌ومان له‌وی هیناوه‌ مال، کوتیان: بلی لا اله الا الله. کوئی: ئاخ‌ه‌ر بو‌وی ده‌چینه‌وه. و وه‌فاتی کرد."

ده‌کتیپی ترجمه‌ رساله‌ی قشیرییه‌ دا وه‌ها هاتوه:

له‌ ئه‌بوو سه‌رراج ده‌گیزنه‌وه‌که:

ه‌وی وه‌فاتی نووری ئه‌م به‌یته‌ بوو که ده‌یانکوت

لا زلت انزل من وداک منزلا

تتحير الالباب عند نزوله

کاتیک ئەو بەیتەى بیست وەجد گرتى ڕووى لە سەحرا نا، وە قامیشە لانیك کەوت کە بریویوانە وە و جیگەکەى وەك شەمشیری تیژ مابۆوە. لەوێ دەگەرا و هەتا بەیانی ئەو بەیتەى دەکوته وە و خوین لە هەردووک پێى دەرژا و هەردووک پێى هەلمسابوون. پاشان وەك مەستیک کەوت و هەردووک پێى تیناچوون هەر بەوێش نەما. دە گیانە لالا دا کوتیان: بلی لا الە الە. کوتى: نە دەچینە وە لای وى. " (ل ۵۲۹)

جونهید کوتى " هەتا نووری وەفاتی کرد، هیچکەس لە هەقیقەتى سیدق قسەى نەکرد کە سەدیقى زەمانە ئەو بوو. "

نووری ده کتیبه کانی دیکه دا

ترجمه رساله قشیریه

ابوالحسین احمد بن محمد النوری به‌غدایی زاده بو. خزمه‌تی سه‌ریی [سه‌قه‌تی] و احمد بن ابی الحواری کردووه، هاوچه‌رخی جونهد بووه. کاری ئه و گه‌وره بووه و خویش مه‌عامله و خویش زمان. نووری ده‌لی "ته‌سه‌ووف ده‌ست هه‌لگرتن له‌حه‌زی نه‌فسه." هه‌ر ئه و ده‌لی "عه‌زیزترین شتی‌ک ده‌زه‌مانه‌ی ئیمه‌ دا دوو شته: عالی‌میک که به‌عیلمی خو‌ی کار بکا و عارفیک که له‌هه‌قیقه‌ت بدوئ."

هه‌روه‌تر:

نووری کوتی که "مه‌رقه‌ع، پۆشاک و جلیک بوو ده‌به‌ر دوپ‌دا، ئیستا که‌لاوه‌یه ده‌به‌ر مردار دا." (ل ۵۴)

نووری ده‌لی "موشاهیده‌ی به‌نده‌ دروست نییه‌ ئه‌گه‌ر له‌حه‌وت ئه‌ندامی په‌گیکی قایم بمینی." (ل ۱۱۹)

سه‌باره‌ت به‌تۆبه‌ له‌نووریان پرسی، کوتی "تۆبه‌ ئه‌وه‌یه که له‌هه‌رچی خواریوتر له‌خودایه‌ تۆبه‌ی بکه‌ی." (ل ۱۴۲)

ئه‌بولحوسینی نووری کوتی "له‌زوننونی میسریم بیست و پرسیم که: زیکر چیه‌؟ کوتی: ئه‌وه‌یه که زیکروئێ له‌زیکری خو‌ی غایب بی و خو‌ی به‌زیکروئێ نه‌بینی." (ل ۳۵۲)

نووری کوتی "هه‌ر شتی‌ک ئاکامیکی هه‌یه و ئاکامی عارف ئه‌وه‌یه که له‌زیکر بوه‌ستی." (ل ۳۵۳)

بانگدهریک بانگی نویژی ددها. نووری کوتی " طعنه و سم الموت! " سهگیگ وهپی و کوتی " لیبک و سعدیگ! " کوتیان " ئەمه بیڊینییه. وههات به بانگدهر کوت و لهبهیکت به سهگ کوت؟ " کوتی " ئەو پیاوه به غهفلەت یادی خودای دهکرد بۆیه وههام کوت و سهک دهیکوت ئەللا ئەللا. " (ل ۴۲۵)

ده کتییی شرح شطیحات دا وهها هاتروه:
 ئەبولحوسیتی نووری گوپی له بانگی بانگدهر بوو، کوتی " سم الموت. " دهنگی سهگی بیست، کوتی " لیبک و سعدیگ! " لییانپرسی که " ئەمه چیه؟ " کوتی " به دهنگی بانگدهر غهیرهتم بزوت چونکه غافلە، ههقهدهست وهردهگری ئەگەر ههقهدهستی مالی دونیا نهبا ئەو بانگی نویژهی نهدهدا. " بهلام دهنگی سهگ؟ " کوتی " زیگری ههقه. ئەوان زیگری بئ پیا دهکن و بئ عهوهن، بۆیه لهبهیکم کوت. " (ل ۱۶۸) ههروهتر ده کتییی تلبیس ابلیس دا وهها نووسراوه:
 له ئەبولحوسیتی نووری دهگێرنهوه که:
 کاتیک دهنگی بانگدهری گوی لیدهبوو دهیکوت " زههریمار! " و کاتیک وهپینی سهگی دهبیست دهیکوت " لیبک و سعدیگ! " هۆیهکهیان پرسی، کوتی " ئەو بانگدهر غافلە و بۆ بانگ دان ههقهدهست وهردهگری و ئەو سهگه بئ پیا زیگری خودا دهکا. " (ل ۲۳۶)

نووری دهلی " سفهتی دهرویش ئەوهیهکه کاتی دهستهنگی ئارام بگری و کاتی ههبوون بیهخشیتهوه. " (ل ۴۶۴)

کشف المحجوب

نووری دہلی " الفقیر السکون عند العدم و البذل عند الوجود. ئەگەر دەستیان نەکەوت بیدەنگن و ئەگەر دەستیان کەوت کەسیکی دیکە بە لە خۆیان فەرزتر دادەنێن و دەبەخش. " (ل ۳۰)

پادشای ئەھلی تەسەووف و بێبەریی لە ئافەتی تەکەلوف ابولحسین احمد بن محمد النوری ... دە تەسەووف دا مەزھەبیککی تاییەتی هەیه و دەستەیهکن کە بەوان دەلێن نووری، کە ئیقتدا بەو دەکەن.

(ئەھلی تەسەووف دوازدە دەستەن کە دوو لەوان مەردوودن و دە لەوان مەقبوول. ئەوانەیی مەقبوولن: موحاسیبی، قەساریی، تەیفووری، جونەیدی، نووری، سەھلی، حەکیمی، خەررازی، خەفیفی و سەبیاریین. کە ئەوانە گشتیان لە موھقیانن و ئەھلی سوننەت و جەماعەت، بەلام ئەو دوو دەستە کە مەردوودن یەکیان حلولیین و یەکیان حەللاجیی کە بە تەرکی شەرعیەت و ئیلحاد مەردوودن و ئەباحتیان و فارسیان لەو دەستەن.) (ل ۱۶۴)

النوریه: قانونی مەزھەبەکەیی فەزلی تەسەووفە بە سەر فەقر دا و مەعاملەتی موافقی جونەیدە. (ل ۲۳۶)

نووری دہلی " الجمع بالحق تفرقة عن غیره و التفرقة من غیره جمع. جەم دەگەل هەق تەفرەقەیه بە غەیری وی و تەفرەقە لە غەیری وی، جەم بوونە دەگەل ئەو. (ل ۱۶۵)

نووری دهلی " اعز الاشياء فی زماننا شیستان عالم یعمل بعلمه و عارف ینطق عن حقیقه. عزیزترین شته‌کانی زهمانه‌ی نهمه دوو شته: یه‌کیان عالی‌میک که به عیلمی خوی کار بکا و نه‌وی دیکه عارفیکه که له هه‌حقیقهت بدوی. " (ل ۱۶۶)

نووری دهلی " همه‌ العارف الی مولاہ فلم یعطف الی شی سواہ. هی‌مه‌تی عارف به هه‌قه و له و به‌ره و هیچ شتیک ناگه‌ریته‌وه و پروو له هیچ شتیک ناکا. " (ل ۱۶۹)

له [نووری] ده‌گیرنه‌وه که:

پوژتیک فه‌له‌یه‌کم بینی جوان‌وو. چه‌یرانی جه‌مالی بووم، له به‌رابه‌ری وه‌ستام. جونه‌ید به‌وی دا تپه‌ری، پیمکوت " نه‌ی ئوستادا! خودای ته‌عالا و هها پروویه‌ک به‌ ئاگری دوزخ ناسووتینی. " به‌ منی کوت " کوری چاک! نه‌مه بازارچه‌ی نه‌فسه که تو و لیده‌کا نه‌ ته‌ماشای عبیره‌ت، که نه‌گه‌ر به‌ عبیره‌ت بروانی ده‌ دهررونی هه‌ر زهره‌ریه‌ک له بوونه‌وه‌ران دا هه‌ر نه‌و چه‌یرانییه‌ مه‌وجوده. " (ل ۱۶۹)

نفحات الانس

ناوی احمد بن محمد و ده‌لین محمد بن محمد دروستتیره. مه‌عرووفه به‌ ابن البغوی. باوکی خه‌لکی به‌غشووره که شاریک بووه له نیوان هه‌رات و مه‌رو، زید و شوینی له دایک بوونی به‌غدا بووه. ده‌گه‌ل سه‌ری سه‌قه‌تی و محمد بن علی قصاب و احمد ابی الحواری هاوسوحبه‌ت بووه و زوننونی میسیری بینیه و له هاوچه‌رخه‌کانی جونه‌ید بووه به‌لام تیژ وه‌ختتر بووه له جونه‌ید. جونه‌ید به‌ عیلم سه‌رتتر بووه و نووری به‌ ژیان شووری هه‌بووه. کاتیک له جونه‌ید شتیکیان پرسی له سه‌ر سه‌بر و ته‌وه‌ککول ویستی جواب بداته‌وه، نووری به‌ سه‌ری دا گورانده که " تو له کاتی می‌خنه‌تی سو‌فیان لات داوه و خه‌ریکی زانایی بووی، باسی نه‌و تایفه مه‌که. " نه‌و به‌ر له جونه‌ید له دونیا دهرچوه. کاتیک نووری فه‌وتی کرد جونه‌ید کوتی " ذهب نصف هذا العلم بموت النوری. "

نووری همیشه تهسییحی به دستهوه بووه، پینانکوت " تستجلب الذکر؟ " کوتی " لا استجلب الغفله! "

کوتیان " بهو تهسییحه دهتهوئ که ئەللا تهعالات له یاد دابئ؟ " کوتی " نا، بهلکه بهو تهسییحه له غهفلهت دهگهڕیم. "

شیخه لئیسلام کوتی:

لاویکی خوراسانی هاته لای ئیبراهیمی قصار کوتی " دهمهوئ نووری ببینم. " کوتی " ئەو چه ند سالیک لای ئیمه بوو هەر ده دههشتهت دابوو. سالیک به دهوری شار دا گهرا، تیکه ل به کهس نه بوو. دوو سال له ویرانه یهک مالیکی به کرئ گرت و هیچ دهرنه کهوت مه گه ر بو نوئژ و سالیک زمانی گرت و دهگه ل کهس قسه ی نه کرد. "

ئەو لاوه کوتی " هه له بت دهمهوئ ببینم. "

ئەویان نارده لای نووری. کاتیک وه ژوور کهوت، نووری کوتی " دهگه ل کیت قسه کردووه؟ "

کوتی " دهگه ل شیخ ئەبوو هه مزه ی خوراسانی. "

کوتی " ئەو پیاوه ی که نیشانی قورب دها و ئیشاره ی پنده کا؟ " کوتی " ئادی! "

کوتی " کاتیک بینیت سلاوی پییگه یه نه و بلی: لیزه که ئیمه ی قورب، بوعدی بوعدی. "

- ابن الاعرابی ده لئ: قورب نالین هه تا مه سافهت نه بی و هه تا مه سافهت

هه بی دووی به رقه راره، که وایه قورب، بوعدی. -

عوارف المعارف

یهک له سادقان، ئەبولحوسینی نووری دیت که دەستی درێژ کردبوو و له خەلک سوالی دەکرد. ئەو حالەتە ی لئ گران هات و بوو بە مونگیری. چوو لای جونەید و پێیکوت.

جونەید کوتی " ئەو ئەعترازیکی باش نییە که ئەبولحوسین ئەو سووالە ی دەکا هەتا دونیای فانی لەوان وەربرگێ و له عوقبا له خودای بوئ هەتا نیعمەتیکی باقی بدا بەوان. " جا داوای تەرازوویەکی کرد و سەد درەمی کیشا و دە کیسە یەکی کرد و مشتیکیش درەمی هەلگرت و دە نیو ئەو درەمانە ی کرد و بە منی کوت " ئەو درەمانە بو نووری ببە. " من بیرم دەکردهوه که هەرکەس شتیک بکیشی بو ئەو ی دەکیشی هەتا ئەندازە و چلۆنایەتی بزانی، ئەو چ ئیشارەتیگە که شیخ کیشراو و نەکیشراو ی تیکەل یەک کردن. فەرمانم بە جی هینا و بردمە لای ئەبولحوسین. ئەویش تەرازوویەکی داوا کرد و سەد درەمی کیشا و دە کیسە یەکی کرد و دای بە من و کوتی " بەو بلێ که من له تۆ هیچ قەبوول ناکەم. " و ئەو مشتە ی که زیاده بوو هەلیکرت. من سەرم پتر سوورما. پرسیارم لیکرد که " ئەو چ ئیشارەتیگە؟ "

کوتی " جونەید دە یەوئ هەردووک لای هەبێ. سەد درەمی کیشا بو خیر و ئەو مشتە ی دە نیو کرد بئ کیشان بو خاتری پەزای حەزرتی عیززەت. ئەو ی که نەسیبی پەزای عیززەت بوو قەبوولم کرد و ئەو ی نەسیبی غەیری هەق بوو پەددم کردەوه. "

چوومە لای جونەید و ئەوم لەو حالە ناگادار کرد. گریا و کوتی " ئەو ی که هی ئەو بوو هەلیگرت و قەبوولی کرد و ئەو ی که نەسیبی ئیمە بوو پەددی کردەوه. " (ل ۸۱)

نہ بووبہ کری شیلی

(۲۴۷ ی مانگی - ۳۳۴ ی مانگی)

شیخی سهردهم ئه بووبه کرى شیبلی له گه وره و مه زنه کانی مه شایخ بوو. کوتی " سی سال فیقه و هه دیسم خویند هه تا هه تاو له سینگم سه ری ده رکیشا. جا چومه ده رگای ئه و مامۆستایانه ی که هاتوا فقه الله- وهرن و له عیلمی ئه لالا شتیك بیژن- که س شتیکی نه بوو بیلی. چونکه نیشانی شتیك له شتیکه وه ده بی، له غه بیه وه هیچ نیشان نییه. هه دیسیکی سه یرم بو ده رکهوت: که ئیوه ده شه وه زهنگیک دان و ئیمه ده به ره به یانیکی روون دا. شوکرم کرد و ویلایه تم به دز سپارد. بلا بکا ئه وه ی که ده بی ده گه لمان بیکا. " له ده ست جاهیلانی زه مانه زوری زهجر کیشا و له رهدد و قه بوول و غه و غای خه لک دا مابوو و هه میشه ته میان ده گرت هه تا بیفه وتینن. هه روه ک حوسینی مه نسور که هه ندیک له قسه کانی ئه و روویه کی له حوسین بوو.

۲. سه ره تای واقعه که ی وه ها بوو که:

ئه میری ده ماوه ند بوو. له به غدا نامه یه کی پیده گا. ده گه ل ئه میری ره ی و کۆمه لیک چوونه خزمه تی خه لیفه ی به غدا و خه لاتی خه لیفه یان وه رگرت. که ده گه رانه وه ئه میر [ی ره ی] پشمه یه کی کرد. به سه رده ستی جلی خه لات، زار و ده می سه ری. ئه و قسه یان بو خه لیفه گیراوه که " وه های کردوو!" خه لیفه فه رمووی هه تا خه لاتیان له بهر داکنه د و تییانه لدا و له ئه ماره ت وه لایان نا. شیبلی له و کاره ته نبی بوو. بیری کرده وه " که سیک که خه لاتی مه خلووقیک بکاته ده سه ره موسته هه قی ده رکردن و لیپرسینه وه ده بی و خه لاتی ویلایه تی لیده ستیننه وه، ئه دی ئه و که سه ی که خه لاتی پادشای عاله م بکاته ده سه ره ده بی چی لیکنه؟ " ده سه ته جی چوو خزمه ت خه لیفه.

کوتی " چ بووه؟ "

کوتی " ئه ی ئه میر! تو که مه خلووقی پیت ره وا نییه بیئه ده بیی به خه لاتی تو بکه ن و مه علوو میشه قه دری خه لاتی تو چه نده یه. پادشای عاله م خه لاتیکی

داوه به من له دوستایه تی و مه‌عرفه‌تی خوی کئی پیی ره‌وایه که من بؤ خزمه‌تی مه‌خلوویک بیکه‌مه دوسره؟ "

جا دهرکه‌وت و چوو مه‌جلیسی خه‌یری نه‌سساچ و ئه‌و واقعه‌ی به‌سه‌ر داها‌ت.

خه‌یر ئه‌وی نارده لای جون‌ه‌ید.

جا شیبلی هاته لای جون‌ه‌ید کوتی " لای تو گه‌وه‌ری ئاشنایه‌تییمان نیشان دده‌ن. یا بیبه‌خشه یا بیفرۆشه! "

جون‌ه‌ید کوتی "ئه‌گه‌ر بیفرۆشم تو به‌هاکه‌ت پینادری و ئه‌گه‌ریش بیبه‌خشم ئه‌وه هاسانت ده‌ست که‌وتوو، قه‌دری نازانی. وه‌ک من ته‌پلی سه‌رت بکه‌هه‌نگاو و خو‌ده‌و دهریایه‌ باوی، هه‌تا به‌سه‌بر و چاوهروانی گه‌وه‌رت ده‌ست بکه‌وی. "

جا شیبلی کوتی " ئیستا چ بکه‌م؟ "

کوتی " برۆ یه‌ک سال شه‌مچه‌فرۆشی بکه‌. " وه‌های کرد.

که‌سالیک تیپه‌ری، کوتی " ده‌و کاره‌ دا شوهرت و ته‌جاره‌تیک هه‌یه. برۆ سالیک سوال بکه‌، وه‌ها که‌خه‌ریکی چی دیکه‌ نه‌بی. "

وه‌های کرد. هه‌تا سه‌ری سال هه‌موو به‌غدا‌ی کرد و ئیدی که‌س هیچی نه‌دایه. گه‌راوه و به‌جون‌ه‌یدی کوت. ئه‌و کوتی " ئیستا قیমে‌تی خوت بزانه، که‌ تو لای خه‌لک هیچ ناهینی. دلایان پیمه‌سپیره و ئه‌وان به‌هیچ دامه‌نی. " ئه‌وجار کوتی " تو ماوه‌یه‌ک حاجب بووی و چه‌ند رۆژیک ئه‌میرایه‌تییت کردوو برۆ ئه‌و ویلایه‌ته و گه‌ردنازییان لیخوازه. "

هات و یه‌ک به‌یه‌کی ماله‌کان چوو هه‌تا هه‌مووی کردن. یه‌ک مه‌زله‌مه‌ی مابوو. خاوه‌نه‌که‌ی نه‌دیته‌وه. کوتی " به‌نییه‌تی وی سه‌ده‌زار دره‌م دا، هیشتاش دلم قه‌رار ناگرئ. "

چوار سال به‌و کاره‌ رۆژگار تیپه‌ری. جا گه‌راوه لای جون‌ه‌ید. کوتی "هیشتاش شتیک له‌و پله و مه‌قامه‌ت تینداماوه. برۆ سالیکی دیکه‌ش سوال بکه‌. "

کوتی " هه‌موورۆژی سوالم ده‌کرد و بؤ ویم ده‌برده‌وه. ئه‌و هه‌مووی ده‌دا به‌درویشه‌کان و شه‌و به‌برسیایه‌تی ده‌یه‌شتمه‌وه. هه‌تا سالیک ته‌واو بوو.

کوئی: ئیستا ریٹ دہدمہ قسہی خوم، بہ لام بہ شہرتیک کہ بی بہ خزمہ تکاری ئہ سحاب. جا یہک سال خزمہ تی ئہ سحابم کرد. ہتا پییکوتم: یا ئہ بابہ کر! ئیستا حالی نہ فسی تو له لای تو چوئہ؟ کوتم: من خوم بہ کہ مترینی خہ لکی خودا دہ بینم. جونہ ید کوئی: ئیستا کہ ئیمانت دروست بوو. " ہتا گہ یشتہ ئہ و حالہ تہی کہ باغہ لی پر دہ کرد له شہ کر و له ہر کوئی مندالیکی بینبا دہ زاری دہ کرد کہ " بلئ: ئہ لالا " له دوایی باغہ لی پر کرد له درہم و دینار و کوئی " ہر کہس جاریک ئہ لالی بلئ زاری پر دہ کہم له زیر " له دوایی غیرہ تی بزوت، تیغیکی ہلکیشا کہ " ہر کہس ناوی ئہ لالا بہ ری بہم تیغہ سہری دہ پہرینم. "

کوئیان " پیشتر شہ کر و زیرت دہدا، ئیستا سہر دہ پہرینی؟ " کوئی " پیمو ابوو کہ ئہ وان لہ بہر ہہ قیقہت و مہ عرہ فہ تیک یادی دہ کہن. ئیستا دہر کہوت کہ لہ بہر غہ فلہت و عادت دہ یلین و من پیم رہوا نیبہ بہ زمانی پیس یادی بکہن. "

جا دہ رویشت و گہ یشتبا ہر جیہک ناوی ئہ لالی لی نہ قش دہ کرد ہتا دہنگیکی بیست کہ " ہتا کہنگی له دہوری ناو دہ گہری؟ ئہ گہر خوازیاری ہہنگاو له ریگہی ناوبراو ہہ لبینہ! "

ئہم قسہ دہ گیانی کہوت و قہرار و ئارامی لیڑہوی. ئہ شق و ہا قہوتی گرت و غہ لبہی دایہ کہ چوو خوی دہ دیجلہ ہاویشت. دیجلہ شہ پؤلی ہہ ستاند و فری داوہ کہ نار. له دوایی خوی دہ خستہ بہر پی خہ لک، ہہ موو لیئیدہر مینہ وہ. خوی له سہر کیویک فری دا، با گرتیہ وہ و له سہر زہوی داناوہ. شیبیلی بیقہراری لیبوو بہ ہہزار، ہاواری کرد: " ویل لمن لایقلہ الماء و لالنار و لالسباع و لالجبال " ہاتفیک و لامی داوہ کہ " من کان مقبول الحق لایقلہ غیرہ "

وہای لیہات کہ دہ کوٹ و بہندیان کرد و بردیانہ بیمارستان. تاقمیک ہاتنہ لای و کوئیان " ئہ مہ شیتہ. "

ئہو کوئی " منتان پی شیتہ و خوتان وشیار؟ ہق شیتاہ تی من و وشیاریی ئیوہ پتر بکا، ہتا لہ بہر ئہو شیتاہ تیہہ نزیکتر و نزیکترم بکا و لہ بہر وشیاریی دوورتر و دوورترتان بکاتہ وہ. "

۳.

جا خەلیفە كەسىكى نارد ھەتا تیمارى بكا. ھاتن و بە زۆر دەرمانیان دە گەر ووی دەكرد. شیبیلی دەيكوت " ئیوھ خۆتان ئەزیەت مەكەن كە ئەمە نە ئەو دەردەیه كە بە دەرمان چاری بكری. "

پۆژیك تاقمیک چوونە لای و ئەو دە بەند دابوو. كوتی " ئیوھ كین؟ " كوتیان " دۆستانی تۆ! "

بەردی پینادان. ھەموو رایانكرد. ئەو كوتی " ئەی درۆزینە! دۆستان لە چەند بەردیكى دۆستی خۆیان رادەكەن؟ دەر كەوت كە دۆستی خۆتانن نەك دۆستی من. "

دە كتیبی ترجمە رسالە قشیریە دا وھا ھاتوھ:

كاتیک شیبیلیان لە بیمارستان پاكرت، تاقمیک ھاتتە لای، كوتی " ئیوھ كین؟ "

كوتیان " دۆستانی تۆین ھاتوینە سەر دانت. "

بەردی ھەلگرت پینادان. ئەوان رایانكرد.

شیبیلی كوتی " درۆتان كرد ئەگەر ئیدعای دۆستایەتی دەكەن بۆ لە بەلای من رادەكەن؟ " (ل ۲۸۴)

۴. دەگێر نەوھ كە:

جاریك بینیان كوتیكى ئاگر لە سەر لەپی دەستی داناوھ، رادەكا.

كوتیان " بۆ كوی؟ "

كوتی " رادەكەم ھەتا ئاگر لە كەعبە بەربدەم، ھەتا خەلك خەریكى خودای كەعبە بن. "

۵.

پۆژیكیش دارێكى بە دەستەوھ بوو ھەردوو ك سەری ئاگر.

كوتیان " چی لیدەكەى؟ "

كوتی " دەچم ھەتا بە سەریكى دۆزەخ بسووتینم و بە سەری دیکەى

بەھەشت، ھەتا خەلك لە خودا بروانن. "

۶. دهگیرنه وه که:

جاریک چهند شهو و پوژ له بن درهختیک سه‌مای دهکرد و دهیکوت "هووا! هووا!" کوتیان "ئه وه چ حاله‌تیکه؟" کوتی "ئه م کوکوختیه له سهر ئه م درهخته ده‌لئ: کوو کوو! منیش موافه‌قه‌تی ده‌گه‌ل ده‌که‌م و ده‌لئیم: هوو هوو!" و ده‌لئین که هه‌تا شیبیلی بیده‌نگ نه‌بوو، کوکوختی بیده‌نگ نه‌بوو.

۷. دهگیرنه وه که:

جاریک به به‌رد پینان شکاند. ههر دلۆپه خوینیک که لئیده‌تکا نه‌قشی "ئه‌للا" ی ده‌گرت.

۸. دهگیرنه وه که:

جاریک سنی پوژی مابوو بو جه‌ژن. شیبیلی جه‌والیکی سوورکراوه‌ی ده سهر کرد و کوتیکی نان ده زاری نا و کوتیک که‌نه‌فی له نیوقه‌د به‌ست و ده‌گه‌را و ده‌یکوت "هه‌رکه‌س جلی وه گیر نه‌که‌وتوووه بو جه‌ژن وه‌ها بکا."

۹.

پوژیکی جه‌ژنه جلی ره‌شی ده‌به‌ر کردبوو و شینی ده‌گیرا. کوتیان "ئه‌ورۆ جه‌ژنه تو بو جلی ره‌شت ده‌به‌ر دایه؟" کوتی "له‌به‌ر غه‌فله‌تی خه‌لکی خودا." ئه‌و خۆی له سه‌ره‌تا قه‌بایه‌کی ره‌شی هه‌بوو هه‌تا ئه‌وده‌مه‌ی تیشکی جه‌مالی ئه‌م حه‌دیسه لئیدا. جلی ره‌شی دا‌که‌ند و مه‌ره‌ققه‌عی ده به‌ر کرد. کوتیان "چ توی گه‌یانده ئه‌و پله؟" کوتی "ره‌ش له سهر ره‌ش هه‌تا ئیمه تئیدا نو‌قم بووین."

۱۰. ده‌گیرنه‌وه که:

سه‌رده‌مایه‌ک شیبلی هر ده‌گریا و ده‌بکوت " ئاها ئاها " جونه‌ید کوتی " شیبلی به ته‌ما بوو له ئه‌مانه‌تیک که چه‌زره‌تی خودایی بی‌سپاردبوو خه‌یانه‌تیک بکا، ئه‌وی کرد به هاوارکه‌ری ئاها " کاتیک جونه‌ید ئه‌و قسه‌ی کرد به نووری ئیمان تیگه‌یشت که شتیک که‌وته خاتر و زه‌ینی گوینگران، کوتی " هاوار! خاتر له شیبلی دوور رابگرن که عه‌ینوللایه ده نیو خه‌لک دا. "

۱۱.

پوژیک ئه‌سحاب په‌سنی شیبلی -یان ده‌کرد که " ئیستاکه به سیدق و شه‌وقی ئه‌و که‌س نییه و به‌رزهممه‌ت و پاکره‌وتر له‌و که‌س نییه له پیواران. " له‌پر شیبلی وه ژوور که‌وت و ئه‌وه‌ی که کوتیان بیستی. جونه‌ید کوتی " ئیوه ئه‌و ناناسن، ئه‌و په‌دکراو و په‌ست و تاریکه ئه‌و لی‌زه دهر بکه‌ن! " ئه‌سحاب ده‌ریان کرد. شیبلی له پشت دهرگا دانیشته و ئه‌سحاب ده‌رگیان داخست و کوتیان " یا شیخ! تو ده‌زانی که ئیمه هه‌رچیمان ده هه‌ق شیبلی دا کوت راستمان کوت، ئه‌وه چ بوو که فه‌رمووت؟ " کوتی " ئه‌وه‌ی که په‌سنتان ده‌کرد، هه‌زار هینده‌یه. به‌لام ئیوه به تیغی تیژ به شوینی‌وه بوون، ئیمه سپه‌ریکمان له به‌ر راگرت و شوینمان ون کرد. "

ده کتییی تفسیر کشف الاسرار دا وه‌ها هاتوه:

پوژیک شیبلی که زور سیاحه‌ب که‌ره‌م و سه‌خا بوو چوو لای جونه‌ید. یه‌ک له حازرانی مه‌جلس کوتی " شیبلی پی‌اوکی که‌ریمه! " جونه‌ید کوتی " باسی که‌سیک ده‌که‌ی که ده‌رکراوی ده‌رگا‌یه. " شیبلی کاتیک ئه‌وه‌ی بیست به خوی دا شکاوه و شه‌رمه‌زار هه‌ستا و له لایان ده‌رکه‌وت. ئه‌و پی‌اوه کوتی " ئه‌ی جونه‌ید ئه‌وه چ قسه‌یه‌ک بوو که کوتت سه‌ره‌رای ئه‌وه که حالی ئه‌و له تو مه‌علوومه ده‌پاکی و راستیی دا؟ "

جونه‌ید کوتی " به‌لی شیبلی عه‌زیزیکه له عه‌زیزانی ده‌رگا... به‌لام ئه‌و قسه‌ی که به سه‌ر زمانی تو دا هات بق پاکیی ئه‌و تیغیک بوو که ته‌مای پوژگاری ئه‌وی کرد هه‌تا مه‌رکه‌بی مه‌عاملاتی ئه‌و بخا و بفه‌وتینی، ئیمه له‌و قسه‌یه سپه‌ریکمان ساز کرد هه‌تا به‌ری ئه‌و تیغه بگری. " (ب ۲ ل ۱۲۴)

۱۲. ده‌گیرنه‌وه که:

شیبلی ژیرخانیکى هه‌بوو، باوه‌شیکى دار ده‌برد و ده‌چوو وئ و هه‌رکات
غه‌فله‌تیکى به دل دا هاتبا، بهو دارانه له خۆى دهدا و واده‌بوو که هه‌موو
داره‌کان که ده‌شکان، ده‌ست و پى خۆى له دیوار ده‌کوتا.

ده کتیبى ترجمه رساله قشیریه دا وه‌ها هاتوه:

ده‌لین سه‌ره‌تای کار شیبلی، چوو ژیرخان و باوه‌شیکى دار ده‌گه‌ل خۆى برد، هه‌رکات
غه‌فله‌تیکى به دل دا ده‌هات بهو دارانه له خۆى دهدا و وابوو که وه‌ختایه‌ک له ژیرخان ده‌هاته دهر
که لهو دارانه هه‌چ نه‌مابان. " (ل ۳۴۷)

۱۳. ده‌گیرنه‌وه که:

جاریک ده خه‌لوه‌ت دابوو. که‌سیک له دهرگای دا.
کو‌تى " وهره ژوور ئه‌ی که‌سیک که ئه‌گه‌ر ئه‌بووبه‌کری سه‌دیقیشی و
نه‌یه‌ی ژوور، پیم خو‌شتره. "

۱۴. هه‌روه‌تر:

کو‌تى " عومریکه هه‌تا ده‌مه‌وئ ده‌گه‌ل خودای خۆم خه‌لوه‌تیک بکه‌م که
شیبلی ده‌و خه‌لوه‌ته، ده ئارا دا نه‌بئ. "

۱۵. هه‌روه‌تر:

کو‌تى " حه‌فتا سه‌له ده به‌ندی ئه‌وه دام که نه‌فه‌سیک خودا بنا‌سم. "

۱۶. هه‌روه‌تر:

کو‌تى " پالگه‌ی من عه‌جزه. "

۱۷. هه‌روه‌تر:

کو‌تى " چاوساغی من نیازه. "

۱۸. ھەرۈەتر:

كوتى " بریا توونچییەك بام ھەتا نەیانناسیام. "

۱۹. ھەرۈەتر:

كوتى " من سى چارەپەشییم تووش بوو ھەك لە ھەك سەختتر. "
كوتیان " كامانەن؟ "

كوتى " ئەو ھەك ھەق لە دلم چۆتە دەر. "

كوتیان " لەو سەختتر چیه؟ "

كوتى " ئەو ھەك باتل لە جی ھەق دانیشت. "

كوتیان " سئەھەم چیه؟ "

كوتى " ئەو ھەك ئەو دەر دە منى دانەگرتوو ھەك: عیلاج و دەرمانى ئەو

بەكەم و وەھا فارغ نەبم. "

۲۰. ھەرۈەتر كوتى:

پۆژى قیامەت دۆزەخ بە كڵپەو ھەرام لیدەكا ھەك " ئەى شیبیلی! " و من
خەرىكم بەرەو سیرات دەچم، رادەپەرم و ھەك مەل دەفرم. دۆزەخ دەلى
"قەووەتى تۆ كوا؟ لە تۆ نەسىبىكم دەوى!"

من دەگەریمەو ھەك دەلىم " ھا ھەرچیت دەوى، بگرە. "

دەلى " دەستتم دەوى! "

دەلىم " بگرە! "

دەلى " پیتتم دەوى! "

دەلىم " بگرە! "

دەلى " ھەر دوو كاسەى چاوتم دەوى! "

دەلىم " بگرە! "

دەلى " دلتم دەوى! "

دەلىم " بگرە! "

دهو بهینه دا غهیرهتی هه ق دهگاتی که " یا ئه بابه کر! جوامیری له کیسهی
خۆت بکه. دل تایبهتی ئیمهیه. تۆ چ کارت به دل که دهیبه خشی؟"
جا کوتی:

دلی من باشتره له ههزار دنیا و ئاخیرهت، چونکه دنیا سهرای
مهحه ببه ته و ئاخیرهت سهرای نیعمهت و دل سهرای مهعرفهت.

ده کتییی تفسیر که شف الاسرار دا وهها هاتوه:

شییلی کوتی: پهردهکانیان لادا و حجابهکانیان لابرد ههتا گهلیک کاری غهیبیی له ئیمه که شف
بوو، دۆزهخم بینی وهک ئهژدیهایهکی بهگور و شیریکی در که شالای دهبرده سه ر خه لک و
هه لیده لووشین. منی بینی و له من نه سیبی خواست. من هه رچی ئه ندام و هه ناو هه مبوو پیمدا و باکم
نه بوو له سووتان، که چون له بهر سووتانی دهروونی خۆم خه می سووتانی زاهیرم نه بوو!... کاتیک
هه ناو و قالیم دا به ئاگر نۆرهی دل که یشت. له منی ویست. کوتم دهیدم و باکم نه بوو. نه دایه ک
هات، ئه ی شییلی له دل بگه ری که دل نه هی تویه و نه ده دهسته لاتی تۆ دا! دل ده قه بزه ی
دهسته لاتی ئیمه دایه! ئه ی شییلی ئه گه ر ناچار دل ده بی بسووتی حه یفه به ئاگری سوورته
بیسووتینی، که وایه به ئاگری ئه شق بیسووتینه (ب ۱ ل ۱۰۴)

۲۱. دهگێر نه وه که:

کوتی " ئه گه ر مه له که لمه وت گیان بخوازی، هه رگیز نایده م به و. ده لیم:
ئه گه ر وه هایه که گیانت به واسیته ی که سیکی دیکه وه پیدام هه تا گیان به و
که سه بده م، به لام چون گیانت بیواسیته داومی، بیواسیته ش وه ریگه وه. "

۲۲.

کوتی " من ئه گه ر خزمه تی سولتانم نه کردبا، نه مده توانی خزمه تی مه شاخی
بکه م و ئه گه ر خزمه تی مه شاخم نه کردبا نه مده توانی خزمه تی خودا بکه م. "

۲۳. ده‌گیږنه‌وه‌که:

[پوځیک]... کراسه‌که‌ی ئاگر تیبه‌ردا و ده‌سووتا.

کوتیان "ئوه‌و عیلم نییه‌ که مال زایه‌ بکه‌ی."

کوتی "خودا ده‌فهرموئ: دل بروانیته‌ هرچی، ئه‌و شته‌ ده‌گه‌ل تو به‌ ئاگر ده‌سووتی - دلی من پروانیه‌ ئه‌مه‌، غه‌یره‌تم بزووت. پی‌م‌ حه‌یف بوو دل به‌ شتیکی غه‌یری ئه‌و خه‌ریک بکه‌م."

۲۴. ده‌گیږنه‌وه‌که:

پوځیک وه‌ختی خو‌ش ببوو، چوو بازار و مه‌رقه‌عیکی کرئ به‌ دانگ و نیویک و کلاویک به‌ نیو دانگ و له‌ بازار هه‌رای ده‌کرد که "من یشتی صوفیا بدانقین؟ - کئ هه‌یه‌ سو‌فیه‌ک بکری به‌ دوو دانگ؟"

یه‌ک دینار شه‌ش دانگ بووه‌.

۲۵.

کاتیک حالی ئه‌و قه‌وه‌تی گرت، مه‌جلیسی دانا و ئه‌و سیپرپی بۆ عام ئاشکرا کرد و جونه‌ید لومه‌ی کرد، کوتی "ئیمه‌ ئه‌و قسه‌مان له‌ ژیرخانه‌کان ده‌کوت، تو هاتی و له‌ سه‌ر بازاره‌کان ده‌یلتی؟"

شیبلی کوتی "من ده‌لیم و من ده‌بیسم. له‌ هه‌ردوو جه‌هان جگه‌ له‌ من کئ هه‌یه‌؟ ئه‌وه‌ خو‌ی قسه‌یه‌که‌ له‌ هه‌قه‌وه‌ ده‌گاته‌وه‌ هه‌ق و شیبلی ده‌ ئارا دا نییه‌." جونه‌ید کوتی "بۆ تو ره‌وایه‌، ئه‌گه‌ر وایه‌."

ده‌ کتیبی نفعات الانس دا وه‌ها هاتوه‌:

جونه‌ید کوتی "ئیمه‌ ئه‌و عیلمه‌مان له‌ ژیرخانه‌کان و ماله‌کان ده‌کوت شاراوه‌، شیبلی هات و ئه‌وی برده‌ سه‌ر مه‌نبر و له‌ خه‌لکی ئاشکرا کرد. (ل ۳۳)

۲۶. هه‌روه‌تر:

کوټی " هه رکهس ده دل دا بیری دونیا و ئاخیرهتی ههیه، لهو حهرامه مهجلیسی ئیمه. "

۲۷.

رۆژیک دهیکوت " ئەللا ئەللا " لاویکی دلسووتاو کوټی " بۆچی نالیی لا اله الا الله؟ " شیبیلی ئاخیکی هه لکیشا و کوټی " لهوه دهرسم که وهختایهک بلیم لا و به ئەللا نهگهیشتوو هه ناسه م ببری و نوقمی وهحشتهت بم. " ئەو قسهیه کاری کرده ئەو لاوه، له رزی و گیانی دا. دایک و باوکی لاو هاتن و شیبیلیان برده داره لخه لافه و شیبیلی له غه لبهی وهجدی خوئی وهک مهستیگ ده رۆیشت. شکایهتی خوینیان لیکرد. خه لیفه کوټی " ئەی شیبیلی! تو ده لئی چی؟ "

کوټی " یا ئەمیری موئمینان! گیانیک بوو به گری ئاگری ئەشق له بهر چاوه پروانی له قای جه لالی هه ق پاکی سووتاو و له هه موو دل به ندیه ک هه لبراو، له سفات و ئافات فهوتاو، تاقهتی تهواو، سه بری نه ماو، داواکارانی هه زرهت پهیتا پهیتا ده سینه و دهروونی دا داوایان ده کرد، پریشکیک له جه مالی موشاهیدهی ئەو هه دیسه که وته سه ر نوقتهی گیانی؛ گیانی ئەو وهک مه ل له قه فه سی قالب هه لفری، شیبیلی له وه چ تاوان و چ گونا هه؟ " خه لیفه کوټی " شیبیلی هه رچی زووتر بنیزنه وه مال که سفهت و حاله تیک له قسه ی وی له سه ر دل م پهیدا بووه که دهرسم له م باره گایه بکه وم. "

ده کتیبی تفسیر کشف الاسرار دا هاتوو ه:

عارفیکی نازاده له شیبیلی پرسی " بۆ هه میسه ئەللا ی ده لیبی و لا اله الا الله - ی نالیی؟ " کوټی " زمانم به که لیمه ی ئینکار ناگه رچ که کوته که ی کاری بیخه به رانه! " عارف کوټی " له وه باشترم ده وئ! " کوټی " دهرسم که نوقمی وهحشتهتی ئینکار بم و نهگه مه عیزه تی ئیسه بات! " کوټی " له وه به هیزترم ده وئ! "

کوئی " بلئی ئەللا و ھەموو وەلابنئی! "
ئەو ئازادە پیاوھ نەعرەتەیکە لێدا و گیانی لە قالب بردە دەر. (ب ۱ ل ۲۱۱)
ھەرۆتر دە کتییی اسرار التوحید دا ھاتوو:

شیخی ئیمە [ئەبوو سەعیدی ئەبولخەیر] کوئی:

شییلی زۆری دەکوئ " ئەللا ئەللا ئەللا "

پرسیان لەو کە " چۆنە کە ھەر دەلئی ئەللا و نالئی لا الە الا الە؟ "

جوابی داوھ و کوئی " شەرم دەکەم کە ئەو بە زمانی ئینکار یاد بکەم. دەترسم کە لە ' لا الە ' مەرگ داہی و بە ' الا الە ' نەگەم. "

شیخی ئیمە کوئی " لا الە تەریقی ئیم حەدیسەیی و الا الە نەھایەتی ئیم حەدیسە. ھەتا ئەو کەسە گەلیک سال دە ' لا الە ' دا دروست نەبئی بە ' الا الە ' ناگا. " (ل ۲۴۵)

۲۸. دەگیژنەوھ کە:

ھەرکەس لای ئەو تۆبەیی کردبا، پێیدەکوئ " بڕۆ بە تەنئ حەج بکە و بگەرپۆھ، ھەتا بتوانی ببیھ ھاودەمی من. " پاشان ئەوکەسەیی دەگەل یارانئ خۆی دەناردە بادییە بئ تیشوو و بئ بارەبەر. پێیانکوئ " خەلک بە فەوتان دەدەئ. "

کوئی " وا نبیھ، بەلکە مەقسوودی ھاتنی ئەوان بۆ لای من نە منم، کە ئەگەر مەبەستی ئەوان من بم بوت پەرستنە، بەلکە ... مەبەستی ئەوان ھەقە. ئەگەر لە ریی بفرۆتین بە مراد دەگەن و ئەگەر بگەرپۆنەوھ، رەنجی سەفەر وەھا ئەوان راستکراو دینیتەوھ کە من بە دە سالان ناتوانم وەھایان راست بکەمەوھ. "

۲۹. دەگیژنەوھ کە:

کوئی " کاتیک بە بازار دا تیدەپەرم لە سەر نیوچاوانئ خەلک، خۆشبەخت و بەدبەخت نووسراو دەبینم. "

۳۰. ھەرۆتر:

جاریک لە بازار ھاواری دەکرد " ئاخ لە ئیفلاس! ئاخ لە ئیفلاس! "
کوئیان " ئیفلاس چیھ؟ "

کوټی "هه رکه س موفلیس بی نیشانه که ی ئه وه یه که ده گهل خه لک هاموشویه ده کا و ده گهل یان قسه ده کا و تیکه لایان ده بی." "

۳۱. هه روه تر:

رۆژیک تیده په پری و جه ماعه تیک له ساماندارانی دنیا خه ریکی عیماره ت و ته ماشای دنیا بوون. شیبلی نه عره ته یه کی لیدا و کوټی " دلانیکن که غافل ماون له زیکی هق و ناچار ئه وانیان موبته لا کردوو به مردار و پیسای دنیا. "

۳۲. ده گیزنه وه که:

جه نازه یه کیان ده برد. یه کیک له پاش ده رۆیشت و ده یکوټ " آه من فراق الولد! " شیبلی دهستی کرد به چه پوک به خو دادان و ده یکوټ " آه من فراق الاحد! "

۳۳. ده گیزنه وه که:

وه ختایه ک هه ندیک ئیزینگی ته ری بینی که ئاگریان تیبه ردابوون و ئاو له لایه که ی دیکه یان ده تکا، به ئه سحابی کوټ " ئه ی موده عیان! ئه گه ر راست ده که ن که: ده دل دا ئاگرمان هه یه، فرمیسک له دیده کانتان دیار نییه. "

۳۴. ده گیزنه وه که:

جاریک مهستی شهوق و ده غه لبه ی وه جد دا چوو لای جونه یید... ژنی جونه یید سه ری شان ده کرد، کاتیک شیبلی بینی، ویستی که پروا، جونه یید کوټی " سه ر دامه پۆشه و مه رۆ که مه ستانی ئه و تایفه یه له دۆزه خ خه به ریان نیه. " پاشان شیبلی دهستی کرد به قسه کردن و گریان و جونه یید به ژنی کوټ " ئیستا ههسته و برۆ، که ئه ویان داوه دهست خوئی که ده گری. "

ده کتیبی تفسیر کشف الاسرار دا وه ها نووسراوه:

شیخ جونید رۆژیک دهگه‌ل ژنی خۆی له مال دانیشتیبوو که شیبیلی وه ژوور کهوت. ژن ویستی خۆی داپۆشی، جونید کوتی " شیبیلی ئاگای له تو نیه، دانیشه. " ئەو دوانه قسه‌یان دهکرد ههتا شیبیلی دهستی کرد به گریان، ئەو دەم جونید به ژنه‌که‌ی کوت " خۆت داپۆشه که شیبیلی وه هۆش هاته‌وه و هاته‌وه سهر خۆ. " (ب ل ۱ ۵۸۲)

هه‌روه‌تر ده کتییی ترجمه رساله قشیرییه دا هاتوو:

رۆژیک جونید دانیشتیبوو، ژنه‌که‌ی له لای بوو. شیبیلی له ده‌رگا وه ژوور کهوت. ویستی که خۆی داپۆشی. جونید کوتی " نایه‌وئ که ئەو ئاگای له تو نیه، هه‌روا قسه‌یان کرد. شیبیلی دهستی کرد به گریان. جونید به ژنه‌که‌ی کوت " ئیستا خۆ داپۆشه که شیبیلی هاته‌وه سهر هۆش. " (ل ۱۱۰)

۳۵. ده‌گێرنه‌وه که:

جارێکی دیکه چوو لای جونید، خه‌مین بوو. کوتی " چ بووه؟ "

جونید کوتی " من طلب وجد "

شیبیلی کوتی " لا، بل من وجد طلب. "

(ئهو کوتی: هه‌رکه‌س ته‌له‌بی بکا، ده‌یدۆزیته‌وه.

شیبیلی کوتی: نا هه‌رکه‌س بیدۆزیته‌وه، ته‌له‌بی ده‌کا)

۳۶. ده‌گێرنه‌وه که:

رۆژیک ته‌هاره‌تی کرد و به ته‌مای مزگه‌وت بوو. نه‌دایه‌ک هاته سه‌ری که

" ئەو ته‌هاره‌ته‌ت هه‌یه که وا گوستاخ روو له ماله ئیمه ده‌که‌ی؟ "

شیبیلی ئەوه‌ی بیست و گه‌راوه. نه‌دا هات که " له ده‌رگای ئیمه

ده‌گه‌رێیه‌وه، روو ده کوئ ده‌که‌ی؟ "

نه‌عه‌ره‌ته‌ی ده‌ست پینکرد. نه‌دا هات که " لاتاومان پیداده‌ی؟ "

له سه‌ر جیی وه‌ستا، خامۆش. نه‌دا هات که " ئیدعای ته‌حه‌مول ده‌که‌ی؟ "

کوتی " المستعات بک منک " (له تووه په‌نا بو تو ده‌به‌م)

۳۷.

ده‌رویشیکی داماو هاته لای شیبیلی. کوتی " ئەه‌ی شیخ! به هه‌قی وه‌فای

دین که ته‌نگم پێهه‌لچنراوه پیمبلی که چ بکه‌م؟ ناھومید بم و بگه‌ریمه‌وه؟ "

کوئی " ئہی دہرویش! ئالْقہی دہرگای کافرایی دہکوئی؟ نہ تیبستووہ کہ
 فہرموویہ تی: لاتقنطوا من رحمہ اللہ! "

کوئی " ئہیمہن دہبم؟ "

کوئی " حہزرتی جہلال بہ تاقی دہکہیہ وہ؟ نہ تیبستووہ: فلا یا من مگر
 اللہ الا القوم الخاسرون. "

کوئی " بؤ خاتری خودا، ئہیمہن نہبم و ناھومید نہبم، ئہی چ تہ دبیریک
 بکہم؟ "

کوئی " سہر لہ ئاستانہی دہرگای من بکو تہ و بنالہ ہتا گیانت بیتہ دہر،
 ہتا ئہ و دہمہی کہ لہ پیشخانہ وہ ہہرا بکا کہ: من علی الباب؟ "

۳۸.

دہگیزنہ وہ کہ ہہینی و ہہینی حہسریی ری دہدا کن خوی. جومعہیہ کہ
 کوئی کہ " ئہگہر لہم جومعہ وہ ہتا جومعہی دیکہ کہ دئیہ کن من، جگہ لہ
 خودا شتیکت بہ زہین دا تیپہ ری، حہرامہ بؤ تو قسہ کردن دہگہل ئیمہ. "

۳۹. دہگیزنہ وہ کہ:

رؤژیک دہگہل ئہسحاب بہ بادیہیہ کہ دا تیدہ پہرین. کہ للہ سہریکی بینی کہ
 لئی نووسرابوو: خسر الدنيا و الاخرة.
 شیبلی ہہژیا و کوئی " بہ عزیزتی ئہللا کہ ئہمہ سہری و ہلی یا سہری نہبیہ."
 کوتیان " بؤ دہگری؟ "
 کوئی " ہہتا دہو ریگہیہ دا، دونیا و ئاخیرت زیان نہ کہی، بہ و ناگہی. "

۴۰. دہگیزنہ وہ کہ:

جاریک چوو بہسہرہ. خہلکی بہسہرہ ریژیان گرت و گہلیکیان ئیحسان کرد.
 کاتیک گہراوہ، ہہموو بؤ بہ ری کردنی دہر کہ وتن. ئہو سپاسی لہ کہس نہ کرد.
 مریدہ کان کوتیان " ئہو خواجانہ گہلیکیان ئیحسان کرد، ہیچ سپاسیکت لیتہ کردن؟ "

کوئی " ئه وهی که ئه وان کردیان له دوو به دهر نییه: یا له بهر خاتری هه ق کردیان یا له بهر من. ئه گهر له بهر هه قیان کردووه ئه و به سه بۆ پاداشت دانه وهیان و ئه گهر له بهر منیان کردووه، من به ندهم و که سیک که ده هه ق به نده دا ئیحسان بکا پاداشت دانه وه که ی له سه ر خاوه نی به نده که یه. "

٤١. ده گێر نه وه که:

نانه وایه ک بوو له شار که ئه وه نده ناوی شیبیلی بیستبوو، نه دیده ئاشقی ببوو. رۆژیک به هه لگه وت شیبیلی ریی ده وئ که وت. برسی بوو نانیکي ده ست دایه. پیاوی نانه وا له دهستی ستانده وه و قسه ی ره قی پیکوت. که سیک به نانه وای کوت که " ئه و شیبیلی بوو. " به دوا ی دا چوو و به ده ست و پیی داکه وت و کوئی " ده مه وئ بۆ تاوان ده عه وتیک بده م. "

شیبیلی کوئی " وا بکه! "

پیاو میوانیه کی دا و نزیک سه د دیناری تیدا خه رج کرد و گه لیک له گه وره کانی بانگێشتن کرد که " شیبیلی ئه ورۆ میوانی منه. " کاتیک له سه ر سفره دانیشن، که سیک له شیبیلی برسی که " یا شیخ! نیشانی دۆزه خیی و به هه شتی چیته؟ "

کوئی " دۆزه خیی ئه و که سه یه که نه توانی نانیک بۆ خاتری خودا بداته ده رویشیک و بۆ هه وای نه فس سه د دینار بۆ ده عه وتیک خه رج بکا، وه ها که ئه م نانه وایه کردی؛ و نیشانی به هه شتی بیچه وانیه ئه مه یه. "

ده هه ردووک نوسخه ی بهر دهستم و له چه ند جیگه ی دیکه ش که ئه و په وایه ته یان نووسیوه له بری نانا نووسراوه نابینا که دیاره هه له یه و ئه سلێ وشه که " نانبا ئیه که هه مان نانه وایه و ئه و که سانه ی که ته سمیحیان کردووه وه ک نابینایان خویندۆته وه.

٤٢. ده گێر نه وه که:

کوئی:

رۆژیک پیم ده پردیکی شکاو رۆچوو و ئاو زۆر بوو. ده ستیکم بینی نامه حه رم که منی برده قه راغ. چاو م لیکرد [ئیبلیس] ئه و ده رکراوی حه زره ت

بوو. کوتم " ئەى مهلعوون تهرىقى تو دەست وهشانده نهك دەست گرتن،
ئەووت له كوئى هيناوه؟ "

كوئى " لهو پياوانه دەست دوهشينم كه شياون. من له غهوغاى ئادهم
برينم ويكهوتوو له غهوغاى ديكه ناكهوم ههتا نهبيته دوو. "

٤٣. دهگيرنهوه كه:

جاريك چوو باب الطاق. گوئى له دهنگى گورانبييريك بوو كه دهيكوت:
وقفت وقت باب الطاق. له خو چوو و جلى دادرى و كهوت. ههليانگرتوه و
برديانه لاي خهليفه. كوئى " ئەى ديوانه ئەو سهماعهت له بهر چى بوو؟ "
كوئى " ئادى ئيوه باب الطاق - تان بيست و من باب الباق - م بيست. ده
نيوان ئيمه و ئيوه دا طا - يهك دهردهكهوئى. "

٤٤.

جاريك نهخوش كهوت. تهبيب كوئى " پاريز بكه! "
كوئى " له چى پاريز بكه؟ له وهى كه پوژيى منه يا له وهى كه پوژيى من
نييه؟ ئەگەر له پوژيى پاريز بكه، ناتوانم و ئەگەر جگه له پوژيى دهبي
پاريز بكه، خوئى هەر نامدهنى. "

٤٥. دهگيرنهوه كه:

جاريك برديانه شيتخانه. لاويكى ديت له زنجيريان كردبوو وهك مانگ
دهدرهوشاوه. به شيبلى كوت " تو وهك پياويكى رووناك دهبينم، بو خاترى
خودا به ره به يانك قسهى من بهو بلئى كه: له خان و مانت كردم و له جههان
ئاوارهت كردم و له كهس و كارت ههلبريم و منت خسته غوربهت و برسى و
پووت كردم و ئەقلت بردم و له زنجير و بهندى گرانت خستم و ريسواى
خهلكت كردم، جگه له دوستايهتى تو چ گوناھيكم ههيه؟ "
كاتيك شيبلى گهيشته بهر دەرگا لاو ههراى ليكره كه " ئەى شيخ! ئامان
كه هيج نهئىيى كه خرابترى دهكا. "

٤٦. دهگيرنه وه كه:

رؤژيک له به غدا، شه ربه تفرؤشیک هه رای ده کرد " لم يبق الا واحد - يه ک
پتر نه ماوه "

شيبلی نه عه رته يه کی ليدا و کوتی " هل يبقی الا واحد؟ " و السلام.

٤٧. دهگيرنه وه كه:

دهرويشيک هه رای ده کرد كه " دوو نانم ئه گهر بدهنی، کارم راست ده بی. "
شيبلی کوتی " خۆزگه م به خۆت كه به دوو نان کارت وه راست ده گه ری
كه من هه موو شه ويک دوو كه ونم له په نا داده نین و کاره كه م جيبه جي نابی. "

٤٨. دهگيرنه وه كه:

شيبلی رؤژيک كه سيکی ديت كه هۆرهۆر ده گری.

کوتی " بؤ ده گری؟ "

کوتی " دؤستيکم هه بوو، مرد. "

کوتی " ئه ی نه زان بؤ دؤستی وها ده گری كه بمری؟ "

٤٩. دهگيرنه وه كه:

مه يتيکیان له بهر شيبلی دانا. پينج ته کبیری ليدا.

کوتیان " مه زه بی دیکه ت گرتوو؟ "

کوتی " نا. به لام چوار ته کبیر بؤ مردوو بوو و يه ک بؤ عاله م و عاله میان. "

٥٠. دهگيرنه وه كه:

شيبلی ماوه يه ک ون بوو و نه يانده ديته وه. هه تا ئاکام له نيره موو کخانه يه ک

دیتيانه وه. کوتیان " ئیره کوا جيی تویه؟ "

کوتی " خوی جيی من ئیره يه كه ئه وان نه پياون و نه ژن ده دونيا دا،

منيش نه پياوم و نه ژن ده دين دا. كه وايه جيی من ئیره يه. "

۵۱. ده‌گیرنه‌وه که:

پوژیک ده‌پویشته. دوو مندال کیشه‌یان ده‌کرد له سهر گوژیکی که دیتوویانه‌وه. شیبلی ئه‌و گوژی‌ه‌ی لیستاندن و کوتی "سه‌بر بکه‌ن هه‌تا ئه‌مه‌تان لی دابه‌ش بکه‌م."

که شکاندی پوچ ده‌رچوو.

بانگیکی هات و کوتی "ده‌دابه‌شی بکه‌ئه‌گه‌ر دابه‌شکه‌ر توی!"
شیبلی خه‌جاله‌ت بووه و کوتی "ئه‌و هه‌موو کیشه‌یه له سهر گوژیکی پوچ و ئه‌و هه‌موو داوای دابه‌ش کردنه‌ش له هیچ"

۵۲. ده‌گیرنه‌وه که:

کوتی:

له به‌سره‌ خورمام کرئ و کوتم "کی هه‌یه دانگیکی وه‌رگری و ئه‌م خورمایه‌م ده‌گه‌ل به‌ریته‌وه‌ خانه‌قا." که‌س قه‌بوولی نه‌کرد. له سهر پشتم دانا و هه‌تا خانه‌قام برد و دامنا. کاتیک له خانه‌قا ده‌رکه‌وتم که‌سیک برده‌بووی.
کوتی "زور سه‌یره! دانگیکم دا هه‌تا که‌سیک ده‌گه‌لم بینیته‌وه‌ خانه‌قا، نه‌یانه‌یتاوه، ئیستا که‌سیک هات که به‌خو‌رابی هه‌تا لیواری سیراتیم ده‌گه‌ل ده‌با."

۵۳. ده‌گیرنه‌وه که:

پوژیک که‌نیزیکی سیاحه‌بجه‌مالی بینی، به‌خاوه‌نه‌که‌ی کوت "ئه‌و که‌نیزه به‌دوو دره‌م ده‌فرۆشی؟"

کوتی "ئه‌ی گه‌وج! له‌دونیا که‌س که‌نیز به‌دوو دره‌م ده‌فرۆشی؟"
کوتی "گه‌وج توی، که‌له‌به‌هه‌شت خو‌ری به‌دوو خورما ده‌فرۆشن."

۵۴. ده‌گیرنه‌وه که:

یه‌ک له‌گه‌وره‌کان کوتی:

دهمه ويست شيبلى به تاقي بکه مه وه. دهستينکم جل به حه رام برده ماله کهى
هه تا سبهى که دهچيته جومعه ده بهرى بکا. کاتیک هاته وه مال، کوتى "ئه وه
چ تاريکه بيه که دهو ماله دا؟"

کوتيان "وه هايه!"

کوتى "ئهو جلهى فرى بدهنه دهر که بو ئيمه ناشى."

۵۵. دهگيرنه وه که:

کچيکى بوو. هيچ ده مال دانه بوو. پينانکوت "بو له که سيک شتيک
ناخوازي هه تا کارى ميوان جيبه جى بکهى؟"

کوتى "ئهو دم که ئهو ميوانه ده نيو په ردهى تاريکى دايک دابوو، لوتقى هه ق مواجبى
که دهى وي دهنارد، ئيستا که هاتوته سهر سه حراى وجود روژبى کوا ليده بري؟"
که شهو داهات و تيگه يشت که دلى ژنان زه عيفه نيوه شه و چوو گوشه يه ک
و رووى به خاکه وه نا و کوتى "خودايا! که ميوانت نارد، بى واسيتهى
دهستى به غيلان کارى ئهو ميوانه جيبه جى بکه." هيشتا مونا جاته کهى ته واو
نه کردبوو، له ميچى مال زيړى سوورى بيخه وش دابارى. هاتفيک دانگى هات
و کوتى "وه ريگره بيحيساب و بيخو بينعتاب!"

سهرى له سهر سه جده هه لگرت و زيړى برده بازار هه تا که ره سهى مال پيکيني.
خه لک کوتيان "ئهى سه ديقى سه ردهم! وه ها زيړيکى باش هي کونييه؟"
کوتى "له داره لزه ربى مه ليکى ئه کبر لينانداوه و دهستى قه لباران پيړانه گه يشتوه."

۵۶.

کوتيان "له شته کان چ سه يرتري؟"

کوتى "دلک که خودا بناسى له دوايى نازارى بدا."

۵۷.

کوتيان "مريد کهى ته واو ده بى؟"

کوتى "حالى ئهو له سه فهر و چه زهر يه ک بى و شاهيد و غايب يه ک رهنگ بن."

عەبدووللای زاهید کوتی:

کاتیک چوومه لای شیبیلی، کوتم سهبارەت بە مەعرەفەت لینی دەپرسم. کاتیک دانیشتم، کوتی " لە خوراسان چ خەبەرە لە خودای؟ لەوی کئی هەیه که خودا بناسی؟ " من کوتم " لە عێراق پەنجای سالم تەلەب کرد، نەمدیتەوه که سیک خەبەر لە خودا بەدا. "

ئەبولعەبیاسی دامغانی کوتی:

شیبیلی وەسیەتی پیکردم که " لازمی تەنیایی بە و ناوی خۆت لە دیوانی ئەو قەومە دەربکیشە و پوو دە دیوار بکه هەتا ئەو دەم که دەمری. "

هەرودەر [ئەبولعەبیاس] کوتی:

جونهید لە شیبیلی پرسی که " چلۆن یادی خودا دەکهی که سەداقەتی یاد کردنی ئەوت نیه؟ "

کوتی " بە مەجاز هیندەدی یاد دەکهم هەتا ئەو جاریک یادی من بکا! " جونهید لەو قەسەیه لە خۆ چوو.

شیبیلی کوتی " لیبگەرین، که لەم دەرگایه جار شەللاقە و جار خەلات. "

بە شیبیلیان کوت " دنیا بو خەریک بوونەوه و ئاخرەت بو ترس، ئەهی راحەتی کهی دەبی؟ "

کوتی " دەست لەو خەریک بوونە هەلبگره هەتا نەجاتت بی لەو ترسه. "

کوتیان " تەسهووف چیه؟ "

کوتی " ئەوه که وەها بی دەو پۆژە دا که نەبووی. "

۶۲. ههروهتر:

کوټی " تهسهووف شیرکه چونکه تهسهووف پاراستنی دلّه له غهیریک و غهیر نییه. "

۶۳. ههروهتر:

کوټی " فهنا ناسووتییه و زوهوور لاهووتی "

۶۴. ههروهتر:

کوټی " سوّفی نییه ههتا هموو خهّک وهک خاو و خیزانی خوئی نهبینی. "

ده کتیبی اسرار التوحید دا وهها هاتووه:

شیحی ئیمه [ئهبوو سهعیدی ئهبولخهیر] کوټی:

شیبلی کوټی " سوّفی سوّفی نییه ههتا هموو خهّک به خاو و خیزانی خوئی دانهنی. " شیحی ئیمه [ئهبوو سهعیدی ئهبولخهیر] کوټی " یانی به چاری شهفهقهت دهپوانیته هموو خهّک و کیشانی باری ئهوان له سهرخوئی به فهرز دادهنی چونکه ئهسیری و داماوئی ئهوان له ژیر دهستهلاتی هیژی ههق دا دهبینی و دهزانی که له تهسروفي قهزا و مهشیهت دان. " (ل ۲۶۱)

۶۵. ههروهتر:

کوټی " سوّفی ئهوهیه که ههلبراو بئ له خهّک و وهسلّ بئ به ههق. "

۶۶. ههروهتر:

کوټی " سوّفیان مندالانن له پهنا لوتفی ههق "

۶۷. ههروهتر:

کوټی " تهسهووف عیسمهته له دیتنی کهون. "

۶۸. ههروهتر:

کوئی "تسهووف برووسکیکی سووتینه ره و تسهووف دانیشتنه لای ههق، بهبی غه م."

۶۹. ههروهتر:

کوئی "ههق وهی کرد له داود که: زیکر هی زاکیرانه و بههشت هی موتیعان و زیارهت هی مسافران و من تاییهتی موحیبان"

۷۰. ههروهتر:

کوئی "مهعهرفهت سینییه: مهعهرفهتی خودا و مهعهرفهتی نهفس و مهعهرفهتی وهتهن. مهعهرفهتی خودات پیویسته بو بهجی هیتانی فرهزهکان و مهعهرفهتی نهفست پیویسته بو ریازهت و مهعهرفهتی وهتهنت پیویسته بو رهزا دان به قهزا و حوکهکانی ئه و."

۷۱. ههروهتر:

کوئی "کاتیک ههق بیهوی بهلا عهزاب بدا، ده دلی عارفی داوی."

۷۲.

لینانپرسی که "عارف کتییه؟"

کوئی "ئهوه که بهرگهی میشووله نهگری."

کاتیکی دیکه هه ره ئه و پرسیارهیان لیکردهوه، کوئی "عارف ئهوهیه که

حهوت ئاسمان و زهوی به موویهکی مژولی ههلبگری."

کوئی "یا شیخ! جاریک وههات کوت و ئیستا وهها دهلی؟"

کوئی "ئهوده م ئیمه بووین، ئیستا ئیمه ئهوه."

ده کتییی تفسیر کشف الاسرار دا هاتووه:

شیبلی کوئی "جار هیه به موویهکی دیدهی خو دوو جههان له جی ههلدینین و جار دهبن که

تاقهتی ههگرتمی موویهکی خویمان نیه."

حوسپتی مه‌نسور کوتی " ئەو حاله که دوو جهان به موویک له جی هه‌لدینی، هه‌لینراوی عینایه‌تی و ئەوده‌مه که ناتوانی هه‌مبالی موویکه‌کی خۆت بکه‌ی، له ده‌ست عینایه‌ت دا‌که‌وتوی و سوورته و سفه‌ت تیکشکا‌ون. " (ب ۲ ل ۶۴۷)

هه‌روه‌تر ده‌کتیپی اسرار التوحید دا وه‌ها هاتوه:

شیخی ئی‌مه [ئه‌بوو سه‌عیدی ئە‌بو‌ل‌خه‌یر] کوتی:

شییلی کوتی " هه‌رکه‌سیان ئا‌گادار کر‌دین له زه‌رپه‌یه‌ک عیلمی ته‌وحید له هه‌لگرتنی می‌شووله‌یه‌ک عاجز ده‌بن له‌به‌ر قورسایی ئە‌وه‌ی که لێیانناوه. " (ل ۲۴۲)

۷۳. هه‌روه‌تر:

کوتی " عارف نیشانی نیه و مه‌حه‌ببه‌ت گله‌یی نیه و به‌نده ئیدعای نیه و ترساو قه‌راری نیه و که‌س ناتوانی له خودا رابکا. "

۷۴. هه‌روه‌تر:

سه‌باره‌ت به مه‌عه‌رفه‌ت پرسیاریان لێ‌کرد.

کوتی " سه‌ره‌تا‌که‌ی خودایه و ئاخه‌ره‌که‌ی نه‌هایه‌تی نیه. "

کوتی " هه‌چ‌که‌س خودای نه‌ناسیوه! "

کوتیان " چلۆنه ئە‌مه؟ "

کوتی " ئە‌گه‌ر ناسیبایان به‌غه‌یری ئە‌و مه‌شغوول نه‌ده‌بوون. "

۷۵. هه‌روه‌تر:

کوتی " عارف ئە‌وه‌یه که له دونیا ده‌رپێیه‌کی هه‌یه و له ئاخیره‌ت ره‌دایه‌ک و له هه‌ردووکیان پووت بێته‌وه چونکه هه‌رکه‌س له دوو که‌ون پووت بێته‌وه لای هه‌ق تا‌کانه ده‌بن. "

۷۶. هه‌روه‌تر:

کوتی " وه‌ختی عارف وه‌ک سه‌رده‌می به‌هاره، هه‌ور ده‌گر‌مینێ و ده‌بارینێ و برووسک ده‌سووتینێ و با ده‌شنێ و شکوفه ده‌پشکوێ و مه‌لان ده‌چریکین.

حالی عارفیش وههایه. به چاو دهگری و به لیو پیندهکهنی و به دل دسوتی و سهر ددوړینی و ناوی دوست دهلی و له بهر درگای ئه و دهگهړی. "

۷۷. ههروهتر:

کوټی " دعوته سینه: دعوته عیلم و دعوته معره فته و دعوته مه عاینه. "

۷۸. ههروهتر:

کوټی " عیبارت زمانی عیلمه و ئیشارهت زمانی معره فته. "

۷۹. ههروهتر:

کوټی " علم الیقین ئه وهیه که به ئیمه گه یشتووه له زمان پیغه مبه رانه وه. عین الیقین ئه وهیه که که خودا به ئیمه ی گه یاندووه له نووری هیدایهت بو ئه سراری قلوب بی واسیته و حق الیقین ئه وهیه که پیناگه ی. "

۸۰. ههروهتر:

کوټی " فه قیر ئه وهیه که به هیچ دهوله مند و بینیا ز نه بی جگه له خودا. "

۸۱. ههروهتر:

پرسیان له فه قر، کوټی " درویشان چوارسه دهره جهیان هیه، که مترینی ئه وهیه که ئه گهر هه موو دونیا هی ئه و بی و ئه و نه فه قه ی بکا و به دلی دابی که: بریا به شی رۆژیکم لیراگرتبا، فه قری ئه و به راستی نییه. "

۸۲. ههروهتر:

کوټی " شه ریعت ئه وهیه که: ئه و بپه رستی و ته ریقه ت ئه وهیه که: ئه و بخوازی و هه قیقه ت ئه وهیه که: ئه و ببینی. "

۸۳. ههروهتر:

کوټی " فازلترین زیکر، فه رامووشی زاکیره ده موشاهیده ی مه زکوور دا. "

۸۴. ههروهتر:

کوئی " دانیشتن دهگه‌ل خودا بی واسیته، سه‌خته. "

۸۵. ههروهتر:

کوئی " ئه‌وه چه‌دییسی مه‌لیکه ده قه‌فه‌س دا، خو به هر لایه‌ک دا بدا ناتوانی دهر بکه‌وی. "

۸۶. ههروهتر:

کوئی " زوهد غه‌فله‌ته، چونکه دونیا ناچیزه و زوهد له ناچیز غه‌فله‌ته. "

۸۷. ههروهتر:

له زوهدیان پرسی.

کوئی " زوهد ئه‌وه‌یه که دونیا فه‌رامۆش بکه‌ی و ئاخیره‌تت وه بیر نه‌یه‌ته‌وه. "

یه‌کی دیکه له زوهدی پرسی.

کوئی " هیچ نییه، چونکه ئه‌وه‌ی که قه‌رار هی تو بی ناچار به تو ده‌گا هه‌رچه‌ند لایر بکه‌ی و ئه‌وه‌ی که هی تو نابی قه‌ت به تو ناگا هه‌رچه‌ند زۆریش ته‌له‌بی بکه‌ی و هه‌ولی بو بده‌ی و تیبکۆشی، که‌وایه تو زوهد له چی ده‌که‌ی؟ له شتیکی که هی تو ده‌بی یا ئه‌وه‌ی که هی تو نابی؟ "

۸۸. ههروهتر:

کوئی " عه‌لامه‌تی سادق فری دانی چه‌رامه له گوێچکه‌کان و له زار. "

کوتیان " عارف دهتوانی ته هقیق بکا له وهی که پیندهگا و زاهیر دهبی؟"
 کوتی " چلۆن ته هقیق له شتیک دهکا که سابت نییه و چلۆن ئارام دهگرئ
 به شتیک که زاهیر نه بی و چلۆن ناهومید دهبی له شتیک که شاراوه نییه که
 ئەمه چه دیسی باتینی زاهیره."

۹۰. ههروهتر:

کوتی " هه ئیشارهت که خه لک دهیکا به ههق، هه موویان رهد دهکاته وه
 هه تا ئەو دهه که ئیشارهت بکهن له ههقه وه بۆ ههق و ئەوان بۆ ئەو ئیشارهت
 ریگیان نیه."

۹۱. ههروهتر:

کوتی " کاتیك بهنده له چاوی بهنده ده ربکه وئ، ئەوه عه بدایه تییه و کاتیك
 سفه ته کانی ههق له و ده ربکه وئ ئەوه مو شاهیدهیه."

۹۲. ههروهتر:

کوتی " له ژیر هه ر نیعمه تیک سی مه کر هیه و له ژیر هه ر تاعه تیک
 شهش مه کر."

۹۳. ههروهتر:

کوتی " عه بدایه تی لاچوونی ویستی تویه ده ویستی ئەو دا و فهسخی
 ویست و ئیختیاری تویه ده ئیختیاری ئەو دا و ته رکی ئاره زووکانی تویه ده
 په زای ئەو دا."

۹۴. ههروهتر:

کوتی " خوو گرتن به خه لک له ئیفلاسه و جوولهی زمان بی یادی خودا،
 وه سواسه."

۹۵. ههروهتر:

کوئی "علامه تی قورب هه لبرانه له هه موو شتیگ جگه له هه ق." "

۹۶. ههروهتر:

کوئی "جوامیری ئه وهیه که خه لک وهک خو بخوازی، بگره پتر." "

۹۷. ههروهتر:

کوئی "خزمهت حورییه تی دله." "

۹۸. ههروهتر:

کوئی "شوکر ئه وهیه که نیعمهت نه بیینی، مونعیم بیینی." "

ده کتییی تفسیر کشف الاسرار دا وهها هاتوو:

له شیبلی -یان پرسی "شوکر چیه؟"

کوئی "شوکر ئه وهیه که له گهیشتن به نیعمهت، مونعیم بیینی نهک نیعمهت و شادی و

خوشحالییهک که ده ریده بری هی دیداری مونعیم بیی نهک دیداری نیعمهت." (ب ۲ ل ۲۵۰)

ههروهتر ده کتییی ترجمه رساله قشیرییه دا وهها هاتوو:

شیبلی ده لئ "شوکر بیینی مونعیمه نهک بیینی نیعمهت" (ل ۲۶۴)

۹۹. ههروهتر:

کوئی "ههزار سالی رابوردوو له ههزار سالی نه هاتوو دا بو تو نه غده

ئه گهر ده ئه م وهخته ی ئیستا دا تییکوشی." "

۱۰۰. ههروهتر:

کوئی "ئه گهر زانییام قه دری خودا، هیچ نه ده ترسام له غه یری خودا." "

۱۰۱. ههروهتر:

کوئی " ئەگەر هه موو [دونیا] بێتته پاروویهک و بیخه نه سه ر زاری مندالیک، من به زه ییم پێیدا دا ئی که هیشتا برسی ماوه ته وه. "

۱۰۲. ده گێر نه وه که:

رۆژیک له غه لبه ی وه جد دابوو په ریشان و هه یران؛ **جونه ید کوئی** " ئە ی **شیبیلی!** ئە گەر کاری خۆت به خودا بسپیتری راحت ده بی. "
کوئی " ئە ی ئوستادا! ئە گەر خودا کاری خۆم به خۆم بسپیتری ئه وده م راحت ده بی. "
جونه ید کوئی " خوین ده تکی له شه مشیره کانی **شیبیلی.** "

۱۰۳. ده گێر نه وه که:

رۆژیک که سیک ده ی کوت " یا ره ب! "
کوئی " تاکه ی ده لی: یا ره ب؟ ئە و ده لی: عه بدی، ئە وه ببیسه که ئە و ده لی! "
کوئی " ئە وه ده بیسم، بویه ئە مه ده لیم. "
کوئی " که وایه بیلێ چونکه مه عزووری. "

۱۰۴. ده گێر نه وه که:

رۆژیک شیبیلی له سه ر خاکی جونه ید وه ستابوو، یه کیک مه سه له یه کی لپرسی. جوابی نه داوه و کوئی " گه وره کان ده حا لی حه یات و مه مات دا یه کن. من شه رم ده که م له پیش خاکی ئە و جوابی مه سه له بده مه وه وه ها که ده حه یاتیشی دا شه رمم ده کرد. "

۱۰۵. ده گێر نه وه که:

شیبیلی چوار مانگ میوانداریی له ئە بوو حه فس [ی حه دداد] ی ده کرد و هه ر رۆژه ی چهن د جو ره ته عام و چهن د جو ره هه لوی دینا. ئاخ ر کاتیک بۆ

مالاوايي چوو لای، کوتی " یا شیبلی! ئەگەر جارێک بێه نەیشابوو،
میوانداریی و جوامیریی فێره تو دەکەم. "

کوتی " یا بووحەفس! چم کردوو؟ "

کوتی " رهنج خستە سەر شان و رهنج خستە سەر شان جوامیریی نییه.
میوان دەبی وەهای پیرابگهی که هاتنی میوانت پی گران نەبی و بە رویشتنی
شاد نەبی و کاتیک رهنج بخەیه سه شانی خۆت هاتنی لات گران دەبی و
رویشتنی هاسان و هەرکەس دەگەل میوان ئەو حالەیی هەبی، جوامیر نییه. "

کاتیک شیبلی چوو نەیشابوو، چوو لای ئەبوو حەفس و چل کەس بوون.
ئەبوو حەفس شەو چل و یەک چرای هەلکرد. شیبلی کوتی " مەگەر
نەتکوت نابێ رهنج بخەیه سەر شان؟ "

ئەبوو حەفس کوتی " چ رهنجیکم خستۆتە سەر شان؟ "

کوتی " چل و یەک چرات هەلکردوو! "

ئەبوو حەفس کوتی " هەستە و بیانکووژینەوه. "

شیبلی هەستا و هەرچەندی هەول دا، نەیتوانی پتر لە چرایەک
بکووژینیتەوه، جا کوتی " یا شیخ! ئەو حالە چیه؟ "

کوتی " ئیوه چل کەس بوون ناردراوی هەق - چونکە میوان ناردراوی هەقە
- بەناچار بە ناوی هەر یەک لە ئیوه چرایەکم هەلکرد بۆ خودا و یەک بۆ خۆم.
ئەو چلەیی که بۆ خودا بوون، نەتوانی بیکووژینیتەوه و ئەو یەکەیی که بۆ من
بوو، کووژاندتەوه. تو هەرچیت لە بەغدا کرد بۆ منت کرد و من ئەوهی که کردم،
بۆ خودام کرد، نابەچار ئەو رهنج خستە سەر شانە و ئەمە نا. "

دە تەزکەرەیی ئەولیا دا دە باسی ئەحمەدی خەزروویەش دا وەها پەروایەتیک هاتوو کە:
دەرویشیک بوو بە میوانی ئەحمەد[ی خەزروویە]. شیخ حەفتا شەمعی هەلکرد. دەرویش کوتی " من
ئەوهم هیچ پی خۆش نیه، زەحمەت خستە سەر شان و تەککەلوف پەیوەندیی بە تەسەووفەوه نیه.
ئەحمەد کوتی " بێرۆ و هەرچی که بۆ خودا هەلنەکراوه، بیکووژینتەوه. "
ئەو شەوه ئەو دەرویشە هەتا بەیانی ئاو و خاکی پێداوەکرد، نەیتوانی یەک لەو شەمعانە
بکووژینیتەوه. (ل ۳۵۳)

۱۰۶. ده‌گیرنه‌وه که:

شیبلی کوتی " ئەگەر هەق لە قیامەت ئیختیار بداتە من لە نیوان بەهەشت و دۆزەخ، من دۆزەخ هەڵدەبژێرم چونکە بەهەشت مرادی منە و دۆزەخ مرادی دۆست. هەرکەس ئیختیاری خۆی بە ئیختیاری دۆست هەڵنەبژێری، نیشانەی مەحەببەتە. "

ئەو قەسەیان بۆ جۆنەید گیراوه. کوتی " شیبلی مندالەتی دەکا، ئەگەر ئیختیار بدەنە دەست من، من هەڵنابژێرم، دەلێم: بەندە چ کاری بە ئیختیارە؟ بۆ هەرکۆیم بنێری دەچم و لە هەرکۆیم دابنێی دەبم. ئیختیاری من ئەوێهە که تۆ دەتەوی. "

۱۰۷. ده‌گیرنه‌وه که:

شیبلی رۆژیک کوتی " لا حول و لا قوه الا بالله. " جۆنەید کوتی " ئەو قەسە تەنگدلانە و تەنگدلیی لە دەست دانی رەزایە بە قەزا. "

۱۰۸.

رۆژیک شیبلی لە مەجلیسی جۆنەید کوتی " ئەللا! " جۆنەید کوتی " ئەگەر خودا غایبە، باسی غایب غەیبەتە و غەیبەت حەرامە و ئەگەر حازرە، لە موشاهیدەیی حازر دا ناوی ئەو بردن تەرکی حورمەتە. "

۱۰۹. ده‌گیرنه‌وه که:

لە حەرەم بۆ عێراق نامەیه‌کیان نووسی، بۆ جۆنەید و جۆرەیری و شیبلی که: بزانی ئێوه عەزیزان و پیرانی عێراقن... ئەمە نامەیه‌که لە عمروبن عثمان و لە پیرانی حیزازەوه که ئەگەر لە ئێوه که سێک هەیه که هیممەتی بەرزێ هەیه بلی: پێ بنی سەر ئەو رینگایە که دوو هەزار کتێوی ئاگرینی تێدایە و دوو هەزار دەریای فەوتینەری بە سام. و ئەگەر ئەو پایەگایەتان نیە ئیدعای مەکەن که بە ئیدعا چ پیکنایە. "

کاتیک نامە بە جۆنەید گەیشت، پیرانی عێراقی کۆ کردەوه و نامە بۆ خۆیندەوه. ئەوسا جۆنەید کوتی " وەرن و بلین لەو کیوانە چیان مەبەست بووه؟ "

کوتیان که " له م کئوانه مرادیان فهوتانه. ههتا پیاو ههزار جار نهفهوتی و ههزار جار نهبیتهوه، ناگاته ده‌رگای عیزهت. "

جا جونه‌ید کوتی " من له و ههزار کئوی ئاگرینه له یه‌کیان پتر نه‌بووم. " جوره‌یری کوتی " ده‌وله‌تی تویه که یه‌کیانت بریوه که من هیشتا سی هه‌نگاوم نه‌بریوه. "

شیبلی هۆر هۆر گریا و کوتی " خۆزگه به خۆت که سی هه‌نگاوت بریوه که من هیشتا تۆزی ئەوم له دوورده‌وه نه‌بینیوه. "

۱۱۰. ده‌گیرنه‌وه که:

کاتیک غولام خه‌لیل بۆ دوژمنایه‌تی ئەو تایفه‌یه هه‌ستا و لای خه‌لیفه کوتی که " جه‌ماعه‌تیک په‌یدا بوون که سه‌ما ده‌که‌ن و گۆرانی ده‌لین و کوفریات ده‌لین و ته‌واوی رۆژ خه‌ریکی ته‌ماشان و ده‌چه‌ن ژیرخانه‌کان شاراوه قسان ده‌که‌ن. ئەوانه قه‌ومیکن له زه‌نادیقه، ئەگه‌ر ئەمیره‌لموئمینین فه‌رمان بدا ئەوان بکووژن مه‌زه‌بی زه‌نادیقه لیک بلاو ده‌بن چونکه سه‌ری هه‌موو ئەو تاقمه‌ن. " خه‌لیفه ده‌ستبه‌جی ده‌ستووری دا هه‌تا ئەوان حازر بکه‌ن و ئەوان بووه‌مه‌زه و روققام و شیبلی و نووری و جونه‌ید بوون. کاتیک خه‌لیفه فه‌رمووی هه‌تا ئەوان بکووژن. شه‌مشیردار به ته‌مای کوشتنی روققام بوو. نووری بازدی دا و خۆی خسته‌پیشه‌وه و به‌دال له سه‌ر جیگه‌ی روققام دانیشته و کوتی " له پیشدا من بکووژه! " به خۆشی و پیکه‌نینه‌وه. شه‌مشیردار کوتی " هیشتا نۆره‌ی تۆ نه‌هاتووه و شه‌مشیر شتیک نییه که په‌له‌ی لیبکه‌ن. "

نووری کوتی " بناغه‌ی ته‌ریقه‌ت من له سه‌ر به‌خت کردنه و عه‌زیزترین شته‌کان گیانه؛ ده‌مه‌وی ئەو چه‌ند نه‌فه‌سه‌پیشه‌کشی ئەو براده‌رانه‌ی بکه‌م هه‌تا عومریش به‌خت بکه‌م و سه‌ره‌رای ئەوه که یه‌ک نه‌فه‌سی دونیا لای من خۆشه‌ویستتره له هه‌زار ساله‌ی ئاخیره‌ت و چونکه ئەمه سه‌رای خزمه‌ته و ئەو سه‌رای قورب و قوربه‌ت به خزمه‌ت دیته ده‌ست. "

کاتیک ئەم قسه‌ی له‌و بیست و به‌خه‌لیفه‌یان راگه‌یاند. خه‌لیفه له ئینساف و راستیی ئەو سه‌ری سوپما، فه‌رمووی که " ده‌ست رابگرن " و به‌قازی

کوت هه تا به کاره که یان دا بچیتته وه... جا قازی زانی که جونهد ده علوم دا کامیله و قسه ی نووری بیستبو، کوتی " له و مه زاج شیتته - یانی شیبیلی - بلا شتیگ له شه ریعته بپرسم، که نه توانی جواب بداته وه. "

کوتی " له بیست دینار چه ند ده بی زه کات بدن؟ "

شیبیلی کوتی " بیست و نیو دینار! "

کوتی " کی ئه مه ی کردو وه؟ "

کوتی " سه دیقی ئه کبهر که چل هه زار دیناری دا و هیچی وهر نه گرتته وه. "

کوتی " ئه و نیو دیناره چیه؟ "

کوتی " تاوانی ئه وه که بۆچی ئه و بیست دیناره ی راگرتبوو. "

پاشان له نووری مه سه له یه کی پرسى له شه ریعته. ده سته جی جوابی داوه. قازی شه رمه زار بۆوه. ئه وسا نووری کوتی " ئه ی قازی! ئه و هه موویته پرسى و هیچ نه تپرسى که خودا پیاوی وای هه یه که هه ستانیان به وه، هه ره که ت و سکونیان گشت به وه و هه موو زیندوو به ون و به دیتنی ئه و ده ژین ئه گهر ساتیک له دیداری هه ق بمیننه وه گیانیان دیتته دهر. به و ده خه ون و به و ده خۆن و به و وهرده گرن و به و دهرۆن و به و ده بینن و به و ده بیسن و ده گه ل ئه و ده بن. عیلم ئه وه یه نه ک ئه وه ی که تو ده پرسى. "

قازی چه یران بوو و که سی نارده لای خه لیفه که " ئه گهر ئه وانه کافر و زهن دیقن، من حوکم ده که م که له سه ر زه وی یه ک مووه حیدی تیدا نییه. "

خه لیفه ئه وانی بانگ کرد و کوتی " چ حاجه تیک ده خوازن؟ "

کوتیان " حاجه تی مه ئه وه یه که ئیمه فه رامۆش بکه ی. نه به قه بوولی خۆت ریژمان بگره و نه به دهر کردنی خۆت دوورمان را بگره که چون ره ددی تو بۆ ئیمه وه ک قه بووله و قه بوولی تو وه ک ره دده. "

خه لیفه گه لیک گریا و به که رامه تیکی زۆر به ریی کردن.

شیبلی کوتی "لای نووری بووم. ئەوم بینی که به مراقبەت دانیشتبوو وەها که موویەکی لەشی نەدەجولاًوہ. کوتم: مراقبەتیکی وەها جوان لە کووی فیر بووی؟"
 کوتی "لە پشیلەبەک که لە بەر کونی مشکیک بوو و ئەو زۆر لە من ساکینتر بوو."

.۱۱۲. دەگێرنەوہ که:

شیبلی مەجلیسی دەکوت. نووری هات و لە پەنایەک وەستا و کوتی
 "ئەسسەلاموعەلەیک یا ئەبابەکر!"
شیبلی کوتی "وہ عەلەیکەسسەلام یا ئەمیرەلقلوب!"
 کوتی "هەقتەعالا رازی نابی لە عالیمیک باسی عیلم بکا، که خوی عەمەلی
 پینەکا. ئەگەر تۆ بە عەمەلەوہ خەریکی، جیگاگەت راگرە و دەنا وەرە خوار."
شیبلی روانی و خوی راست نەبینی.

هاتە خوار و چوار مانگ لە مال دانیشت و نەهاتە دەر. خەلک کۆ بوونەوہ
 و هینایانە دەر و ناردیانە سەر مەنبەر. نووری خەبەرەکهی زانی. هات و
 کوتی "یا ئەبابەکر! تۆ لەوانت شاردهوہ، بۆیە هیناویانیه سەر مەنبەر و من
 نەسیحەتم کردن، بەردیان پینادام و دە که لاوہیان هاویشتم."
 کوتی "یا ئەمیرەلقلوب! نەسیحەتی تۆ چ بوو و شاردنەوہی من چ بوو؟"
 کوتی "نەسیحەتی من ئەوہ بوو که رەهام کرد خەلکی خودا، بە خودا و
 شاردنەوہی تۆ ئەوہ بوو که بوویە حیجاب لە نیوان خەلک و خودا. تۆ کچی که لە
 نیوان خەلک و خودا واسیتە بی؟ کهوایه من تۆ نابینم ئیلا بە فزولیک."

.۱۱۳. دەگێرنەوہ که:

شیبلی کوتی:

لە یۆسفی ئەسبەت - م پرسی که "غایەتی تەوازوع چیه؟"
 کوتی "ئەوہ که لە مال بیتە دەر، هەرکهست بینی وەهای دابنیتی که لە تۆ
 باشترە."

کاتیک وه‌فاتی نزیک بووه، چاوی لیل ببوون، خۆله‌میشی داوا کرد و به سه‌ری داگرد و ئه‌وه‌ند بیقه‌راری کرد که له کوتن نایه.

کوتیان "ئو هه‌موو شیواوییه چیه؟"

کوتی "ئیره‌یی به ئیبلیس ده‌به‌م و ئاگری غه‌یره‌ت گیانم ده‌سووتینی که من لیره‌ دانیشتووم ئه‌و شتیکی خۆی ده‌دا به که‌سیکی دیکه: و ان علیک لعنتی الی یوم الدین. ئه‌و له‌عنه‌تی زیادکراوه ناتوانم ببینم، ده‌مه‌وی که هی من با که ئه‌گه‌ر له‌عنه‌تیسه نه مه‌گه‌ر هی ئه‌وه؟ بوچ نه‌یدایه‌ عه‌زیزانی ئوممه‌ت هه‌تا پینان له‌ بان سه‌ری عه‌رش نابا؟ گه‌وه‌ری ده‌زانی قه‌دری گه‌وه‌هر. ئه‌گه‌ر پادشا شووشه یا بلووریکت ده‌ ده‌ست بنی گه‌وه‌هر ده‌نوینی و ئه‌گه‌ر که‌وه‌رفرووشیک گه‌وه‌هر بکاته‌ خاته‌م و ده‌ ئه‌نگوستی بکا، شووشه‌ دیاری ده‌کا."

ماوه‌یه‌ک حه‌ساوه، دیسان شیواوه. کوتیان "چ بوو؟"

کوتی "دوو با ده‌شنی: یه‌ک بای لوتف و یه‌ک بای قه‌هر. هه‌رکه‌س بای لوتفی ویکه‌وی به مه‌قسوود ده‌گا و هه‌رکه‌س بای قه‌هری ویکه‌وی گرفتاری حیجاب ده‌بی... ئه‌گه‌ر بای لوتفم پینگا ئه‌و هه‌موو ناکاوی و سه‌ختی ده‌توانم به هیوای وی بکیشم و ئه‌گه‌ر بای قه‌هرم پینگا ئه‌وه‌دی که به من ده‌گا ئه‌و سه‌ختییه له‌ ئاست ئه‌و هیچ نییه."

پاشان کوتی "له‌ دلم هیچ گرانتتر له‌وه نییه که یه‌ک دره‌م مه‌زله‌مه هه‌یه و هه‌زار دره‌م له‌ جیاتی داوه و دلم قه‌رار ناگرئ."

پاشان کوتی "ته‌هاره‌تم بده!"

ته‌هاره‌تیان دا. داھینانی ردینیان فه‌رامۆش کرد، وه‌ بیری هینانه‌وه.

ئه‌بوو مه‌حه‌مه‌دی هه‌ره‌ویی کوتی:

ئه‌وشه‌وه من لای شیبلی بووم، ته‌واوی شه‌و ئه‌و به‌یتیه‌ی ده‌کوت:

کل بیت انت ساکنه غیر محتاج الی السراج

وجهک المامول حجتنا یوم یاتی الناس بالحجج

هه‌ر مالیکی تو تیدا نیشه‌جیی، ئه‌و ماله‌ پنیوستی به‌ چرا نییه، پووی دره‌وشاوه‌ی تۆمان حوجه‌ته.

پاشان خه لک کو بوونه وه بو نویژی جه نازه و ده ئاویله که دان دا بوو زانی که چ خه به ره، کوتی " زور سهیره! جه ماعه تیک مردوو هاتوون هه تا نویژ له سه ر زیندوو یه ک بکه ن. "

کوتیان " بلن: لا اله الا الله. "

کوتی " مادام که غهیری ئه و نییه نه فی چو ن بکه م؟ "

کوتیان " چاره نییه، بیلی. "

کوتی " سولتانی مه چه بهت ده لئ: به رتیل وه رناگرم. "

یه کیک هه رای لیکرد و ته لقینی شه هاده تی دا، کوتی " مردوو هاتوو هه تا زیندوو وه ئاگا بینی. "

دوای ماوه یه ک وه خو هاته وه، کوتیان " چونی؟ "

کوتی " تیکه ل به مه حبووب بووم. " و گیانی دا.

ده کتیبی نفات الانس دا هاتوو:

به کره ی دینه وه ری خزمه تکاری شیبلی ده لی که:

شیبلی پژی جومه به نه خوشی کوتی " ده چینه مزگه وتی جامع. " و پبلی منی گرتوو و ده پژیشت. له ری پیاویک هاته پیش. شیبلی کوتی " به کرا! کوتم " له ببه یک! "

کوتی " سبه ی ئیمه کاریکمان به و پیاوه ده بی. "

چووین نویژمان کرد و گه راینه وه مال و شه و فه وتی کرد.

کوتیان له فلانه جیکه پیاویکی سالح هه یه که مردوان ده شوا. به ره به یان چومه به ر ده رگا که ی و سه بر له ده رگام دا و کوتم " سه لاموعه له یکوم! " له ژوو مال وه کوتی " شیبلی مرد؟ "

کوتم " به لئ! "

که هاته ده ر دیم هه مان پیاو بو که له ریگه ی مزگه وت هاتوو پیش، سه رسوپماو کوتم " لا اله الا الله! "

کوتی " له چی سهرت سوپماوه؟ "

هزه که م گنراوه و پاشان سویندم دادا که " تو له کویت زانی که شیبلی مرد؟ "

کوتی " ئه ی گه وچ له وه که شیبلی زانی ئه و پوکاری به من ده بی. "

۱۱۵.

ده خه و دا بینیان، کوتیان " چت دهگه ل مونکیر و نه کیر کرد؟ " کوتی " هاتن و کوتیان: خودای تو کتیه؟ " کوتم " خودای من ئه وهیه که ئیوه و گشت فریشته کانی راسپارد هه تا سه جده بو باو کم ئادهم بهرن و من له پشت باو کم بووم و چاوم له ئیوه ده کرد. " مونکیر و نه کیر به یه کترین کوت که " نه ته نیا جوابی خوی ده داته وه به لکه جوابی گشت مندالانی ئادهمیش ده داته وه، وهره با برۆین. "

۱۱۶.

جاریکی دیکه ده خهویان دا بینی، پرسیان که " بازاری ئاخیرهتت چلۆن بینی؟ " کوتی " بازاریکه ریمیتی نیه له م بازاره، مه گهر جهرگه سووتاه کان و دلّه شکاوه کان و باقی گشت هیچ نییه. چونکه ئهوانه مه رههم ده نینه سه ر سووتاو و شکاو، دیسان و یکدینه وه و به هیچی دیکه ئیلتفات ناکهن. "

شیلی ده کتیبه‌کافی دیکه دا

تفسیر کشف الاسرار

۱۱۷.

شیبلی بهر له وهی که پی ده کولانی ته ریهت بنی میری سیاپوشان بوو و عاده تی وابوو که به دزی دهچوو مه جلیسی جونه ید.

پوژیک به سهر زمانی جونه ید دا هات که "ئه گهر هه موو بوتپه رستان و ناکه سانی جه هان بیه نه به هه شتی به رین هیشتا خودا هه قی که ره می خوئی به جی نه هیتاوه!"

شیبلی کاتیک ئه و قسه ی بیست له جی راپه ری و به هاوار و جل دادران کوتی "منم میری سیاپوشان و له ناکه سیی خوم خروشان، ده لئی چی یا شیخ! ئایا خودا من قه بوول دهکا؟"

جونه ید کوتی "خودا به ریساله تی موسا و هاروون چه ندین سال فیرعه ونی مه لعوونی بانگه واز ده کرد هه تا قه بوولی بکا! چلون سووتاویکی خوداناس که به پیی خوئی هاتووه و له به ری ده پارپته وه، قه بوول ناکا؟"

پاشان **شیبلی** هه رچی له مال و زهوی و ملک و ئه سباب هه یبوو هه مووی پاک به خشی و پروت بووه و له شیخی خوئی پرسی "من ده بی چ بکه م؟" کوتی "تو ده بی بچی بازار و ده روزه بی بکه ی!"

شیبلی وه های کرد و وایلیهات که س ئیدی هیچی نه ده دایه. پاشان **جونه ید** چه ند قه مچی دایه و کوتی "بچوو ژیرخان و دل به خه می دین بسپیره و چاو به ئاوی هه سرهت و په شیماننی بسپیره و هه ركات جگه له خودات به خاتر دا تپه ری به م قه مچی ئه ندامه کانی خوت تیکبشکینه."

شیبلی سی سال له و ژیرخانه، فرمیسکی هه سره تی هه لوه راند و له سهر رابوردووی دریغ و مخابنی خوارد و ئامانی خواست. دوا ی سی سال. حاله تیکی مه سستی تیدا پیکهات و وهک مهستان، شه یدا و شیواو له ژیرخان ده رکهوت، کیردیکی به ده سته وه گرت و له به غدا ده گه را و ده یکوت "به جه لالی قه دری هه ق، هه رکهس ناوی دوست ببا، به و کیترده سهری ده برم."

ئەو خەبەرە بە **جونەيد** گەيشت، کوتى " شەربەتکیان داوہتى مەست بوو، لە بەر مەستى و بىخوبى ئەو قسەيە دەکا. کاتیک وەخۆ بىتەوہ ئارام دەگرى. "

يەك سال دەو مەقامە دا رايانگرت، کاتیک لەو مەقامە تىپەرى، داوينى خوى پر لە شەکر کرد و بە دەور گەرەکهکان دا دەگەر و دەیکوت " ھەر کەس بلئ ئەللا، دەمی پر لە شەکر دەکەم. "

پاشان ئەشقى **شيبلى** پرووى لە خراپى نا و ھەميشە و دە ھەموو کات دا دەیکوت " ئەللا ئەللا " ھەتا رۆژیک **جونەيد** پىیکوت " ئەى **شيبلى**! ئەگەر دۆست غايبە، ئەو غەيبەت کردنەى تۆ لە چيە؟ و ئەگەر دۆست حازرە ئەو گوستاخى و بى ئەدەبىيەى تۆ چيە؟ "

جا **جونەيد** فەرمووى ھەتا ئەويان برده گەرماو و مووى چەند سالەيان تاشى ئەوسا دەستی گرت و بردیە مزگەوت. لەوى ھەشتا و دوو کەس لە جوامیرانى تەریقەت و پادشایانى ھەقیقەت حازر بوون. **جونەيد** پرووى تیکردن و کوتى " ئەى مەشاىخ و ئەى یاران! ھەرچی پىرى ئیمە سەرى سەقەتى لە رپازەت و موحاھیدەت دە ئیمە دا بىنى ئیمە دەو لاوہ دا بىنیمان! ئەگەر ئیزنتان لە سەر بى جل بگورئ بلا بەرەکەتى ئەو جلە، ئەو بەرەو خۆراگرى دین ببا و ئەگەر ھەقى ئەو جلە بە جى ئەھىنى خوى جل دادى خوى لەو بستینى! "

ئەوسا **جونەيد** ھەستا و مەرقەعى خوى داکیشا و دە بەر شيبلى کرد و کوتى " ئەى جوامیران! گەوھەرى وىسالى خودا ئەوہ نىبە کە بگاتە دەستی ھەر ناکەسىک، دوریکە کە جگە دە سندووقى سىدقى سەدیقانى دا نادۆزنەوہ، عەبھەرىکە کە جگە لە باغى راز و نیازى دۆستان دا نایىنى. کەسىک کە ئەو دەولەتەى لە رى دابى ئەگەر بگاتە ھەزار کۆلان، ئاخى ھەر کۆلان بە بنبەست دەبىنى، ھەتا قبیلەى ئەو بىتە یەک و مەقسەدى ئەو یەک، بىتە یەک دل و یەک ھىمەت، کار لە یەک جى و حوکم لە یەک دەرگا بىنى! " (ب ۲ ل ۳۸۸)

شیبلی پوژیک به بازاری به‌غدا دا تیده‌په‌ری، کوته کاغه‌زیکی دیت که ناوی خودای له سهر نووسرابوو و له بن پیی خه‌لک که‌وتیوو. کاتیگ ناوی خودای وه‌ها چاو پیکه‌وت، ئه‌واوی ئازای له‌شی بوونه حورمه‌ت. بیقه‌راریه‌کی پیداهات، داهاته‌وه و هه‌لیگرته‌وه و ماچی کرد و عه‌تر و عه‌بیری پیداکرد و کردیه قیبه‌لی خوئی و هه‌میشه پییوو و کاتیگ به سینگیه‌وه دهنه، تاریکی غه‌فله‌تی لیده‌ره‌واند و ئه‌گه‌ر نابایه سهر چاوی، نووری چاوی زیاد ده‌کرد... هه‌تا پوژیک ته‌مای زیاره‌تی مالی خودای گرت. له به‌غدا ده‌رکه‌وت و پرووی له بادیه‌نا... له بادیه‌لاویکی بینی ته‌نیا و غه‌ریب، بی تیشوو و باره‌به‌ر، بی ره‌فیک و بی قافله، خاکی کردوته نوین و به‌ردی کردوته سهرین، فرمیسک له چاوی ره‌وان، دیده به‌ره‌و ئاسمان، ئاسمان و زه‌وی پر له ده‌رد و ماته‌می وی.

شیبلی له په‌نای دانیشته و ئه‌و کاغه‌زه‌ی له به‌ر چاوی راگرت و کوتی "ئه‌ی لاو! له سهر ئه‌م قه‌راره‌ی؟"

لاو پرووی وه‌رگیزا.

شیبلی به‌ خوئی کوت "مه‌گه‌ر ده‌و ئاویله‌که دانه دا بگورئ." لاوی چاوی لیکرد و کوتی "ئه‌ی شیبلی! ئامان که ده‌ غه‌له‌ت دای! ئه‌وه‌ی که ده‌و کاغه‌زه‌ دا ده‌بیینی و ده‌یخوینییه‌وه، ئیمه‌ ده‌ سه‌فه‌هی دل دا ده‌بیینین و ده‌یخوینییه‌وه." (ب ۲ ل ۱۱)

که‌سیک له **شیبلی** پرسی "زه‌کاتی دووسه‌ت دینار چه‌ند دیناره‌؟" کوتی "هی خؤ ده‌لیی یا هی من؟" کوتی "مه‌گه‌ر زه‌کاتی من و تو فه‌رقی هه‌یه‌؟" کوتی "ئه‌گه‌ر تو بیده‌ی زه‌کاته‌که‌ی پینج دیناره و ئه‌گه‌ر من بیده‌م هه‌موو دووسه‌ت دیناره‌که‌یه!" (ب ۱ ل ۷)

۱۲۰.

شیبلی کوتی " قبیله سین: قبیله‌ی عام، قبیله‌ی خاس، قبیله‌ی خاسی خاس. قبیله‌ی عام که عبه‌یه، قبیله‌ی خاس عهرشی خودایه و قبیله‌ی خاسی خاس دلّی مریدان و گیانی عارفانه. " (ب ۱ ل ۶۰)

۱۲۱.

شیبلی کوتی " من ته‌سه‌ووف له سه‌گیک فیئر بووم که له بهر دهرگای سه‌رایهک وهرکه‌وتبوو، خاوه‌نی سه‌را هاته دهر و ئەو سه‌گه‌ی دهرده‌کرد و سه‌گ دیسان ده‌گه‌پاوه. کوتم: چ سه‌گیک‌ی ره‌زیل و په‌سته که دهری ده‌که‌ن و دیسان ده‌گه‌رپته‌وه! سه‌گ به فه‌رمانی خودا وه ده‌نگ هات و کوتی: ئە‌ی شیخ! بو کوی بچم که خوداکه‌م ئە‌وه؟ " (ب ۱ ل ۶۸)

۱۲۲.

شیبلی به یه‌کیک له مریده‌کانی کوت " ده‌توانی پوژووی هه‌میشه‌یی بگری؟ " کوتی " چۆنه؟ " کوتی " ئە‌وه که هه‌موو عومری خۆت بکه‌یه یه‌ک پوژ و به‌پوژوو بی و به دیداری خوداوه‌ند پوژووت بشکینی. " (ب ۱ ل ۷۴)

۱۲۳.

به **شیبلی** - یان کوت " ته‌عام و شه‌رابت له کوپوه ده‌گا؟ " کوتی " یادی خودا ته‌عامی من، سه‌نای خودا لییاسی من، شه‌رم له خودا شه‌رابی من، نه‌فسی من فه‌دای دلّی من، دلّی من فه‌دای پووحی من، پووحی من فه‌دای خودای من. " (ب ۱ ل ۱۰۷)

۱۲۴. ده‌لین:

شیبیلی ههوت پوژ ده وهجدی خوی دابوو وها که چ تهعام و شه‌رابی نه‌خوارد، نوقمی ده‌ریای په‌حمهت و سه‌ری له سپرپی خوی دا ون کردبوو ئه‌و قسانه‌ی به زمان ده‌رده‌بری:

یادی خوداکه‌م خوراک‌ی من، سه‌نای یه‌زدانم جلی من، شه‌رم له خدا شه‌رابی من، گیانی من فه‌دای دل‌ی من، دل‌ی من فه‌دای پوو‌حی من، پوو‌حی من فه‌دای خودای من!

کاتیک ئاگری وهجدی ئارامی گرت لیانپرسی که "هه‌وت پوژت بی نان و ئاو برده‌ سه‌ر، ئه‌وه چ حاله‌تیکه؟" کوتی "ئهی هه‌ژارا که‌سیک که به ناو و یادی دو‌ست خو‌شه، ئاو و نانی کوا به بیر دادی؟" (ب ۱ ل ۵۱۱)

۱۲۵.

ده‌لین **شیبیلی** رازیکی ده‌گه‌ل هه‌ق هیتا گو‌ری، کوتی "خودایا بو‌چ حوسین‌ی مه‌نسوررت له ئیمه‌ وهرگرت؟" کوتی "رازیکم پیندا به نائه‌هلانی راگه‌یاند و ئه‌وم هیتا خوار که دیتت." (ب ۱ ل ۱۴۵)

۱۲۶.

شیبیلی کوتی:

شه‌ویک که حوسین مه‌نسوری **هه‌للاج** -یان له دار دا من ده‌گه‌ل هه‌ق موناجاتم هه‌بوو. به‌ره‌به‌یان که سو‌جده‌م برد کوتم "خودایا! مه‌نسوری **هه‌للاج** به‌نده‌یه‌ک بوو ئیماندار، خوداناس، به بر‌وا، له ریزه‌ی ئه‌ولیا دا، ئه‌مه چ به‌لایه‌ک بوو که به سه‌ریت هیتا؟ له کو‌یوه شیایوی ئه‌و فیتنه‌یه بوو؟" کاتیک خه‌وم لیکه‌وت، نه‌دای عیزه‌ت به گو‌یم گه‌یشت که "مه‌نسور یه‌ک له به‌نده‌کانی ئیمه‌ بوو که له سپر‌پیک له سپر‌په‌کانی خو‌مان ئاگادار کرد، به‌لام چونکه ئه‌و رازه‌ی ئیمه‌ی ئاشکرا کرد، ئیمه‌ش ئه‌وه‌مان به سه‌ر هیتا که بینیت و بیستت." (ب ۲ ل ۱۱۶)

بووبه کرى شيبلى كوتى:

له مهنسوورى حهلاج - م پرسى " ئه و رېگايه ي كه تو پييدا ده رۆي من ده بئى چ بكه م هه تا بگه مه وه سهر تو؟ "

حوسين كوتى " دوو ههنگاوه ئه و دوو ههنگاوه هه لېگره هه تا بگه يه وه سهر ئيمه. يه كه م ههنگاوه: دونيا لاي ئاشقانى خوى ژنه و ده گه ل مه عشووقه ي وان كيشه ي مه كه. ههنگاوى دووه م: ئاخيره ت به داواكارانى ته تسليم بكه و باس و قسه ي خو ت له وان دوور بخه وه! و بهنده ي دهرگاي عيزه ت به، به بئى به دهسته وه بوونى دونيا و ئاخيره ت! " (ب ۲ ل ۲۳۷)

شيبلى كوتى " بهخت كردنى گيان له پيناو دوستايه تىي، دهوله تىكى به لاشه، كه دوست بو ئه و له برى گيانه، ئه گهر سه دهه زار گيان فه داي ئه و وه سله بكه ي هه ققا كه هيشتا كه به لاشه. " (ب ۱ ل ۱۷۰)

له رۆژگارى جونه يد و شيبلى، پيرريژنيك كورپىكى هه بوو كه ئه ويان به ناخه له ف داده نا و ئاگايان له عه جايى ته قدير نه بوو و نه يانده زانى كه ئه م خه له ف و ناخه له ف بوونه نه غديكه كه به ده ست ته قدير له زه رابخانه ي ئه زه لى لتيانداوه و كه سيان له وه ئاگادار نه كردوه.

ئه و كورپه يان هه موو رۆژئى له خه رابات ده بيى شيو او حال.

دايكى هه موو شه و و رۆژيک ده ستى بو دوعا هه لدينا و ده پاراوه و ده نالا كه " خودايه! ئه و جگه رگوشه يه ي ئيمه له گيژاوى گوناھكارى دهر بكي شه وه و له جامى بيدارى شهربه تىكى بده يه، هه تا دلئى ئيمه فارغ بئى! "

له پر هاتفيك دهنگى هات كه " ئه ي پيرريژن! خو ش به كه ئيمه ئه و كورپه مان ده كارى دلئى پر دهردى تو كرد و دانى شه و قمان ده داوى مه حه ببه ت بو راي ئه و ناوه. "

پیریژن دەو بیرانه دابوو لائو وه ژوور كهوت شیواو و سه‌رگه‌ردان، نه‌عه‌ده‌ته‌ی لیده‌دا و ده‌یکوت " خودای من کوا؟ خودای من کوا؟ له کوئی لیتبگه‌ریم ئە‌هی مانگی دل‌ه‌ستین، ئە‌هی دل‌رفینی دۆستان! ئە‌هی دایه! خودای من کوا؟ دل‌والا و رینوینی من کوا؟ مه‌ره‌می برینی من کوا؟ ده‌رمانی دامایی من کوا؟ " هه‌روا بوو هه‌تا پوژی دوا‌یی هه‌ر ساعه‌ت سووتاو‌تر و شه‌یداته‌ر. پوژی دوا‌یی دایک ئە‌ه‌وی برده‌ لای مه‌شایخی شار و کوتی " ده‌رمانیک بو ئە‌و کور‌ه‌ی من ساز بکه‌ن و ده‌رده‌که‌ی ده‌رمان بکه‌ن. "

ئە‌وان تیدامانه‌وه و کوتیان " ئە‌و ده‌رده‌ گه‌لیک گران و قایمه‌، ته‌دبیر ئە‌وه‌یه که ئە‌و ببه‌ به‌غدا لای پیرانی ته‌ریقه‌ت **جونه‌ید و شییلی** که ئە‌وتادی جه‌هان ئە‌وانن.

پیریژن به‌ هه‌زار په‌نج کور‌ی برده‌ به‌غدا. پوژی دوا‌یی جونه‌ید سه‌یری کرد، شیوا‌ی نه‌زه‌ری په‌ببی بینی و ده‌ ده‌روونی ئە‌و لاهه‌ گه‌یشت که هه‌تا‌وی ده‌وله‌ت له ژیر هه‌وری به‌شه‌ریه‌ته‌ی وی ده‌ده‌وشیته‌وه، کوتی " ئە‌هی پیریژن! ئە‌و ببه‌ مه‌که‌که‌ لای دوو که‌س له پیرانی جه‌هان که ده‌رمانی ده‌رد لای ئە‌وانه‌. دایک به‌ هه‌زار سه‌ختی کور‌ی برده‌ مه‌که‌که‌. کاتیک پادشایانی ته‌ریقه‌ت ئە‌ویان بینی، کوتیان " لایکی سه‌یره! شه‌نه‌ی سه‌بای ده‌وله‌ته‌ی فه‌قر له سه‌ری زولفانیه‌وه ده‌شنی! ئە‌و ببه‌ کیوی لوبنان که بنیاتی پوژگار له‌وه‌یه. "

دایکی سه‌رگه‌ردان کوتی " پوله‌ گیان هه‌سته‌ که له بن ئە‌و به‌په‌یه هه‌رده‌م شتیک ده‌رده‌که‌ی. " ئە‌وسا سه‌ر و پی پووت، به‌ زگی برسی پووی له بیابان نا هه‌تا گه‌یشته‌ کیوی لوبنان.

ماوه‌یه‌ک له‌و سه‌حرایه‌ خولانه‌وه هه‌تا گه‌یشتنه‌ سه‌ر کانیاویک. شه‌ش که‌سیان بینی وه‌ستاو و که‌سیکیان له پیش خو داناهه‌. کاتیک ئە‌و لاهه‌یان بینی به‌ره‌و پیری هاتن و کوتیان " ده‌نگت کرد، نو‌یژ بکه‌ له سه‌ر ئە‌و پیاوه‌! که ئە‌و غه‌وسی جه‌هان بوو و کاتیک له دونیا ده‌رده‌چوو وه‌سیه‌ته‌ی کرد که خه‌لیفه‌ی من به‌په‌یه‌یه و هه‌ر ئیستا ده‌گا، به‌و بلین که نو‌یژم له سه‌ر بکا و مه‌رقه‌عی من ده‌ به‌ر بکا و له جی من دابنیشی! "

ئەو لاوہ چوو و غوسلی کرد و مەرقلەعی شیخی پۆشی و شووقی خودایی
لە سەر نووقتەیی دلّی خۆی نواند و گیر و گرفتیی شەرقلەعی و ئەسەراری
تەرقلەعی هەر ئەودەم لە سەر دلّی کەشف بوو.

کۆر هات و شیخی غوسل دا و نووژی لە سەر کرد و ناشتی و لە سەر
جیگەیی وی دانیشت.

پیریژن کاتیک ئەوہی بینی دەستبەجی ئاخیکی هەلکیشا و گیانی دا.
(ب ۱ ل ۲۶۲)

۱۳۰.

شیبیلی کوتی " ناسیاویی ئیوہ بە مەرقلەعی خۆتان لە خودا، تیگەیشتنی
ئیوہ بە زانستەکانی خۆتان لە خودا، ئەقلی ئیوہ بە فەہم و دەہمەکانی خۆتان لە
خودا، تەقدیری ئیوہ دە بیروپا و دە دلّەکانتان دا لە خودا هەموو و هەموویان
دۆزراوہکانی خۆتانە و دەگەریتەوہ سەر خودی خۆتان. " (ب ۱ ل ۲۹۸)

۱۳۱.

پۆژیک **شیبیلی** دەگەل جەماعەتیک لە عارفان دانیشتبوو، وەختیکی خۆش
و سەماعیکی خۆش دایگرتبوون و خەریک بوون. دەرویشیک دەو حالە دا بە
حورمەت هاتە پیش و لە سەفی نەعال (خوارەوہی مەجلیس) دانیشت.
کلاویکی پەشمینەیی لە سەر بوو و پەلاسیکی رەشی پۆشیبوو. چونکە کەس
ئاگای لە هەقیقەتی حالی وی نەبوو، **شیبیلی** پرسی " ئەی دەرویش ئەو کلاو و
پەلاسەت بە چەند کړیوہ؟ "

کوتی " بە دنیا و هەرچی کە دە دنیا دایە. " پاشان کوتی " ئەی **شیبیلی**
دلیری مەکە کە خودا بەندەیی وی هەیە ئەگەر ئیشارەت بەدن، ئەستوونی
مزگەوت دەبیتە زیوی سپی! "

شیبیلی کوتی ئەودەم چاوم لیکرد، ئەو ئەستوونەم بینی کە رەنگی زیوی
بە خۆوہ گرت. (ب ۱ ل ۴۰۹)

۱۳۲.

پوژیک جونید و شییلی به ریگایهک دا دەرۆیشتن.
جونید به شییلی کوت " ساعهتیک دهگهل خودای به ههتا من دیمهوه."
شییلی دهستی کرد به قوئان خویندنهوه.
جونید گهراوه و به سهری دا گورانده که "به تووم کوت خهریکی خودا به!"
شییلی کوتی "من پیموابوو که قورئان دهخوینمهوه خهریکی ئهوم."
جونید کوتی "نه تزانیه که هه رکهس دهگهل خودا بی ناتوانی بدوی؟"
(ب ۲ ل ۱۳۴)

۱۳۳.

شییلی کوتی "قهت برسی دانه نیشتم مهگه ر ئهوه که ده دلی خووم دا په ند و
حیکمهتیک تازهم نه دیته وه." (ب ۲ ل ۳۴۱)

۱۳۴.

شییلی پوژیک سینگ له پیش و دسهوشان دەرۆیشت و دهیکوت
"خودایه! ئهگه ر دهو ریگایه دا سه دهریای ئاگره هه مووی له سه رچاوم
داده نیم و باکم نیه."
پوژیکی دیکه ئهویان بینی که دههات، سهری داخستبوو وهک
مه حروومیکی داماو. نه رم نه رم دهیکوت "هاوار له حوکمی تو! ئامان له
قه هری تو، نه دهگه لت ئارامم، نه بی تو کارم وه راست دهگه ری، نه پووی
ئه وه م هه یه بگه ریمه وه، نه زراوی ئه وه که رابکه م و بو کوئی هه لیم؟"
پرسیان "ئه ی شییلی، ئه وه ی دوینی چ بوو و ئه ورۆ چیه؟"
کوتی "ئادی، کوند که تاوس نه بینی لافی جه مال لیده دا! به لام کوند کونده
و تاوس تاوس." (ب ۲ ل ۳۵۴)

مریدیك له شیبیلی پرسى " تۆ هیچ دیدیه کت گریان نییه؟ " کوتى " ئەى فلان! ئەوهى که ده دل و گیانى ئییه که وتوو له دیده شاراوویه. هه رچی له دهره وهى قالبى له شه بیگانهى ریگایه و رازاندنه وه یه کی ده دهروون دا دهوئ. ئەى جوامیر! خه فهت ئەزه لییه به لام ده گه ل هه رکه سیك نییه، ئەو خه فهت کاتیک سیبهر بخاته سهر دلی ئاشق، هه وری حالهت ده گرمینی و برووسکی هیوا لیده درئ و بارانى مراد به سهر حه وشى دل دا ده بارئ و گیای جوراوجور دهرسکین: جاریک نیرگسى ره زایه، جار ئەرخه وانى قه ناعهت، جار سوئسنى ته وه ککول، جار یاسه مهنى ته وازوع و ئاشق وه خو که وتوو، له ژیر هه وری خه فهت له باغى دل گولی رهنگا ورهنگ لیده کاته وه و ده یانکاته چه پک. " (ب ۲ ل ۵۱۳)

شیبیلی رۆژیک له خزمهت جونه یید دا کوتى " ئەللا " جونه یید کوتى " ئەوهیکه ده یلی ویردى زمانه یا زیكرى گیان؟ ئەگه ر ویردى زمانه، زمان خوئى تابیعى ئەوه دهنه قسه ی سهر زاره و ئەمه کاریکی هاسانه. چونکه ئیبلیسیش هه ر ئەوه ده لئ که تۆ ده یلی. که وایه تۆ چ سهر و فه زیله تیکت هه یه؟ ئەمه بارگای عامه، هه م دۆست لئیداده به زئ و هه م دوزمن، هه م ئاشنا هه م بیگانه. پیاو ده بی له سهر خوانى پادشایان ده دهروونى په رده دا جیکه ی ده ست بکه وئ دهنه بو بارگای عام هه رکه سیك و هه ر خه سیك ری دهرئ. " (ب ۲ ل ۶۴۲)

ترجمه رساله قشیریه

۱۳۷.

ئەبووبەکر دۆلەف بنی جەحدر شیبیلی، بەغدایی بوو و لەوێ گەورە بوو و ئەسلی وی هی ئۆسرووشنە بوو، ھاوسۆحبەتی جونەید و پیران سەردەمی بوو و تاکانەیی پۆژگاری خۆی بوو بە حال و زەرافەت و عیلم، مالیکی مەزھەب بوو و هەشتا و حەوت سالی عومری وی بوو و وفات وی ۳۳۴ [ی مانگی] بوو. کاتیک شیبیلی تۆبەیی کرد لە مەجلیسی خەیری نەسساج، چوو دەماوهند و کوتی " من لێرە ئەمیر بووم و گەردنم ئازا بکەن."

۱۳۸.

پیاویک ھاە لای شیبیلی. شیبیلی پێیکوت " تۆ کیی؟ " کوتی " یا سەبییدی! من ئەو نوقتەییەم کە لە بن ب -ی دەدری. " شیبیلی کوتی " تۆ گەورەیی منی چونکە مەقامیک بوو خۆت نابینی. " (ل ۲۲۱)

۱۳۹.

کەسیک ھاە لای شیبیلی و گلەیی کرد لە زۆر بوونی عایله. کوتی " بڕۆوه مال و ئەووی کە خودا پۆژی ناداتی، لە مالی دەر بکە. " (ل ۲۵۱)

۱۴۰.

بە شیبیلیان کوت " نەتزانیه کە ئەو رەحمانە؟ " کوتی " دەزانم بەلام لەوہتی رەحمەتی ویم ناسیوه ھەرگیز نەمویستووہ ھەتا رەحمەتم پێبکا. " (ل ۳۴۳)

دهگيرنه وه له ئه بوو عهبدوللاى رازىي كه كوتى:

ئىبنى ئەنبارىي سۆفكى پىبه خشم. شىبلى كلاويكى هه بوو شياوى ئه و سۆفه و كلاويكى زهريف بوو. ته مه ننام كرد كه ئه و دوانه هى من بن. كاتىك شىبلى له مه جليس هه ستا، چاوى له من كرد. من به دواى دا رۆيشتم و عاده تى وه ها بوو كه ويستباى به دواى دا برۆم چاوى لى ده كردم. كاتىك گه يشته وه مال به منى كوت " ئه و سۆفه دا كه نه. "

دامكه ند. تىكپىچاوه و كلاوه كه شى خسته سه رى و ئاگرى داوا كرد و هه ردووكى سووتاند. (ل ۳۷۳)

شىبلى كورپكى هه بوو به ناوى ئه بولحه سه ن، مرد. داىكى شىنى ده گىرا و پرچى خۆى برى. شىبلى چوو گه رماو و قسلى له روى هه لسوو هه تا مووى روى هه موو لى ووه.

ده هاتنه تازيه ي و ده يانكوت " ئه مه چيه يا ئه بابه كر؟ "

كوتى " موافه قه تم ده گه ل ئه هلى خۆم كرد. "

يه كه له وان كوتى " بلى كه چت كرد؟ "

كوتى " من زانىم كه دىنه تازيه و ده لىن كه: خودا پاداشتت بداته وه! من مووى روى خۆم فهدا كرد هه تا به و خه رىك بن و باسى خودا به غه له ت به زمانتان دا نه يه. " (ل ۴۲۵)

جارىك شىبلى بانگى نوژىي دده كه گه يشته شه هاده ت، وه ستا و كوتى "مه گه ر نه ئه وه يكه خۆت فه رمووته ده نا ده گه ل تو هىچكه سم ياد نه ده كرد. "

(ل ۴۲۵)

۱۴۴.

له شیبیلیان پرسى " بۆچ به و قه و مه ده لئىن سوڤى؟ " كوتى " چونكه له نه فسيان هه ندىك ماوه و ئەگەر نه مابا هيچ ناويكيان ليئنه ده نرا. " (ل ۴۷۳)

۱۴۵.

جه عفه رى نه سىر له به كرانى دینه وه رى پرسى - كه ئەو خزمه تى شیبیلی كردبوو - كه " چت بينى له شیبیلی؟ " كوتى " به منى كوت كه: يهك دره م مه زله مه م له ئەستويه و هه زار دره مم بو سياحه به كه ي به سه ده قه داوه و ده دلم دا هيچ له وه گرانتتر نييه. پاشان كوتى: ته هاره تم بده! ئەوم ته هاره ت دا و له بيرم چوو ردينى دا بيتم. زمانى نه ده گه را، ده ستي گه رتم و ده نيو ردينى نا و گيانى دا. " جه عفه ر گريا و كوتى " چ ده كرئ بليين به پياويك كه هاتا ئاخري عومرى يهك له ئادابى شه ريعه تى لئ زايه نه بوو. " (ل ۵۳۱)

۱۴۶.

سه باره ت به مه عره فه ت له شیبیلیان پرسى، كوتى " سه ره تا كه ي خودايه و ئاخره كه ي نه هايه تى نييه. " (ل ۵۴۲)

۱۴۷.

شيبیلی كوتى " عارف ناروانيته غه یری وی و نابیسی قسه ی غه یری وی و نابینى نيگه هبانىك بو خو ی جگه له و. " (ل ۵۴۸)

۱۴۸.

شيبیلی ده لئى " مه حه ببه ت بو يه ناوى مه حه ببه تيان داوه تى كه هه رچى ده دل دابى جگه له مه حبووب مه حوى ده كا. " (ل ۵۶۰)

۱۴۹.

شیبلی دەلئی " موحبب ئەگەر بێدەنگ بێ دەفەوتی و عارف ئەگەر قسە بکا دەفەوتی. " (ل ۵۶۴)

۱۵۰.

سەبارەت بە سەماع لە شیبلیان پرسی، کوتی " زاهیری فیتنەیه و باتینی عیبرەت. هەرکەس ئیشارەت بناسی، سەماعی عیبرەت لئی حەلالە و ئەگەر دژی ئەمە بێ خۆی دە بەلا و فینە هاویشتوو. " (ل ۶۰۲)

۱۵۱.

دەلین کەسێک هەرای دەکرد کە " خیار (هەلبژاردە) دە بە دانگیک! " (الخیار عشر بدانق)
شیبلی بیستی و کوتی " کاتیگ بژاردە دەی بە دانگیک بێ ئەدی خرابترین چۆن دەبی؟ " (ل ۶۱۷)

تلبیس ابلیس

۱۵۲. دەگێرنەوه کە:

تاقمیک سوؤفی هاتنە لای شیبلی. کەسێکی نارده لای دەولەمەندیک و شتیکی داوا کرد کە خەرچی سوؤفیانی بکا. ئەو دەولەمەندە ولامی داوه کە "شیبلی خۆی ناسیاوی هەقە بۆ داوا لە هەق ناکا؟"
شیبلی پەيامی ناردهوه کە " دونیا پەستە و لە پەستیکی وهک تو دەبی داوای مائی دونیا بکەن، لە هەق داوای هەق دەکەین. "
ئەو پیاوه سەد دیناری ناردا. (ل ۱۴۹)

۱۵۳.

دەلّین شیبیلی بە بەر مزگەوتی جامع دا دەرویشت و تاقمیکی مەرقلە عیۆش و فۆتە پۆش بینی، ئەو شیعەرە ی هیناوه:

اما الخيام فانها كخيامهم وازی نساء الحی غیر نساءئها
(خیۆت هەمان خیۆتە، بە لام دانیشتوان ئەوان نین) (ل ۱۵۲)

۱۵۴.

ابن مجاهد مقری پوژیک لای عیسا بنی عەلی وەزیر بوو شیبیلی وە ژوور کەوت و شیبیلی عەدەتی و ابوو هەرچی دە بەر کردبا شوینیکی دەدری. ئیبینی موحاید بۆ ئەو دە شیبیلی ببەزینی کوتی " دە کوئی شەریعەت دا هاتووە کە شتیکی بە سوود زایە بکە؟ "

شیبیلی دەستبەجئ ئەو ئایە ی خویندەو " فطقق مسحا بالسوق والا عناق " کە تەفسیرکەران نووسیویانە: پوژیک سولەیمان پیی چەند ئەسپی قەلەم کرد و ملی لیدان چونکە وەها خەریکی تەمەشای ئەوان ببوو کە نوێژی لە بێر کردبوو.

ئیبینی موحاید بێدەنگ بوو.

وەزیر کوتی " تۆ دەتەویست ئەو ببەزینی ئەو تۆی بێدەنگ کرد. " ئەوسا شیبیلی کوتی " تۆ قوریانخوینی، بلئ دە کوئی قورئان دا هاتووە کە حەبیب حەبیبە کە ی عەزاب نادا؟ "

ئیبینی موحاید نەیزانی چ بلئ شیبلی خۆی ئەو ئایە تە ی خویندەو " و قالت الیهود و النصارى نحن ابناء الله و احباوه قل فلم يعذبکم بذنوبکم؟ " کە بە تەواوەتی مانای مەنزووری شیبیلی دەگەیان. ئیبینی موحاید کوتی " دەلّی ئەو ئایەم هەتا کوو ئیستا گوئ لینه ببوو. " (ل ۱۵۸)

[سولەیمان] دەستی کرد بە بپینەو ی پی و ملی ئەسپەکان (سوورە ی ص ئایە ی ۳۳)
جوولە کەکان و فەلەکان کوتیان ئیمە کوران و دۆستانی خوداین بلئ بەوان ئە ی بۆ ئیۆه عەزاب دەدا؟ (سوورە ی مائدە ئایە ی ۱۸)

۱۵۵.

له شیبلی ده‌گیږنه‌وه که کوتی:

که‌س دهناسم که پتی دهو ریځایه نه‌نا هه‌تا هه‌رچی هه‌یبوو نه‌یدا به ئینفاق و هه‌فتا کتییدان که به خه‌تی خوئی نووسیوی ده دیجله‌ی نه‌هاویشته که لای فلان و فلان هه‌دییسی خویندبوو و له‌به‌ری کردبوو.
راوی ده‌لئ: مه‌به‌ستی له خوئی بووه. (ل ۲۲۸)

۱۵۶.

هه‌سین ئیبنی ئەحمه‌دی سه‌فهار ده‌لئ:

پوژیک شیبلی ده‌واتی به ده‌ست منه‌وه بینی، کوتی " ئەو په‌شاییه له به‌ر چاوم دوور بخه‌وه که په‌شایی دل‌م بو من به‌سه. " (ل ۲۳۰)

۱۵۷.

له‌ه‌لی ئیبنی مه‌هدی ده‌گیږنه‌وه که:

له‌به‌غدا چوومه کوږی شیبلی و ده‌واتم پتیوو. شیبلی چاوی پیکه‌وت و ئەم شیع‌ره‌ی خوینده‌وه:

اذا خاطبونی بعلم الورق برزت علیهم بعلم الخرق

یانی: کاتیک ده‌گه‌ل من به عیلمی کتیب و وه‌ره‌ق دوان، منیش عیلمی خه‌رقه‌ی شر و دل‌ی پاره‌پاره‌م لئ ئاشکرا کردن. (ل ۲۳۰)

۱۵۸.

شیبلی له‌که‌سیکی پرسی " ناوت چیه؟ "

کوتی " ئاده‌م! "

کوتی " وای له‌تو! ده‌زانی ئاده‌م چی کرد؟ ئاده‌م خودای به‌پاروویه‌ک فرۆشت. " شیبلی پاشان کوتی " پاکه‌ئه‌و خودایه‌ی که به‌شیتایه‌تی هه‌رچی بیلیم مه‌عزوورم ده‌کا. " (ل ۲۳۶)

۱۵۹.

له كورې شيبلى دهگيرنه وه كه:

شيبلى شهويك پيټهكي له سهر ليواري سهربان دانا و پيټهكي ديكه
بهرو و هوش راگرت و كوتى " نهى چاو نهگه ساتيك پيلووت ويكبنى خو
دهخمه خواره وه! " به مجوره هه تا به يانى به ناگا بو، به يانى كوتى " دويشه و
زيكړى خودام له كهس نه بيست جگه له كه له بابيكي دوو پوولي! " (ل ۲۴۹)

۱۶۰.

نه بولعه باسى به غدادي كوتى:

نيمه دهگل نه بولعه سهن كورې شيبلى دوستايه تيمان هه بوو شهويك بو
ميوانى بانگيشتنى كردين، كوتمان به شهرتيك كه باوكت نه يه ته لامان. نيمه
چووينه ماله وى خهريك بووين نانمان دهخوارد كه شيبلى وه ژوور كهوت به
هه شت شه مده مابه ينى قامكه كاني هه ر دوو دهستى دا، هات و له نيوه راست
جمع دانيشت. نيمه شهرمان ليده كرد، كوتى " ناغايان من به شه م و له گه نى شه م
فه رز بكن. " (ل ۲۴۹)

۱۶۱.

دهلن عهلى ناويك كورې شيبلى مرد. ژنى شيبلى له تازيه ي پرچى برى،
شيبلىش كه ردينكي چر و پرى هه بوو هه مووى تاشى. هويه كه يان ليپرسى،
كوتى " نه و ژنه بو مه حبووبى مه فقوود پرچى برى چلون من بو حه بيبي
مه وجود ردينم نه تاشم؟ " (ل ۲۵۰)

۱۶۲.

له سهر راج دهگيرنه وه كه:

شيبلى ملكيكي فروشت و پوله كه ي به نينفاق دا به خه لك و هيچى نه دا به
خاو و خيزانى خو. هه روه تر بيستى كه نه و نايه ته دهخوينته وه: " اخسئوا
فيها " كوتى: برىا منيش له و كه سانه بام كه نه و نايه به وان دهلى.

ههروهتر کوتویه تی " خودا بهندهی وای ههن که ئهگهر تف به جهههنهم
دا بکهن، دهکووژیتتهوه. " (ل ۲۵۰)

قال اخسوا فیها و لاتکلمون (خودا دهلی: دوور بنهوه و هیچ مهلین). سوورهی مومنون ئایهی ۱۰۸

اسرار التوحید

۱۶۳.

شیخی ئیمه [ئهبوو سهعیدی ئهبولخهیر] کوتی:
شیبیلی دهلی که " دوو دۆست بوون که ماوهیهک دهگه ل یهک له چه زهر و
سهفه ر هاودهم بوون. جاریک وهها بوو که دهبا به سهر دهریا دا برۆن،
کاتیک کهشتی گهیشته نیرینهی دهریا یهک لهوان چوو لیواری کهشتی و ده
ئاو کهوت و نوقم بوو. دۆستهکهی دیکهش به دواى دا خووی ده ئاو هاویشته.
لهنگه ری کهشتیان خست و غهوواس چوونه نیو ئاو و ئهوانیان ده رکیشاوه
به سلامهت. دواى ماوهیهک که چهسانهوه، یهکه م دۆست به دۆستهکهی
دیکه ی کوت: دامنا که من ده ئاو که وتم، بهلام تو چی؟ کوتی: من دهگه ل تو
له خو م غایب بووم، وامزانی که من تو م. " (ل ۲۴۶)

۱۶۴.

شیخی ئیمه [ئهبوو سهعیدی ئهبولخهیر] کوتی:
مندالیک له کوپری شیبیلی وهستا، کوتی " یا ئهبابهکر! من له خو م بستینه و
من له من غایب بکه، پاشان من بدهوه من ههتا من ئه و بم و ئه و من."
شیبیلی کوتی " تو ئه و قسهت له کوپوه بو هات که نابینا دهبی!
غولام کوتی " من ئه وه چو ن دهست بخه م یا ئهبابهکر که ده و دا نابینا بم."
جا له لای شیخ رایکرد. (ل ۲۴۷)

شیخی ئیمه [ئەبوو سەئیدی ئەبولخەیر] کوتی: دەرویشیک هاتە لای شیبلی و کوتی "یا شیخ! کەسیک کە دە خەو دابی پێگاکەیی بە پۆیشتن دەژمیردری؟" شیبلی کوتی "ئەگەر لە ژێر سیبەری ئیخلاص خەوتبێ خەوئەکەیی عەینی سەدری مەنزڵە."

ئەوسا شیخی ئیمه [ئەبوو سەئیدی ئەبولخەیر] کوتی: قسەیی شیبلی ئەوەیە کە رەسوول کوتی: نوم العالم عباده (خەوی زانا عیبادهتە) (ل ۲۶۰)

شیخی ئیمه [ئەبوو سەئیدی ئەبولخەیر] کوتی: لە شیخ ابولحسن بن مثنی لە ئەستراباد بیستم کە دەیکوت:

رۆژی جومعه، لە جامیعی بەغدا لای شیبلی بووم، لە پێر پرسیارکەرێک - کە جلی سۆفیانەیی دە بەر دابوو - وەستا و کوتی "وەسل چیه؟" شیبلی پووی تیکرد و کوتی "ئەیی ئەو کەسەیی لە وەسل دەپرسی، دوو لایەن وەلابنی و گەیشتووی."

کوتی "ئەیی ئەبووبەکر ئەو دوو لایەنە چیه؟" کوتی "لووتکەیک لە بەرابەر تۆ وەستاوە کە حیجابی تۆ و خودایە." ئەو پرسیارکەرە کوتی "ئەیی ئەبووبەکر من لە شەرحی قسەیی خۆت لەمەر ئەو لووتکەیکە ئاگادار بکە کە ئەو لووتکە چیه؟"

شیبلی کوتی "دونیا و ئاخیرەت! وەهای کوتوو خەوادەندگاری ئیمه: هەندیک لە ئیوه دونیا دەخوای و هەندیک ئاخیرەت. کە وایە داخوایەری خودا کێیە؟" ئەوسا شیبلی کوتی "کاتیک کوتت: ئەللا! ئەللا ئەو و کاتیک خامۆش بی ئەو ئەللا. ئەیی ئەللا ئەیی ئەللا ئەیی ئەو ئەو ئەو و جگە لەو کەس نەناسی سوبحانە سوبحانە تاقانەیی بێ هاوتا."

ئەوسا شیبلی بیهۆش بوو و وەک مارانگەستە دەگەوزا، هەتا بردیانەووە مال. (ل ۲۶۱)

کشف المحجوب

۱۶۷.

ابوبکر دلف بن جدر الشبلی له گهرورهکان و ناودارانی مه‌شایخ بوو. ئەو له گهروره‌کانی قهومی ئەهل و ساداتی ته‌ریقهت بوو. سه‌ره‌تا کورپی حاجب الحجابی خه‌لیفه بوو. له مه‌جلیسی خه‌یری نه‌سساج تۆبه‌ی کرد و په‌یوه‌ندیی به‌ جونه‌یده‌وه‌ گرت و گه‌لیک له مه‌شایخی بینیبوو.

۱۶۸.

کاتیک شیبلی چوو لای جونه‌ید کوتی " یا بابهر کر تۆ فه‌خری ئەوه‌ت ده‌ سه‌ر دایه‌ که‌ من کورپی حاجب الاحجابی خه‌لیفه‌م و ئەمیری سامره‌. تۆ هیچ کاریکت ناچیته‌ پیش هه‌تا نه‌چییه‌ بازار و له‌ هه‌رکه‌س که‌ ده‌یبینی سوآل نه‌که‌ی هه‌تا قیمه‌تی خۆت بزانی. "

وه‌های کرد. هه‌ر رۆژه‌ی بازارپی سستتر بوو هه‌تا سه‌ری ساڵ گه‌یشه‌ته‌ راده‌یه‌ک که‌ له‌ ته‌واوی بازار گه‌را و هه‌چکه‌س هه‌چی نه‌دایه‌. به‌ جونه‌یدی کوت. جونه‌ید کوتی " یا بابهر کر ئیستا قیمه‌تی خۆت زانی که‌ لای خه‌لک هه‌چ ناهینی. دل به‌وان مه‌سپیره‌ و ئەوان به‌ هه‌چ دامه‌نی. " (ل ۴۶۹)

۱۶۹.

شیبلی ده‌لی " الفقر بحر البلاء و بلاء کل عز. ده‌رویشی ده‌ریای به‌لایه‌ و به‌لاکانی وی گشت عیزه‌. (ل ۳۱)

۱۷۰.

ئهبوو به‌کری شیبلی ده‌لی " التصوف شرک لانه‌ صیانه‌ القلب عن رویه‌ الغیر و لا غیر. ته‌سه‌ووف شیرکه‌ چونکه‌ ته‌سه‌ووف پاراستنی دل له‌ دیتنی غه‌یر و خۆی غه‌یر نییه‌. " (ل ۴۳)

شیبلی دهلئ " الصوفی لا یری فی الدارین مع الله غیر الله. سؤفی ئه وهیه
که ده دوو جههان دا هیچ نه بیینی جگه له خودا. (ل ۴۴)

۱۷۲. له و دهگیرنه وه که:

رۆژیک وه بازارپی به غدا کهوت. قهومیك کوتیان " هذا مجنون!
ئه و کوتی " من لای ئیوه شیتیم و ئیوه لای من وشیار. شیتایه تی من له بهر
زۆری مهحه ببه ته و سیحه تی ئیوه له بهر غایه تی غه فله ته. که وایه خودا
شیتایه تی من زیاد بکا ههتا قوربم له قورب زیادتر بی و وشیارپی ئیوهش
زیاد بکا ههتا بوعدتان له بوعد پتر بی. " (ل ۱۹۶)

۱۷۳. دهلئین:

رۆژیک شیبلی تههاره تی کرد به تهمای ئه وه که بچیته مزگهوت. له
هاتفیکی بیست که " زاهیرت شوشت، سهفای باتینت کوا؟ "
کوتی " گه پامه وه و هه موو ملک و میراتم به خشی و جگه له وه ئه ندازه
جله ی که بۆ نویژ کردن رهوا بی، نه میوشی. ئه وسا چوومه لای جونهید و
ئه و کوتی " یا ئه بابه کرا! ئه وه گه لیک تههاره تیکی به سوود بوو که کردت،
خودا هه میسه تاهیرت رابگری. "
کوتی " دوا ی ئه وه قهت بی تههارهت نه بووم. " (ل ۳۷۷)

۱۷۴

یهک له عولهمای زاهیر بۆ تاقی کردنه وه ی شیبلی له سه ر زهکات پرسی
که " چه ند ده بی بدهین؟ "
کوتی " چونکه بهرچاوتهنگی ههیه و مالی کۆکراوه، له هه ر دووسه د
دره م پینچ دره م ده بی بدن و له بیست دینار نیو دینار به مهزه بی تو. به لام
به مهزه بی من نابئ هیچ شتیک بکهیه ملک و مال ههتا له مه شغه له ی زهکات
رزگارییت بی. " (ل ۴۰۶)

۱۷۵.

شیبلی کوتی " خودایه! بههشت و دۆزهخ له شاراوگهی غهیبی خۆت بشارهوه و یادی وان له دلّی خه‌لک بَسره‌وه هه‌تا تو له‌بهر ئه‌وه نه‌په‌ستن." (ل ۴۲۹)

۱۷۶.

له شیبلی ده‌گیڤنه‌وه که:

له مه‌جلیسی جونه‌ید هه‌ستا و به‌دهنگی بلنډ کوتی " یا مرادی! " و ئیشاره‌ی به‌هه‌ق کرد.

جونه‌ید کوتی " یا بابه‌کرا! ئه‌گه‌ر مرادت هه‌قه‌ ئه‌و ئیشاره‌ت بۆچ کرد که ئه‌و نیازه‌ی به‌وه‌ نییه‌ و ئه‌گه‌ر مرادت هه‌ق نییه‌ خه‌لاف بۆ ده‌لّی که هه‌ق به‌قه‌ولی تو عه‌لیمه‌." شیبلی له‌قه‌سه‌ی خۆی ئیستغفاری کرد. (ل ۴۶۴)

۱۷۷.

رۆژیک شیبلی له‌که‌رخ‌ی به‌غدا ده‌رۆیشت، یه‌کیکی له‌موده‌عیان بی‌نی که ده‌یکوت " السکوت خیر من الکلام فقال سکوتک خیر من کلامک لان کلامک لغو و سکوتک هزل و کلامی خیر من سکوتی لان سکوتی حلم و کلامی حلم." شیبلی کوتی " خامۆشیی تو باشتره‌ له‌قه‌سه‌ی تو چونکه‌ قسه‌ی تو له‌غو و باتله‌ و خامۆشیی هه‌زل و گالته‌. [به‌لام] قسه‌ی من باشتره‌ له‌ خامۆشیی من چونکه‌ بی‌ده‌نگی من حیلمه‌ و که‌لامی من عیلمه‌. ئه‌گه‌ر باسی عیلم نه‌که‌م حیلیم هه‌یه‌ و ئه‌گه‌ر لیبیدویم عیلم هه‌یه‌. ئه‌گه‌ر نه‌یلیم حه‌لیم و ئه‌گه‌ر بیلیم عه‌لیم." (ل ۴۶۵)

حالات و سخنان ابوسعید ابولخیر

۱۷۸.

رؤژیک شیخ شیبلی له بازاری به غدا به بهر دوکانی قهساییک دا تیپه‌ری.
چاوی له گوشت کرد. گوشت قهله و باش بوو.
قهسساب هه‌رای لیکرد "گوشت به‌ره‌وه!"
شیخ کوتی "پاره‌م نیه."
قهسساب کوتی "مؤله‌تت ده‌دهم."
شیخ تاویک رامما و دهستی کرد به گریان، کوتی "ئهی نه‌فسی
به‌رماوخۆر! بیگانه مؤله‌ت ده‌دا و تو نایدی، تو بیده‌ی باشته‌ه." (ل ۱۵۶)

ئىبنى عەتا

(۲۳۵ ى مانگىي ۸۴۹ زايىنى / ۳۰۹ مانگىي ۹۲۲ زايىنى)

ئەو قوتبى عالەمى پووحانىي، ئەو مەعدەنى حىكمەتى رەببىيى، ئەو نىشتەجىي كەعبەى سوبحانىي، ئەو گەوھەرى بەحرى وەفا، ئىمامى مەشاىخ ئىبىنى عەتا، سولتانى ئەھلى تەحقىق بوو و بورھانى ئەھلى تەوحىد... و لە مريدانى جونەيد بوو.

دەگىرنەوہ كە:

تاقمىك چوونە سەومەعەكەى. تەواوى سەومەعەيان بىنى كە تەر بووہ، كوتيان " ئەوہ چ حالەتيكە؟ " كوتى " حالەتيكەم تىدا پىكھات لە خەجالەتيان بە دەورى سەومەعە دا دەخولامەوہ و ئاوم لە چاودەرژا. " كوتيان " چ بووہ؟ " كوتى " بە مندالى كۆترى كەسىم گرت. وە بىرم ھاتەوہ. ھەزار درەمى زىوم بو سەوابى خودا داوہ ھىشتا دلم قەرار ناگرى. دەگرىم كە حالم دەبى چۆن بى؟ "

دەگىرنەوہ كە:

ئەو دە كورپى ھەبوو ھەموو سىياحەبجەمال و دەگەل باوكيان دەچوونە سەفەرىك. لەپر دز كەوتتە سەريان و يەك يەكى كورپەكانى ئەويان سەر برى و ئەو ھىچى نەدەكوت. ھەر كورپىكان كە دەكوشت رووى لە ئاسمان دەكرد و پىدەكەنى، ھەتتا ئەستوى نۆ كورپان لىدا، كاتىك دەھەم كورپان بانگ كرد كە بىكووژن، رووى دە باوكى كرد و كوتى " تەح كە باوكىكى بى شەفەقەتى، ئەستوى نۆ كورپان لىداى و تۆ پىدەكەنى و ھىچ نالىى. " كوتى " گيانى باوك! ئەو كەسەى كە ئەمە دەكا، ناكرى ھىچى پىبلىي؛ ئەو خۆى دەبىيى و دەزانى و دەتوانى ئەگەر بىھوئى ھەموويان رابگرى. " كاتىك دز ئەوہى گوى لىبوو، حالەتيكى تىدا پىكھات، كوتى " ئەى پىر! ئەگەر ئەو قسەت دە پىشدا كوتبا، ھىچ كورپىكت نەدەكوژرا. "

دهگيرنه وه كه:

پوژيک به جوته يدي کوت که " دهوله مهند فازلترن له فهقير، چونکه له قيامهت دهگه ل دهوله مهندان حيساب دهکن. و حيساب خویندنه وه که لامی بيواسيته به له بری عيتاب، عيتابی دوست فازلتره له حيساب. "

جونه يد کوتی " نهگه ر دهگه ل دهوله مهندان حيساب بکه ن له دهرويشان داوای ليبوردين دهکن و داوای ليبوردين فازلتره له حيساب. "

ده کتیبی کشف المحجوب دا وه هاتوه:

پوژيک جوته يد و ئیبنی عهتا سه بارهت به و مهسه له به قسه يان دهکرد. ئیبنی عهتا دهلیلی هیتاوه له سه ره ئوه که دهوله مهند فازلترن چونکه له قيامهت حيسابيان دهگه ل دهکن و حيساب خویندنه وه که لامی بيواسيته به له بری عيتاب و دوست له دوست تووره ده بی.

جونه يد کوتی " نهگه ر دهگه ل دهوله مهندان حيساب بکه ن داوای ليبوردين له دهرويشان دهکن و داوای ليبوردين فازلتره له توورپه یی حيساب. " (ل ۲۷)

هه رهوتر ده تفسير کشف الاسرار دا وه هاتوه:

جونه يد دهرويشی به سه رتر له دهوله مندیی دانا و ئیبنی عهتا به پيچه وانهی وی شه رهی به دهوله مندیی دا له ئاست دهرويشی.

پوژيک ده نيوان ئه و دوانه دا به حس ساز بوو. جونه يد دهلیلی هیتاوه که ره سولی خودا فه رمويه تی: فه قيرانی ئومه تی من زووتر له دهوله مهندان ده چنه به هه شت و که سيک که زووتر بچيته به هه شت سه رتره له وهی که درهنگتر بچ.

ئیبنی عهتا کوتی " چ باشتر، که دهوله مند ماوه يهک له ژمار و ئيتزار دای؛ چونکه ئه و که سی که له به هه شته له له زه تی نيعمهت دایه و ئه وهی که له ئيتزار و تووره دایه له له زه تی عيتابی هه ق و دهگه ل دوست قسه کردن هه رچهند له مه قامی عيتاب و خيتاب دای؛ باشتره له وهی که له مه قامی نيعمهت له دوسته وه، خه ريکی غه يری دوست بچ؛ چونکه له به لای دوست دابوون باشتر و خوشتره له وه که له نيعمه تی دوست دای، بچ دوست بوون.

جونه يد کوتی " نهگه ر دهوله مهند له زه تی عيتابی هه به، دهرويش له زه تی داوای ليبوردين هه به! خودا پوژی قيامهت روو ده دهرويشی خوی دهکا، ده لئ: من داوای ليبوردين ليه که م و سویند به عيزهت و جه لالم، له وه که رووی دونيام له تو نه کرد نه له به ر سووکا يه تی به تو بوو به لکه فه زيله ت و که رامه تم کرده به ره ی تو. ئيستتا بروانه ئه و سه ف و ريزه ی خه لک، هه رکه س له دونيا چيشت يا جل يا جيگای داوه به تو و مه به سستی خيز و يادی من بووه، ده سستی بگره و له سه ف ده ريکيشه و من گوناه ی وی به تو ده بخشم. " (ب ۲ ل ۵۷)

هه‌ندیک له موته‌که‌لیمان به ئیبنی عه‌تایان کوت " بۆچی ئیوه سوڤیه‌کان هه‌ندیک له‌فزان ساز کردوو‌ه که له گوئی گویگران غه‌ریبه و زمانی باوتان وه‌لاناوه؟ ئه‌مه ... درۆی رازاو‌یه و هه‌ق درۆی رازاو‌یه به کار نایه. "

ئیبنی عه‌تا کوتی " بۆیه واما‌نکردوو‌ه چونکه ئه‌و عه‌مه‌له‌ی ئیمه عیززه‌تیکی بۆ ئیمه هه‌یه و عه‌زیزه، نه‌مانه‌ویست که جگه له‌م تایفه‌یه ئه‌مه بزنان و نه‌مانه‌ویست له‌فزی ئاسایی به کار بینین، له‌فزی تایبه‌تمان په‌یدا کرد. "

هه‌روه‌تر ئه‌و که‌لیماتی عالی هه‌یه:

کوتی " باشترین عه‌مه‌ل ئه‌وه‌یه که کردوو‌یانه و باشترین عیلم ئه‌وه‌یه که کوتوو‌یانه. "

هه‌روه‌تر:

کوتی " هه‌رک‌ه‌س به ئه‌ده‌بی سوننه‌ت خۆی برا‌زینیته‌وه، هه‌ق ئه‌و به نووری مه‌عه‌رفه‌ت رازاو‌ه و دره‌وشاو‌ه ده‌کا. "

هه‌روه‌تر:

کوتی " سه‌ره‌تا له مه‌یدانی عیلم له مه‌رد ده‌گه‌رپین پاشان له مه‌یدانی حیکمه‌ت دوا‌یی له مه‌یدانی ته‌وحید، ئه‌گه‌ر له‌و سه‌ مه‌یدانه‌ نه‌بێ، هیوا له دینی ئه‌و ببه‌ره. "

ده‌کتیبی ترجمه رساله قشیرییه دا وه‌ها هاتوو‌ه:

ئیبنی عه‌تا ده‌لی " سه‌باره‌ت به هه‌رچی لێیانهرسی، له مه‌یدانی عیلم لێیگه‌رپێ و ئه‌گه‌ر له‌وئ نه‌تدیته‌وه له مه‌یدانی حیکمه‌ت لێیگه‌رپێ و ئه‌گه‌ر نه‌تدیته‌وه به ته‌وحید هه‌لیسه‌نگیته و ئه‌گه‌ر له‌م سه‌ جێیه نه‌تدیته‌وه به پووی دیوی داده‌وه. " (ل ٦٥)

ههروهتر:

کوئی " هه ر عیلمیک به یاننیک ههیه و هه ر به یاننیک زمانیک و هه ر زمانیک عیباره تیک و هه ر عیباره تیک ته ر یقه تیک و هه ر ته ر یقه ته ی جه معیکی تایبه ت. جا هه ر که س توانی ئه و ئه حوالانه لیکبکاته وه، ئه و بوی هه یه که قسه بکا. "

ههروهتر:

کوئی " ئه گه ر که سیک بیست سال به شیوه ی نیفاق هه نگاو هه لئینته وه و ده و ماوهیه دا بۆ قازانجی براده ریک یه ک هه نگاو هه لبرگی فازلتره له وه ی که شینست سال عیبارده ت به ئیخالسه وه بکا بۆ نه جات له نه فسی خوی. "

ههروهتر:

کوئی " باتین جیگه ی نه زه ری هه قه و زاهیر جیگه ی نه زه ری خه لک. جیگه ی نه زه ری هه ق شیاو تره بۆ پاکیی هه تا جیگه ی نه زه ری خه لک. "

ههروهتر:

کوئی " هه رچی به نده له ئاخیره ت بپاریزی، دونیا یه. بۆ هه ندیک دونیا سه رایه و بۆ هه ندیک ته جارته و بۆ هه ندیک عیزه ت و غه له به و بۆ هه ندیک عیلم و شانازی به عیلم و بۆ هه ندیک مه جلیس و بۆ هه ندیک نه فس و شه هوه ت. راده ی هیممه تی هه ر کام له خه لک به سته به وه یه که تئیدان. "

ههروهتر:

کوئی " هیممه ت ئه وه یه که ده دونیا دا نه بی. "

ههروهتر:

کوئی " ژیا نی مو حیب به دلّه، ژیا نی مو شتاق به فرمی سک، ژیا نی عارف به زیکر، ژیا نی مو وه حید به زمان، ژیا نی سیاحه ب ته عزی م به نه فه س، ژیا نی سیاحه ب هیممه ت به برینی نه فه سه و ئه م ژیا نه سووتان و نو قم بوونه. "

- ئەگەر كەسك بلى كە: ژيانى مووهحيدان بە زمان چلۇنە؟ دەلىم: باتىنى
ھەموو بۇتە تەوھىد. يەك زەرپرە خەبەرى لە باتىنى نىە، جگە لەوہ كە زمانى
دەجوولئىتتەوہ وەھا كە ئەو گەرەپپاوە كوتى " سى سالە كە لە بايەزىد
دەگەرپىم. " ژيانى سياحەب تەعزىم بە نەفەس وەھايە كە زمانى لە كار
كەوتووہ، ژيانى سياحەب ھىمەت و برانى نەفەس ئەوہىە كە ئەگەر دەو
ھەببەتە دا نەفەس لىبدا، دەفەوتى. كمال " لى مع الله وقت كە نە من تىيدا
دەگونجىم كە پىنغەمبەرى ناردراروم نە جبرەبىل. -

ھەرودتر:

كوتى " عىلم چوارە: عىلمى مەعرفەت و عىلمى عىبادەت و عىلمى
عەبدايەتتى و عىلمى خزمەت. "

ھەرودتر:

كوتى " ھەقىقەت ناوى بەندەيە و ھەر ھەقەى ھەقىقەتتىكى ھەيە و ھەر
ھەقىقەتەى ھەقىك و ھەر ھەقەى ھەقىك. " - يانى ھەر ھەقىقەتتىك كە تۆ
دەيزانى ناوى بەندەيە و ئەو بى نىشان و بىنەھايەتە و چونكە بىنەھايەتە ھەر
ھەقەى ھەقىقەتتىكى ھەيە.

ھەرودتر:

كوتى " ھەقىقەتتى تەوھىد فەرامۆشئى تەوھىدە. "

ھەرودتر:

كوتى " ئەقل ئامرازى عەبدايەتتىە نەك پىزانىنى رەببايەتى. "

ههروهتر:

کوئی " رهزا، نه زهر کردنی دلّه به ئیختیاری قه دیمی خودا له وهی که له نه زه له وه ئیختیاری داوه به بهنده ئه ویش زال بوونه به سهر تووردهیی دا. " پرسیاریان کرد له شهوق.

کوئی " سووتانی دلّه و لهت بوونی جگهر و بلایسه دانی ئاگره دهو دا. " کوتیان " شهوق سهرتره یا مهحه ببهت؟ " کوئی " مهحه ببهت. چونکه شهوق له وه وه پهیدا دهیی. "

ههروهتر:

کوئی " کاتیک ناوبانگی وعصی آدم سهری هه لدا، هه موو شته کان بو ئادهم گریان جگه له زیو و زیو. هه ق وهی پیکردن که " بوچ بو ئادهم نه گریان؟ "

کوتیان " ئیمه بو که سیک که له تو عاسی بی ناگرین. " هه ق فه رمووی " به عیزهت و جه لالی من که قیمه تی هه موو شت به ئیوه ئاشکرا ده که م و مندالانی ئادهم ده که مه خزمه تکاری ئیوه. "

ده گێر نه وه که:

یه کیک پییکوت " ده مه وی دووره په ریزی بکه م. " کوئی " تیکه ل به کی ده بی که له خه لک خو هه لبری؟ " کوئی " نه دی چ بکه م؟ " کوئی " به زاهیر ده گه ل خه لک به و به باتین ده گه ل هه ق. "

ده گێر نه وه که:

به ئه سحابی خزی کوت که " به چی بلند ده بی ده ره جه ی پیاو؟ " هه ندیک کوتیان " به پوژوو. " هه ندیک کوتیان " به دریژه دان به پوژوو. " هه ندیک کوتیان " به مواهیده و موحاسیبه و به خشینی مال "

ئىبنى عەتا كوتى " بلندي دەست نەكەوت ئەوھى كە دەستی كەوت بە خولقى خوش. "

دەگىرنەوھ كە:

جاریك لای ئەسحاب پىی دریژ كړد و كوتى " تەركى ئەدەب لای ئەھلى ئەدەب، ئەدەبە. "

دەگىرنەوھ كە:

ئەویان بە زەندەقە مەنسوب كړد. **عەلى ئىبنى عیسا** كە وەزیری خەلیفە بوو، ئەوی بانگ كړد و قسەى خرابى پىكوت و **ئىبنى عەتا** بە توندی دەگەلى دوا. وەزیر تووړه بوو. فەرمووی پىلاوی له پى داكەنن و ئەوئەندەیان له سەر كوتا هەتا مرد و دەو نىوانە دا كوتى: قطع الله يدك و رجلك - خودا دەست و پىت بە برین بدا. - " پاشان خەلیفە رقی لىئەلگرت. فەرمووی دەست و پىی بېرن.

دە كىتیبى شرح شطیحات دا هاتوو:

ئەبولعەباسى عەتایان بۇ خاترى حوسینى مەنسور پىلاویان له سەر كوتا و بەو كوشتیان. (ل ۳۲)... ئەو بە عیسای وەزیری كوت " بیدەنگ بە پیاو! چ دەلىی سەبارەت بە حوسینى مەنسورى حەللاج كە ئەو عالمى رەببانییه. " پاش كوتتى ئەمە كوشتیان. (ل ۳۹)

دە كىتیبى ترجمە رسالەى قشیریەش دا هاتوو:

دەلین هۆى مەرگی ئىبنى عەتا ئەوھ بوو كە ئەویان برده لای وەزیری بەغدا. وەزیر بە توندی دەگەلى دوا. ئىبنى عەتا بە وەزیری كوت " ئەوھى بە من دەلىی ئەى پیاو! " فەرمووی هەتا پىلاوی له پى داكەنن و ئەوئەندەیان له سەرى كوتا هەتا مرد. (ل ۵۳۰)

دە كىتیبى نفحات الانس دا هاتوو:

ئىبنى عەتایان لەبەر حەللاج كوشت له نوالقەدە سالى ۲۰۹ له سەردەمى خەلافەتى القاھر باله. ئەو وەزیریە كە حەللاجى كوشت، له ئەبولعەباسى پرسى " دەلىی چى سەبارەت بە حەللاج؟ " كوتى " تو خۆت هیندەت هەیه كە پىراناگەى، پارەى خەلك بەدوھ. " وەزیر كوتى " هەرەشەم لىدەكەى؟ " فەرمووی هەتا ددانەكانیان یەك یەك هەلكەند و له سەریان كوتا هەتا كوژرا. (ل ۱۴۲)

هەرۆتر عەتار سەبارەت بەو قسەى ئىبنى عەتا كە بە خەلیفە دەلى " دەست و پىت بە برین بچى! " دەنوسى: هەندىك له مەشاىخ لەم بارەوھ مەنعى ئىبنى عەتا دەكەن، یانى وەختایەك كە دەكرى دوعای چاك بۇ كەسىك بكەى، بۇ دوعای خراب دەكەى؟ دەبا دوعای چاكى كړدبا.

ترجمه رساله قشیریه

ابو العباس احمد بن محمد سهل بن عطا الادمی له گه وران و پیرانی ئه هلی ته سه ووف بوو. خه راز ئه وی به گه وره داناوه و له نزیکانی جونهید بووه.

ئیبینی عه تا ده لئ " کاتیك خودا حرووفی خولقاند ئه وی شارده وه. کاتیك ئادهمی خولقاند ئه و سیرپه ی ده و نا و هیچکەس له فریشته کان له و سیرپه خه بهریان نه بوو و ئه و سیرپه به سه ر زمانی ئاده م دا هات. له هر چه شنه وشه ی جورا و جوری وی سووره ته کانی خولقاند و ئاشکرا بوون." (ل ۲۱)

ئیبینی عه تا ده لئ " ته وازوع قه بوولی هه قه له هه رکه س که بی." (ل ۲۲۰)

سه باره ت به مه حه ببه ت له ئیبینی عه تایان پرسی و کوتی " پیشه ی دره خت و نه مامه که ده دل دا ده ینیژن و به ئه ندازه ی ئه قله کان بهر ده دا." (ل ۵۶۱)

حەللاج

(٢٤٤ ى مانگيى ٨٥٨ زايىنى / ٣٠٩ مانگيى ٩٢٢ زايىنى)

حوسین ئیبنی مهنسوری ههلاج، کاری ئه و کاریکی عه جیب بوو و واقعهی غریب که تاییهتی وی بوو، که ههم له غایهتی سۆز و ئیشتیاق دابوو و ههم له گری ئاگری فیراق، مهست و بیقه رار و شهیدای رۆژگار بوو و ئاشق و سادق و گیانبان، جیدد و جههدیکی عهزیمی هه بوو و ریازت و کهرامهتی عه جیب. ههروهتر عالی هیمهت و عهزیم قهدر بوو. ئه و به له فزی گران له هه قایق و ئه سرار و مه عارف و مه عانی، تهسنیفی زۆرن، قسه و راپوێژ و بهیانیکی خۆش و پهوان، دهم و نه زهر و فهراسته یکی هه بوو که کهس نه بیوو. زۆربهی مهشایخ له کاری ئه و ترسان و کوتیان " ئه و ده تهسه و وف دا قهدهمیکی نیه. " مه گهر ئه بوو عهبدووللای خهفیف و شییلی و ئه بولقاسمی قوشهیری و تهواوی هاوچهرخان که ئهویان قه بوول کرد. ههروهتر ئه بووسه عید بنی ئه بولخهیر و شیخ ئه بولقاسمی کورهکانیی و شیخ ئه بووعهلی فارمهیدی و ئیمام یوسفی هه مه دانیی سه بارهت به و بۆچوونیان هه بووه و ههندیگ له کاره کهی تیماون. وهها که ئوستاد ئه بولقاسمی قوشهیری ده هه ق ئه و دا کوتی " ئه گهر مهقبوول بی به رهددی خه لک مهردوود نابی و ئه گهر مهردوود بی به قه بوولی خه لک، مهقبوول نابی. "

 ده کتییی کشف المحجوب دا وهها هاتوه:

ابوالمغیث الحسین بن منصور حلاج، له مهستان و موشتاقانی ئه و تهریقته بوو و حالیکی قهوی و هیمهتیکی عالی هه بوو. مهشایخ سه بارهت به شهئنی ئه و جیاوازن. لای جهماعهتیک مهردووده و لای جهماعهتیک مهقبوول. وهک عهمرۆ بنی عهسمان و ئه بوو یاقوویی نههرجوویی و ئه بوو یاقوویی ئه قتهع و عهلی بنی سههلی ئیسباهانیی و جگه له وانه جهماعهتیک رهددیان کردۆتهوه و ههروهتر ئیبنی عهتا و مهحهمهد بنی خهفیف و ئه بولقاسمی نهسرابادی و تهواوی هاوچهرخان قه بوولیان کردووه و جهماعهتیک تییدا ماونه وهک جونهید و شییلی و جورهیری و حوسهیری و جهماعهتیک به سحریان تاوانبار کردووه. بهلام له سهردهمی ئیمه شیخ ئه بووسه عید و شیخ ئه بولقاسمی کورهکانیی و شیخ ابوالعباس شقانیی ده هه دیسی دا سپرپکیان هه بووه و لای ئه وان که ورهیه. بهلام ئوستاد ئه بولقاسمی قوشهیری دهلی که " ئه گهر ئه و یهک له ئه ربابانی مهعانی و ههقیقهت بوویی به ده رکردنی ئه وان ده رناکردی و ئه گهر مهردووی هه ق بوویی و مهقبوولی خه لک بوویی، به قه بوولی خه لک مهقبوولی هه ق نابی. (ل ۱۸۹)

شیخ ئەبوو عەبدوللا ئیبنی خەفیف کوتووویەتی که " حوسین ئیبنی مەنسور عالیە می رەبانییە "

هەرودتر شییلی کوتووویەتی که " من و حەللەج لە یەک سەرچاوەین. بەلام منیان بە شیت دانا خالاسیم هات و حوسین ئەقلەکە ی بە کوشتی دا. "

دە کتییی نفعات الانس دا هاتووہ:

شییلی کوتی " من هەر ئەوہ دەلیم که ئەو دەیکوت بەلام شیتایەتی منی پرگار کرد و ئەقل ئەوی بە کوشت دا. " (ل ۱۵۱)

سەرەتا چوو توستەر خزمەت سەهل ئیبنی عەبدوللا و دوو سال دە خزمەتی دا بوو. پاشان تەمای بەغدای گرت و یەکەم سەفەری وی لە هەژدە سالەیی بوو. پاشان چوو بەسەر دەگەل عەمرۆ بنی عوسمانی مەککی بوو و هەژدە مانگان هاوسوخبەتی بوو... پاشان عەمرۆ بنی عوسمان لێرەنجا. لەویوہ هاتە بەغدا بۆ لای جونەید. جونەید بێدەنگیی و خەلوەتی پێ فەرموو، ماوہ یەک سەبری گرت. تەمای حیاژی گرت. یەک سال لەوی ماوہ. دیسان گەر اوہ بەغدا. دەگەل دەستە یەک سوؤفی هاتە لای جونەید و مەسەلە ی لێپرسی. جونەید جوابی نەداوہ و کوتی " هیشتا زوو یە که سەری کوتەدار سوور بکە ی. "

حوسین کوتی " ئەو پۆژە که من سەری کوتەدار سوور بکەم تو جلی ئەهلی سوورەت دەبەر دەکە ی "

وہا که دەگێرەنەوہ:

ئەو پۆژە ی که ئەئیمە فتوایان دا که دەبی بیکووزن، خەلیفە فەرموو بووی "خەتتی جونەید پیویستە. " وہا که دەستار و عەبای بە شان داا و چوو مەدرەسە و جوابی فتوای نووسی که " نحن نحکم بالظاهر " - یانی بە زاھیری حال شیایوی کوشتنە و فتوا لە سەر زاھیرە بەلام باتینی خودا دەزان ی.

دە کتییی نفعات الانس دا هاتووہ:

کاتیک دەرگای مالی جونەیدی کوتا، کوتی " کتییە؟ " کوتی " هەق! "

جونهيد كوتى " نه ههقى بهلام به ههقى! ئهئى خبشة تفسدها " - يانى كام دار و سىدارهيه كه به توى چهور دهكهن. (ل ۱۵۱)

ههروهتر ده كتيبي تلييس ابليس دا نووسراوه:

عولهماي سهردهمى ههلاچ فتوايان له سهر خوئينى ههلاچ نووسى و يهكهم كهس ئهبوو
عهمرؤى قازيبى بوو و عولهما هاوارپايان دهگهل كرد. تهنيا ئهبولعهباسى سهريچ بوو كه كوتى " من
نازانم ئه و دهلى چى؟ " (ل ۱۴۲)

كاتيك حوسين جوايى مهسهلهكانى له جونهيد نهبيست، گورا و بى ئيزنى وى
چوو توستر و يهك سال له وى بوو. قهبولييهكى عهزيمي بو پيكهات و ئه و
قسهئى ئههلى زهمانهئى به پووشيك دانهدنا ههتا ئيرهئيان پيبرد و عهمرؤبني
عوسمانى مهككى چهند نامهئى له سهر نووسى بو خوزستان و ئهوى له بهر چاوى
ئه و قهومه خست. [ههلاچ] جلى سوفايهتى داكهن و قهباي پؤشى... و پينج سالان
ون بوو. دهو ماوهيه دا ههنديك له خوراسان و ماوهراينههر بوو و ماوهيهك له
سيستان، ديسان هاتهوه ئههواز و قسهئى بو ئههلى ئههواز كرد و لاي خاس و عام
قهبوليى دهست كهوت و له ئهسرار بو خهلك دهدوا ههتا پيشانكوت: حلاج الاسرار.
جا مهرقهئى پؤشى و تهماي ههرهئى گرت و دهو سهفهره دا كومهليك
خهرقهپؤشى دهگهل بوون. كاتيك گهيشته مهككه، ياقووبى نههرجووربى به سيحر
تاوانبارى كرد... لهويوه چوو بهسره، پاشان بو ئههواز، پاشان هيندوستان،
پاشان ماوهراينههر، پاشان بو چين و ماچين... كاتيك گهراوه، حالى گورا... كه
خهلكى بو مانا، بانگيشتن دهكرد كهس لهو تينهدهگهيشتن. ودها كه دهگيرنهوه: له
پهنا شار دهريان كرد و روژگاريقى به سهر دا تيههري كه لهوه سهيرتر نهبووه.

دهگيرنهوه كه:

روژيك [ئهبوو عهبدوللاي توروغهدي] دهگهل ئهسحابى خوى له سهر سفرهيهك
دانيشتبون بو نان خواردن. حوسين ئيينى مهنسور له كهشميرهوه دههاتهوه.
قهبايهكى رهشى ده بهر كردبوو و [قهلادهئى] دوو سهگى رهشى به دهستهوه بوو.
شيخ به ئهسحابى كوت " لاويك بهو سفهتهوه، دئ. بهرهو پيرى بچن كه
كارى وى عهزيمه. "

ئەسحاب چوون و ئەويان بينى كه دى. دوو سهگ به دهستهوه، ههروا پرووى له شىخ كرد. كاتىك شىخ ئەوى بينى له جىگهى خۆى دانا. وه ژوور كهوت و سهگهكانى دهگهله خۆى له سههه سفره دانىشاندا. كاتىك ئەسحاب بينيان كه شىخ پيشوازى لىكرد و جىگهى خۆى دا بهو، نهياتنوانى هىچ بلين. شىخ چاوى لهو دهكرد. ئەوهى خۆى دهىخوارد دهيدا به سهگهكانىش و ئەسحاب ئىنكارىان دهكرد. كاتىك نانهكهى خوارد، رۆيشهت. شىخ بو بهرئى كردنى ههستا. جا كاتىك گهراوه، ئەسحاب كوتيان "يا شىخ! ئەوه چ حالهتتىك بوو كه سهگت له جىگهى خۆت دانا و ئىمهت بهرهو پىرى وهها كهسىك نارد كه تهواوى سفرهه له نويز برد؟"

شىخ كوتى "ئادى! سهگهه ئهوه، نهفسى ئهوه، بهندهه ئهوه و به شوينى دا رادهكا و له دهري ماوهتهوه، بهلام سهگه ئىمه ده دروون دا ماوهتهوه و ئىمه به شوينى دا رادهكهين. كهوايه فهرقه له نىوان كهسىك كه پهپرههوى سهگه و كهسىك كه سهگ پهپرههوى وييه. سهگه ئهوه به زاهير دهبينرى و هى ئيوه شاراوويه. ئەمه خرابتر لهوه ههزار جار."

پاشان كوتى "ههه ئىستا، له جههان پادشا ئهوه، ئەگهه سهگه پىيى يا پىنهه، كار پرووى دهو كردوه."

دهگىر نهوه كه:

حوسين ئىبنى مهنسوورى ههلالج - يان بينى كه شتىك دهنووسى.

كوتيان "چ دهنووسى؟"

كوتى "شتىك دهنووسم كه بهر بهر ههكانى دهگهله قورئان بكهه."

جا همرق دوعاى خراپى بو كرد و له لاي خۆى دهر كرد.

پىران كوتيان "ههه چى بهلا به سهه حوسين هات ههمووى له بهر دوعاى وى بو."

ده كوتى تلبىس ابلىس دا وهها هاتوه:

ههمرق مهكى كوتويهه دهگهله مهنسوور به كولانىكى مهكهه دا دهرويشتىن و من قورئانم

دهخويندهوه، دهنگى بىستم و كوتى: منىش دهنانم وهك ئهوه بلئم!

ههمرق كوتى "لهو جيا بوومهوه."

دهگىر نهوه كه:

هر ٺو عه مرؤيه هه لاجي به له عنهت ده کرد و ده يکوت " ٺه گهر توانييام بؤ خؤم ده مکوشت. " پرسيان " بؤچي؟ "

ولامي داوه " ٺايه تيکي قورٺانم ده خوٺنده وه ٺو کوتي: منيش ده توانم وهک ٺه وه بلٺم! " هروه تر له ٺه بووبه کر بني مه مشاد ده گٺپنه وه که:

که سيک له دينه وه هاته لاي ٺيمه و خورجينيکي پٺيوو که شه و پوژ له خؤي جيا نه ده کرده وه. ٺو خورجينه يان پشکني و نامه يکي هه لاجيان ٺيدا دٺه وه که عينه وانه که ي وه ها بوو " من الرحمن الرحيم له فلانه وه بؤ فلان... " نامه يان نارده به غذا و له وي هه لاجيان بانگ کرد و نامه يان نيشان دا، کوتي " ٺادي ٺه وه خه تي منه و من نووسيومه! "

کوتيان " هه ٺا ٺيستا داواي په يام هٺه ريبت ده کرد و نووکه داواي خودايه تي ده که ي؟ " کوتي " ٺه مه داواي خودايه تي نييه و ٺه مه ده ٺيستلاحي ٺيمه دا عين الجمع - ي پٺده لٺين. مه گهر نه ٺه وه که نووسه ري ٺه سلي خودايه و ده ستي ٺيمه جگه له ٺامرازيک پتر نييه؟ " پرسيان " ٺايا که سيکيش ده داوايه ده گهل ٺو شه ريکه؟ "

کوتي " ٺادي ٺيبي عه تا، ٺه بوو مه مه مه دي جوره يري و شيبلي. به لام ٺه دوانه ته قييه ي ده کن و ٺه گهر که سيک به ٺاشکرا ده گلم هاوړا بي ٺيبي عه تايه. "

پاشان جوره يري يان بانگ کرد و له سر ٺيدعاي هه لاجيان پرسيار ليکرد، کوتي " هه رکس وا بلٺ کافره و شيوي کوشتن. " و له شيبليان پرس ي، کوتي " هه رکس ٺه وه قسه ي بکا ده بي به ري بگرن " و له ٺيبي عه تايان پرس ي، ٺو ٺه قيده يه ي ته ٺيد کرد و هه ر ٺه وه بوو به هؤي مه رگي. (ل ١٤٢) هروه تر ده کٺيبي نفحات الانس دا هاتوه:

ٺه وه ي به سه ري هات له بهر دوعاي ٺوستاده که ي بوو عه مرؤ بني عوسماني مه کي که کٺيبيکي نووسيويو سه به رهت به ته وحيد و عيلمى سوڦيان و ٺه به دزي هه ليگرت و ٺاشکراي کرد و به خه لگي نواند. قسه که ناسک بوو و ٺينه که يشتن و ٺينکاريان کرد و دهريان کرد. ٺه هه لاجي نفرين کرد و کوتي " خودايه! که سيکي له سر دابني که ده ست و پي بيړي و چاوي هه لکه ني و له داري بدا. " و هه مو ٺه وانه پويان دا به دوعاي ٺوستاد. (ل ١٥١)

هه روه تر:

بؤيه به وه ده لٺين هه لاج چونکه جاريک به په نا ٺه نباريکي لوکه دا ٺيده په پري. ٺيشاره يه کي کرد ده سته جي لوکه له دان هاتنه ده ري و خه لک هه يران بوون.

ده کٺيبي نفحات الانس دا هاتوه:

ٺه وه هه لاج نه بووه، پوژيک له دوکاني هه لاجيک بوو که دؤستي بوو. ٺه وي به شوين کاريک دا نارد. کوتي " من پوژگاريم بردووه. " به ٺه نکوست ٺيشاره ي کرد په مو که وته لايه ک و په مؤدانه که وته لايه ک، ناوي هه لاجيان لينا. (ل ١٥٠)

دهگيرنه وه كه:

له په نجا ساله يي كوتى كه " هه تا ئيستا هيچ مه زهه بيكم هه لنه بژاردووه به لام ده هر مه زهه بيك دا نه وه ي كه دژوارتره بو نه فس، هه لمبژاردووه. "

دهگيرنه وه كه:

دووپشكيكيان بينى له ده وري ده گه پي. ويستيان بيكووژن، كوتى " ده ستي ليته لگرن كه دوازه ساله نه ديمي ئيمه يه و له ده وري ئيمه ده گه پي. "

دهگيرنه وه كه:

پوژيک له باديه به ئيبراهيمي خه وواسى كوت " خه ريكي چي؟ " كوتى " له مه قامى ته وه ككول هه نگاوم راست ده كه مه وه. " كوتى " هه موو عومر خه ريكي عيماره تي زگ بووى، كه ي ده ته وحييد دا فاني ده بي؟ " - يانى: نه سلې ته وه ككول له نه خواردن دايه و تو هه موو عومرت ده ته وه ككولى زگ داده بي، كه وايه كه ي به فه نا بوون ده ته وحييد راده گه ي؟ -

ده كتيبى ترجمه رساله قشيريده دا وه ها هاتووه:

حوسيني مه نسوور به ئيبراهيمي خه وواسى كوت " چت ده كرد له و سه فو و بيابانه ي كه ده تبي؟ " كوتى " ده ته وه ككول دا بووم و خوّم به و راست ده كرده وه. " كوتى " عومرت له سه ر ئاوه دان كرده وه ي ده روون داناوه، كه ي ده گه ي به فه نا بوون ده ته وحييد دا؟ " (ل ۲۴۹)

پرسیان كه " عارف وه ختي هه يه؟ "

كوتى " نا! چونكه وه خت سفه تي سياحب وه خته و هه ركه س ده گه ل سفه تي خو ي قه رار بگري، عارف نييه. "

- مانا كه ي نه وه يه كه: لى مع الله وقت -

پرسیان که " پښتو به ره و خودا چلونه؟ " کوتي " دوو ههنگاوه و دهگهيه: يهک ههنگاو له دونيا ههلبگره و يهک ههنگاو له عوقبا، ههريئستا گهيشتووي به مهولا. "

ده کتیبی تفسیر کشف الاسرار دا هاتووه:

بووبهکری شیبلی کوتي:

له مهنسووری ههلاج -م پرسى " نهو پښتو به ره و خودا چلونه؟ " يهک ههنگاو له دونيا لای ناشقانی خوی ژنه و دهگهله معشوقهه وان کيشهه مهکه. ههنگاوی دووههه: ناخيرهت به داواکارانی تهسليم بکه و باس و قسهه خوت له وان دوور بخهوه! و بهندهه دهراگی عيزهت به، بههه به دهستهوه بوونی دونيا و ناخيرهت! " (ب ۲ ل ۲۳۷)

پرسیان له سهه فهقر.

کوتي " فهقر نهوويه که بينيازه له غهیری نهلالا و نازره به نهلالا. "

ههروهتر:

کوتي " مهعهرفهت بریتيهه له بينینی نهشیا و فهوتانی ههموان ده مانا دا. "

ههروهتر:

کوتي " خوئقی عهزیم نهويه که جهفای خهک شوینت نهخاته سهه. جا نهودهه خودات ناسيوه. "

ههروهتر:

کوتي " تهوهککول نهويه که ههتا بزانی ده شار دا کهسيک ههيه واجبتر له خوی بو خواردن، نهخوا. "

ههروهتر:

کوئی " زمانی گویا فهوتینهری دلی خاموشه. "

ههروهتر:

کوئی " وهختی پیاو سهدهفی دهریای سینهی پیاوه، سبهی ئه و سهدهفانه
له سهر خاکی قیامت به زهوی دادهدهن. "

ههروهتر:

کوئی " دونیا وهلانان زوهدی نهفسه و ئاخرهت وهلانان زوهدی دل و
تهرکی خو کردن زوهدی گیان. "

دهگیرنهوه که:

پوژیک به شیبلی کوت " یا بابهکر! دست ههلبگره که ئیمه به تهمای
کاریکی عهزیمین ... وها کاریک که خو به کوشت دانمان له پیشه. "
کاتیک خه لک له کارهکهی سهریان سوپما، مونگیری زور و بیژمار پهیدا
بوون و کاری عهجایبیان لهو بینی و قسهی ئهویان به خهلیفه گه یاند و
هموو له سهر کوشتنی هاوړا بوون، چونکه دهیکوت " انالحق "
کوتیان " بلئ: هو الحق! "

کوئی " بهلئ! هموو ههر ئهوه. ئیوه دهلین که: ون بووه. بهلئ حوسین
ون بووه، [بهلام] بهحری موحیت ون نابی و کهم نابی. "
به جونهیدیان کوت " ئه و قسهی حوسینی مه نسوور لیكدانه وهیه کی ههیه؟ "
کوئی " بلا بیکوورژن که پوژی لیكدانه وه نییه. "

جا جهماعهتیک له ئههلی عیلم لئی وه خوکهوتن و قسه ئهویان لای موختهسهم به
خراپ گپراوه و دلی عهلی ئیبینی عیسیان لهو گوری که وهزیر بوو. خهلیفه فهرموی
ههتا ئهویان برده زیندان یهک سال. بهلام خه لک دهچوون و مهسهلهیان لیدهپرسی. له
پاشان خه لکیشیان مهنع کردن. ماوهی پینج مانگان کهس نهچوو مهگه جاریک ئیبینی

عهتا و جاریک ئه‌بوو عه‌بدوللای خه‌فیف و جاریکی دیکه‌ش ئیبنی عه‌تا که‌سیکی نارد که "ئهی شیخ! له‌وهی که کوتووته داوای لی‌بوردن بکه هه‌تا خلا‌سییت بی!"
حه‌للاج کوتی "که‌سیک که کوتی بلا داوای لی‌بوردن بکا."
ئیبنی عه‌تا کاتیك ئه‌وهی بیست گریا و کوتی "ئیمه خو‌مان یه‌ک حوسیتی مه‌نسورین."

ده‌گیزنه‌وه که:

شه‌وی ئه‌وو‌هل که ده‌حه‌بسیان کرد، هاتن و ئه‌ویان ده‌زیندان دا‌نه‌بینی و ته‌واوی زیندان گه‌ران و که‌سیان نه‌بینی. شه‌وی دووه‌م نه‌ئه‌ویان بینی و نه‌زیندان. شه‌وی سی‌هه‌م ئه‌ویان ده‌زیندان دا‌بینی. کوتیان "شه‌وی ئه‌وو‌هل له‌کوئی بووی؟ و شه‌وی دووه‌م تو و زیندان له‌کوئی بوون؟"
کوتی "شه‌وی ئه‌وو‌هل من لای حه‌زرت بووم بۆیه لی‌ره نه‌بووم و شه‌وی دووه‌م حه‌زرت لی‌ره بوو، بۆیه من و زیندان هه‌ردوو غایب بووین و شه‌وی سی‌هه‌م منیان ناردوه‌وه بۆ پاراستنی شه‌ریعت. وهرن و کاری خو‌تان به‌رنه‌سه‌ر."

ده‌گیزنه‌وه که:

سی‌سه‌د که‌س ده‌زیندان دا‌بوون. کاتیك شه‌و به‌سه‌ر دا‌هات، کوتی "ئهی زیندانیان! رزگارتان بکه‌م؟"
کوتیان "بۆ خو‌ت ناکه‌ی؟"
کوتی "من ده‌به‌ندی خودا دام و ئه‌گه‌ر به‌موئی به‌ئیشاره‌یه‌ک هه‌موو به‌نده‌کان ده‌که‌مه‌وه."

جا به‌ئه‌نگوست ئیشاره‌ی کرد. هه‌موو به‌نده‌کان دا‌که‌وتن.

ئه‌وان کوتیان "ئیس‌تا بۆ کوئی بچین؟ که ده‌رگای زیندان دا‌خراوه."

ئیشاره‌یه‌کی کرد. [دیوار] درزی تیکه‌وت.

کوتی "ئیس‌تا سه‌ری خو‌تان هه‌لبگرن و برۆن."

کوتیان "تو نایه‌ی؟"

کوتی "ئیمه سیررێکمان ده‌گه‌ل ئه‌و هه‌یه که جگه له‌سه‌ری دار نا‌کری ده‌ربیرم."

پوژی دوايي کوتيان " زيندانيه کان چوونه کوئ؟ "
کوتی " نازادم کردن. "

کوتيان " تو بو نه پویشتی؟ "

کوتی " هه ق عيتاييکی دهگه ل من هه يه، نه پویشتم. "

ئو خه به رهيان دا به خه ليفه. "

کوتی " فيتنه يه ک ساز دهکا، ئو بکووژن يا دارکاري بکهن هه تا له و قسه ي

پاشگه ز بيته وه. "

سيسه داريان ليدا. به ئاشکرا دهنگ دههات که: لا تخف يا بن منصور!

جا حوسينيان برد هه تا بيکووژن. "

سه دهه زار کهس کو ببوونه وه و ئو چاوی به سهريان دا دهگيرا و

دهيکوت " هه ق، هه ق، ئه نه لهه ق! "

دهرويشيک دهو بهينه دا ليپرسی که " ئه شق چيه؟ "

کوتی " ئه ورؤ دهبيینی و به يانی و دووبه يانی. "

ئو پوژه کوشييان و پوژی دوايي سووتانديان و سيههم پوژ به بايان

داکرد - يانی ئه شق ئه مه يه. -

دهو حاله دا خادم وهسيه تيکی ليخواست، کوتی " نه فس به شتيکی که شياوی

کردن بي، خهريک بکه دهنا ئو تو به شتيکه وه خهريک دهکا که نه کرابی. "

کوره که ی کوتی " وهسيه تيکم بکه! "

کوتی " وهختايه ک جههانيان بو کرده وه و عه مه ليان تيده کوشن تو بو

شتيک تيبکو شه که زه رپره يه ک لهو، باشتر له هه زار عه مه لی ئينس و جين بی

و ئو جگه له عيلمی هه قيقهت نييه. "

جا که به ريگه دا دهرويشت دهسوه شان و عه بييارانه دهرويشت به سيژده

به ندي گرانه وه. "

کوتيان " ئو که شم و نه شم و خو بادانت له چيه؟ "

کوتی " چونکه دهچمه قوربانگا. "

نه عره ته ی ليده دا و دهيکوت:

ندیمی غیر منسوب الی شیء من الحیف
سقانی مثل ما یشرّب کفعل الضیف بالضيف
فلما دارت الکاس، دعا بالنطع و السیف
کذا من یشرب الراح مع التنین بالصیف

(کوئی: حریفی من مہنسوب نیبہ بہ حریف. شہرابیکی دامی
ہرئہ وجوڑہی کہ میوان دیدا بہ میوانی. کاتیک چہند دەوری گئرا داوای
شہمشیر و سفرہی چہرمی [بؤ سہری تاوانبار لہ سہر برین] کرد. وہاہیہ
سزای کہسیک کہ بہ چلہی ہاوین دەگہل ئەژدیہا شہرابی کون بخواتہوہ.)

کاتیک بردیانہ ژیر تاق لہ باب الطاق پیی لہ سہر پھیژہ دانا.
کوتیان " حال چیہ؟ "
کوئی " میعراجی مہردان سہری دارہ. "

جا شیبلی بہرہو پرووی و ہستا و دەنگی بہرز کردہوہ کہ " اولہم ننہک
عن العالمین؟ " * و کوئی " ما التصوف یا حلاج؟ "
کوئی " کہمترین ئەوہیہ کہ دەیبینی. "
کوئی " بلندترین کامہیہ؟ "
کوئی " تو پیی تینابہی. "

* نایا تو مان لہ حمایہتی عالمیان مہنغ نہ کرد؟ (سورہتی حجر نایہ تی ۷۰)
دہ کتییی نجات الانس دا و ہا ہاتوہ:

شیخہ لئیسلام کوئی کہ " ئەویان لہ بہر مہسہلہی ئیلہام کوشت و کوتیان: ئەوہی کہ ئەو دەیلی
پیغہمبہرہ و واش نیبہ. شیبلی لہ ژیر دارہکەئ و ہستا و کوئی: اولہم ننہک عن العالمین. ئەو
قازیبہی کہ حوکمی کوشتہکەئ دابوو کوئی: ئەو ئیدعای پیغہمبہری دە کرد و ئەمہ ئیدعای خودایی
دەکا. (ل ۱۵۱)

جا هرکەس بەردیکی پێدادا. شیبلی بۆ هاوڕایی گلمەتیک پێدادا. حوسینی ئیبنی مەنسور ئاخیکی کرد. کوتیان " لەو هەموو بەردە بۆ هیچ ئاخیکت نەکرد، لە گلمەتیک ئاخ کردن چ سیرپیکە؟ "

کوئی " چونکە ئەوان نازانن، مەعزورن بەلام ئەوهم لەبەر گران دێ کە ئەو دەزانن کە: نابێ بیکا. "

هەر ئەوجۆرە دە پێشەکی ئەم کتێبە دا ئیشارەم پیکردوو دە زمانی فارسی دا وشە ی گل بە دوو جۆر دەخویندریتەوه گل و گۆل کە من گلمەتم بۆ هەلبژارد. شەمسی تەوریزیش دە کتێبی مەقالاتی شەمس دا بە وشە ی گۆلی دادەنن و ئەو باسە وەها دەگێریتەوه بەبێ ناو بردن لە شیبلی:

دەگێرێنەوه کە وەختایەک لە داریان دا، فەرمانی شەحنەکانی شەرع بوو کە دوا ی هەلۆاسین هەرکام لە خەلکی بەغدا بەردیکی پێدادەن. هەرکام بەردیکی زلیان پێدادا. دۆستانیشیان ناچار کرد. چارە نەبوو، چەپکە گۆلیان لەبری بەرد پێدادا. دەستبەجێ نالە ی کرد. بە سەرسورمانەوه پرسیاریان دەست پیکرد کە " بەو هەموو بەردە نەنالای، چەپکە گۆلیان پێدادا، نالاندت؟ "

کوئی " اما علمتم ان الجفاء من الحبيب شديد. " (ئایا نەتانزانێوه کە جەفای دۆست سەختترە؟ "

جا دەستیان بریپووه، قاقایەکی لێدا.

کوتیان " ئەو پیکەنینه چیە؟ "

کوئی " دەست لە پیاویکی بەستراو جوئ کردنەوه هاسانە، مەرد ئەوێه کە دەستی سیفات بیری. "

جا پێهەکانیان بریوه. بزەیهکی هات و کوئی " بەم پێیانە سەفەری خاکم دەکرد. پێهەکی دیکەم هەیه کە هەرئێستا سەفەری هەردوو عالەم دەکا، ئەگەر دەتوانن ئەو پێهە ببن. "

جا دوو باسکی براوێ خویناویی لە ڕوو هەلسوو و ڕوو و باسکی خویناویی کرد.

کوتیان " بۆ وات کرد؟ "

کوئی " خوینیکی زۆرم لە بەر ڕۆیوه، دەزانم کە ڕووم زەرد بووه. ئێوه پێتانوایە کە زەردیی ڕووم لە ترسانە، خوینم لە ڕوو هەلسوو هەتا ڕووسوورم ببینن کە سوواری مەردان خوینەکیانە. "

کوتیان " ئەگەر ڕووت بە خوین سوور کرد، ئەدی باسکت بۆ خویناویی کرد؟ "

کوتی " دستنویژ هه لده گرم. "

کوتیان " چ دستنویژیک؟ "

کوتی " رکعتان فی العشق، لایصح وضوء هما الا بالدم " ده ئه شق دا دوو ره که عهت هه یه که دستنویژه که ی دروست نییه ئیلا به خوین نه بی.

جا چاویان کۆلی.

قیامه تیک له خه لک هه ستا و هه ندیک ده گریان و هه ندیک به ردیان پیداده دا.

جا ویستیان زمانی بېرن.

کوتی " ئه وهنده بوهسته هه تا قسه یه ک بکه م. "

پووی ده ئاسمان کرد و کوتی " خودایه! له و رهنجهی که بۆ خاتری تو دهیبهن، مه حر و میان مه که و له و دهوله ته یان بی نه سیب مه که. ئه لحه ملای که دست و پئی منیان برپوه و ئه گهر سهر له له شیش جیا بکه نه وه بۆ دیداری جه لالی تو به سهر داریه وه ده که ن. "

جا گۆی و لووتیان برپوه و به ردیان پیدادا.

ئاخر قسه ی حوسین ئه مه بوو که " حسب الواجد افراد الواحد له " جا ئه و ئایه ته ی خوینده وه " يستعجل بها الذین لا یومنون بها و الذین آمنوا مشفقون منها و یعلمون انها الحق. "

جا زمانیان بری و نوژی شیوان سهریان بری. بزده یه کی هاتی و گیانی دا. خه لک خرۆشیان تیکه وت و حوسین گۆی قه زای گه یانده ئاخری مهیدانی رهزا و له یه ک یه ک ئه ندامه کانی دهنگ به رز ده بووه که " ئه نه له هق "

پۆژی دیکه کوتیان " ئه م فیتنه یه پتر له وه ی ده بی که ده حیاتی دا هه بیوو. "

جا ئه ویان سووتاند. له خۆله میشه که ی دهنگی " ئه نه له هق " ده هات.

حوسین ئیبنی مه نسوور به خادمه که ی کوتبوو که " کاتیک خۆله میشی من به دیجله دابکه ن، ئاو قه ووه ت ده گری ئه گهر ترسی ئه وه هه بوو که به غدا نوقم بکا خه رقه ی من ببه بهر لیواری دیجله هه تا ئاو ئارام بگری. "

جا پۆژی سیه م خۆله میشی حوسینیان به ئاو داگرد. هه روا دهنگی ئه نه له هق ده هات و ئاو قه ووه تی گرت. خادم خه رقه ی شیخی برده سهر ئاوی دیجله. ئاو دیسان قه راری گرته وه و خۆله میش بیده نگ بوو.

جا ئەو خۆلەمیشەیان کۆ کردەووە و ناشتیان.

دەگێزێنەوێه که:

شیبیلی کوتی:

ئەو شەوێ چوومە سەر توربەتی وی و هەتا بەیانی نوێژم کرد. بەرەبەیان مونا جاتم کرد که "خودایه! ئەو بەندەیی تۆ بوو، ئیماندار و عارف و یەكخوێ، ئەو بەلایه چ بوو بە سەرت هیتا؟"

خەو بە سەرم دا زال بوو. قیامەتم دە خەو دا بینی و خیتابم لە هەق بیست که "ئەو هەمان لەبەر ئەو دەگەل وی کرد که سیرپی ئیمەیی لای غەیر درکاند."

دەکتییی نفاخت الانس دا هاتوو:

ابوالفانک... شاگردی هەللاج بوو. کوتی "ئەو شەوێ که بە داریان داگرد، ئەللام دە خەو دا بینی کوتم: خودایه! ئەو چ بوو که دەگەل حوسین بەندەیی خۆت کردت؟ کوتی: سیرپی خۆم لەو ئاشکرا کرد بە خەلکی کوت. عەتایەکم پێبەخشی مەغرور بوو، بانگەوازی خەلکی بەرەو خۆی کرد. (ل ۱۵۲)

دەگێزێنەوێه که:

شیبیلی کوتی:

ئەو دە خەو دا بینی، کوتم "خودا چی لەو قەومە کرد؟"

کوتی "هەر دوو جەمعی بەخشی. ئەوێ که شەفەقەتی بە من کرد، منی ناسی و بۆ خاتری هەق شەفەقەتی کرد و ئەوێ که دوژمنایەتی کرد، منی نەناسی و بۆ خاتری هەق دوژمنایەتی کرد. هەر دوو قەومی رەحمەت کرد که هەر دوو قەوم مەغرور بوون."

دهگيرنه وه كه:

كاتيك برديانه سهر دار، ئيبليس هات و پتيكوت " ئهنا-يهك تو كوتت و يهك من. چونه كه هي تو پهحمهتي بهر دا و هي من له عنهت؟ "
حوسين كوتى " چونكه تو ئهنا - ت برده نيو خوته وه و من له خوم دوور كرده وه. بو من پهحمهت هات و بو تو له عنهت. ههتا بزاني كه منايهتي كردن باش نيبه و منايهتي له خو دوور كردنه وه به غايهت باشه. "

حەللاج دە کتیبەکانی دیکە دا

ترجمه رساله قشيره

حوسین ئیینی مه‌نسور ده‌لی " هه‌رکەس ئازادیی ده‌وی ب‌لا عه‌بدایه‌تی بکا دایم. " (ل ۳۴۳)

حوسینی مه‌نسور ده‌لی " هه‌رکەس مه‌قامی به‌نده‌یی به‌ جی بیئێ به‌ ته‌واوه‌تی ئازاد ده‌بی له‌ سفه‌تی عه‌بدایه‌تی، به‌نده‌یی به‌ جی دینی بی په‌نج و زه‌حمه‌ت و ئەمه مه‌قامی ئەنبیا و سه‌دیقانه " (ل ۳۴۴)

ئوستاد ئیمام ده‌لی لای ئوستاد ئەبووعه‌لی ده‌ققاق بووم باسی شیخ ئەبوو عه‌بدولره‌حمانی سۆلله‌می - یان ده‌کرد که " ئەو ده‌ سه‌ماع دا هاو‌پایی ده‌رویشان ده‌کا. "

ئەبوو عه‌لی کوتی " بۆ حالی ئەو سکون باشتره‌. " هه‌ر ده‌و مه‌جلیسه‌ دا کوتی " هه‌سته برۆ لای ئەو. ئەو له‌ کتیبخانه دانیشتوو و له‌ سه‌ر کتیبه‌کانی، په‌رتووکیکی پشت سووری داناوه، شیعه‌کانی حوسینی مه‌نسوری تیدایه، ئەو کتیبه‌ بینه و هیچ به‌و مه‌لی. " نیوه‌رۆ بوو. من چووم و ئەو له‌ کتیبخانه بوو و ئەو کتیبه‌ی هه‌ر ئەوجۆره‌ی که کوتبووی، داینابوو. کاتیک دانیشتم شیخ ئەبووعه‌بدولره‌حمان وه‌ قسه‌ هات، کوتی " هه‌ندیک که‌س ئینکاری عوله‌ما ده‌که‌ن که سه‌ماع ده‌که‌ن. مه‌رویی - یان له‌ مالیکی چۆل بینی که وه‌جدی هه‌یه و ده‌سوورپیته‌وه. لییانپرسی، کوتی: له‌ مه‌سه‌له‌یه‌ک موشکیم هه‌بوو، کاتیک ماناکه‌یم زانی له‌ خۆشیان نه‌متوانی خۆ رابگرم، هه‌ستم و سوورپامه‌وه. " به‌ منی کوت " حالی ئەوانیش وه‌هایه‌. "

من ئەو حاله‌م بینی که ئوستاد ئەبووعه‌لی به‌ منی کوتبوو و وه‌سفی کردبوو، هه‌موو ئەو قسانه‌ که کردبووی، شیخ عه‌بدولره‌حمان هه‌مووی باس

کرد. پيم سهر بوو، کوتم " چ بکه م ده نیو ئه وان دا؟ " ئاخر بیرم کرده وه و کوتم " ئه وه هیچ ریگایه کی نیه جگه له راستی. " کوتم " ئوستاد ئه بووعه لی سفه تی ئه و کتیبه ی کردبوو و کوتوویه تی: ئه و کتیبه م بو بینه بی ئه وه که به شیخ بلیی و من له تو دترسم و ناتوانی به قسه ی ئه ویش نه که م، چ ده فهرمووی؟ "

دهسته ی جزووکانی ده رهینا و ده نیویان دا نووسراویه که له قسه کانی حوسینی مه نسووری تیدابوو و ناوی کتیبه که " الصیهور فی نقض الدهور " بوو و به منی کوتی: ئه وه هه لبرگه و بیبه لای ئه و و پنیبلی من ئه و کتیبه چاو لیده که م هه تا چه ند به یتیک بو نووسراوه کانی خوم هه لبریرم. " هه ستام هاتمه دهر. (ل ۳۷۶)

نفات الانس

حسین بن منصور الحلاج البیضاوی، کونیه ی ابوالمغیث هـ، خه لکی به یزا بوو له شاره کانی فارس.

له واسیت و عیراق ده بوو و ده گه ل جونه یید و نووری هاوسوحبه ت بووه و شاگردی عه مرۆ بنی عوسمانی مه ککی - یه. مه شایخ له کاری دا هاوړا نه بوون پتر ئه ویان ره دد کردۆته وه مه گه ر چه ندکه س وه ک ئه بولعه باسی عه تا و شیبلی و شیخ ئه بوو عه بدوللای خه فیف و شیخ ئه بولقاسمی نه سیرابادی. ئه بولعه باسی سه ریچ ره زای به کوشتنی نه دا و فتوای نه نووسی، کوتی " نازانم ئه و ده لی چی. "

شیخ ئه بووسه عیدی ئه بولخه یر فه رموویه تی که " حوسین مه نسووری حه للاج، پله ی به رزی حالی هه یه، ده سه رده می وی دا له مه شریق و مه غریب که س وه ک وی نه بووه. "

شیخه لئیسلام کوتی که " من ئه و قه بوول ناکه م بو هاوړایی ده گه ل مه شایخ و ره عایه تی شهرع و عیلم، هه روه تر ره ددیشی ناکه مه وه. ئیوه ش وه ها بکه ن لئیگه رین و ئه وکه سه که ئه و قه بوول بکا پیمخوشره هه تا ره ددی بکاته وه.

شیخه لئیسلام کوتی که:

عبدالملک اسکاف شاگردی مهنسووری هه للاجه. سه د و بیست سال عومری کرد و دهگه ل شهریف هه مزه ی عه قیلی ده بوو. له به لئخ ئه و و باوکی من و پیری فارسی و ئه بولحه سه نی ته به ریی و ئه بولقاسمی هه نانه هه موو یارانی شهریف هه مزه بوون... باوکی من کوتی که: عبدالملک اسکاف کوتی که: جاریک به هه للاجم کوت که: ئه ی شیخ! عارف کئییه؟ کوتی: عارف ئه و که سه یه که پوژی سیشنه به شه ش پوژی مابن له مانگی ذوالقعه دی سالی ۳۰۹ ئه و ده به نه باب الطاق له به غدا و ده ست و پی ده برن و چاوی ده ردینن و سه راونخوون به داری داده کهن و ده یسووتینن و خاکی به با ده دن.

عبدالملک کوتی: چاوه پروان بووم، ئه و خوی بوو. هه موو ئه وانه ی که کوتبووی ده گه لیان کرد. (ل ۱۵۲)

ئه و شاگردیکی هه بوو به ناوی هه یکه ل. ئه ویشیان ده گه ل وی کوشت به ویان ده کوت: شاگرد الحسین و ئه بولعه باسی عه تاشیان له بهر وی کوشت. (ل ۱۵۲)

تفسیر کشف الاسرار

حوسین مهنسووری هه‌للاج ده‌لی " ده سه‌ری به‌شهر دا نووری وه‌حی هه‌یه، له نیوان دوو چاوی نووری مونا‌جات، ده گو‌یی دا نووری یه‌قین، ده زمانی دا نووری به‌یان و ده سینگی دا نووری ئیمان... هه‌رکات یه‌ک له و نوورانه گر بگری، به سه‌ر نووره‌کانی دیکه دا زال ده‌بی و ئه‌وان ده‌خاته ژیر ده‌سته‌لاتی خوی و کاتیک ئارام بگری، وه‌ک خوی لیدیته‌وه... که‌وایه ئه‌گه‌ر هه‌موو نووره‌کان ویکرا گر بگرن ئه‌وسا نووری عه‌لا نوور ده‌بی. " (ب ۲ ل ۱۲۸)

حوسین مهنسووری هه‌للاج ده‌لی " حکمه‌ت تیره و دلی موئمین ئامانج و خودا تیراویژه و ئه‌م تیره خه‌تا نا‌کا. " (ب ۲ ل ۲۳۳)
به حوسینی مهنسووریان کوت " ده‌ستی دوعا دریژتره یا ده‌ستی عیاده‌ت؟!

کوتی " نه ئه‌مه و نه ئه‌وه ! ئه‌گه‌ر ده‌ستی عیاده‌ته هه‌تا داوینی نه‌سیب پتر نا‌گا! و ئه‌وه شیرکی ریگای پیاوانه. ئه‌گه‌ر ده‌ستی عیاده‌ته هه‌تا داوینی ته‌کلیدی شه‌ری پتر نا‌گا! و ئه‌وه دالانی سه‌رای ئیمان. به‌لام ده‌ستیک که به پتر له خولقان ده‌گا ده‌ستی سه‌عاده‌ته له سه‌راپه‌رده‌ی عینایه‌ت شاراوه، هه‌تا که‌ی ده‌رکه‌وی و ده‌ست له سه‌ر کی دابنی؟! " (ب ۲ ل ۶۴۷)

سه رچاوه كان

- اسرار التوحيد في مقامات الشيخ ابي سعيد، شفيعى كدكنى، انتشارات آگاه، چاپ دوم، ۱۳۶۷
- ترجمه رساله قشيرييه، بديع الزمان فروزانفر، مركز انتشارات علمى و فرهنگى، ۱۳۶۱
- تذكرة الاوليا، فريدالدين عطار نيشابورى، دكتور محمد استعلامى، چاپى هشتم، ۱۳۷۴
- تذكرة الاوليا، عطار نيشابورى، ا. توكلى، چاپ هفتم ۱۳۸۷
- تفسير كشف الاسرار، خواجه عبدالله انصارى، حبيب الله آموزگار، چاپى يازدهم، ۱۳۷۶
- تلبیس ابلیس، ابوالفرج ابن جوزى، عليرضا نكاوتى قراگزلو، نشر دانشگاهى، چاپ دوم، ۱۳۸۱
- شرح شطحيات، روزبهان بقلی شيرازى، هانرى كربين، كتابخانهى طهورى، ۱۳۶۰
- عوارف المعارف، شهاب الدين سهروردى، قاسم انصارى، انتشارات علمى و فرهنگى، ۱۳۶۴
- كشف المحجوب، هجویری، تصحيح ژوكوفسكى، چاپ دهم، ۱۳۷۸
- گزيده مقالات شمس تبريزى، محمد على موحد، چاپخانه بهمن، ۱۳۷۵
- نفحات الانس، عبدالرحمن بن احمد جامى، مهدى توحيدى پور، انتشارات محمودى، تهران ۱۳۳۷

